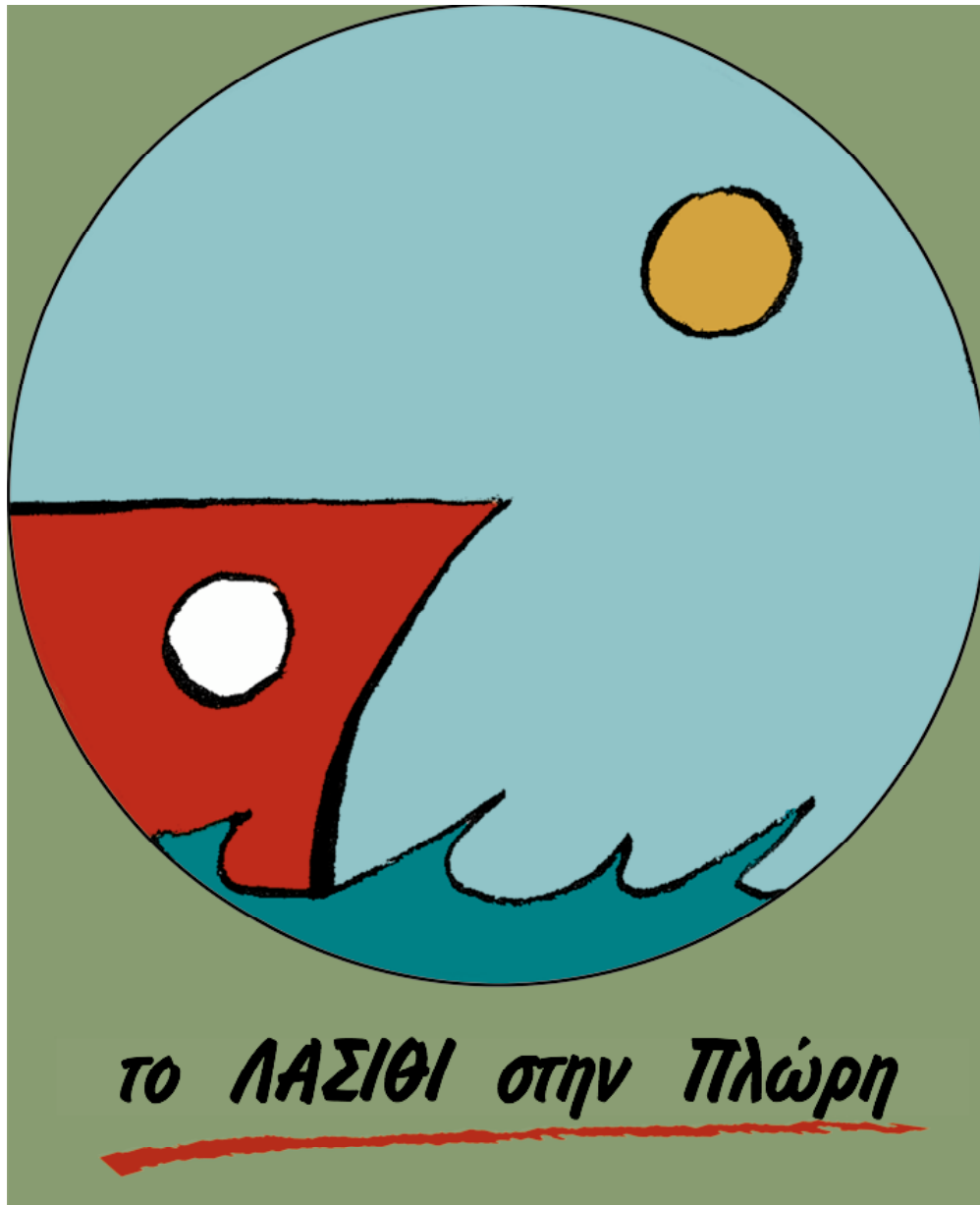

ένα χρόνο μετά τις εκλογές της 15.10.06

το Λασιθι στην Πλώρη

συνεχίζει το ταξίδι του

...απο το ημερολόγιο καταστώματος

του Αντώνη Ανηψητάκη

21.10.06 Το Λασίθι στην Πλώρη στο Λιμάνι του 9.7%	4
26.10.06. ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ	7
12.11.06 «Το Λασίθι στην Πλώρη» στην “Κριτσά” και στο “Καθαρό”	8
5.12.06 Μεταβατικό Εφετείο στην Ανατολική Κρήτη	12
24.11.06 Α.Ε.Ι. στο Λασίθι. Εξαιρετική ευκαιρία για νομαρχιακή συνεννόηση	14
10.12.07 Τουριστική Επένδυση Μαμούθ στη Σητεία	16
12.12.06 Στη Δύση με την έγνοια της Ανατολής	23
29.12.06 Χαίρετισμός του Αντώνη Ανηψητάκη κατά την ορκωμοσία του Νομαρχιακού Συμβουλίου Λασιθίου	25
7.1.07 ΔΤ: 1η συνεδρίαση Νομαρχιακού Συμβουλίου για εκλογή προεδρείου	27
12.1.07 ΔΤ: 2η συνεδρίαση Νομαρχιακού Συμβουλίου για ορισμό εκπροσώπων	28
17.1.07: Κατηφόρος Ανάπτυξη	29
19.1.07 ΔΤ: 3η συνεδρίαση Νομαρχιακού Συμβουλίου για εκλογή μελών νομαρχιακών επιτροπών	30
19.2.07: Καθαρό. Ένα Όραμα για το Οροπέδιο.	31
26.1.07 ΔΤ: 4η συνεδρίαση Νομαρχιακού Συμβουλίου	33
30.1.07 ΔΤ. Η “ΠΛΩΡΗ” ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΝΕΑΠΟΛΗΣ	34
12.2.07. Μια επιστολή στον πρόεδρο του Π.Ο.Δ.Α.Ν.	35
23.2.07. ΔΤ1: 5η συνεδρίαση Νομαρχιακού Συμβουλίου Απολογισμός 2006 - Τεχνικό Πρόγραμμα 2007	36
23.2.07. ΔΤ2: Παρατηρήσεις για τον Νομαρχιακό Απολογισμό Δράσεων του 2006 και το Τεχνικό Πρόγραμμα του 2007.	37
Απάντηση του Νομάρχη στον Α. Ανηψητάκη	39
Ο Βασιλιάς είναι Γυμνός.	41
3.3.07. Δήλωση του Αντώνη Ανηψητάκη στην εφημερίδα “ΤΟ ΒΗΜΑ” για την επένδυση στο Τοπλού	43
24.3.07 ΔΤ: για την εκδήλωση με τη Νίκη Τρουλλινού	44
Ο Νοτιάς έφερε και στα μέρη μας τη Νίκη Τρουλλινού.	44
30.3.07. ΔΤ: 6η συνεδρίαση Νομαρχιακού Συμβουλίου	46
Πρόταση ψηφίσματος για την επένδυση στο Τοπλού από «το Λασίθι στην Πλώρη» για την προσεχή ειδική συνεδρίαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου	47
21.4.07 Στα σαράντα της χούντας. Φοίβος, Αλέκος και Σολωμός	48
27.4.07 ΔΤ: 7η συνεδρίαση Νομαρχιακού Συμβουλίου	50
3.5.07 Προτάσεις για την πολιτική προστασία του Νομού από τις πυρκαγιές	52
3.5.07. Τουριστική Επένδυση στον Κάβο Σίδηρο	54
Και Μαμούθ και Ήπια γίνεται;	54
16.5.07 Κρίσιμα ερωτήματα για το ΤΟΠΛΟΥ	57
30-5-07, 1-6-07, 5-6-07: τρία σε ένα	59
3.6.06 ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΜΙΛΟ ναι	61
11.6.07. ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ν.Σ. ΓΙΑ ΤΟΠΛΟΥ	64

11.6.07 ΔΤ: 9η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ του ΝΣ Λασιθίου για την επένδυση στο Τοπλού	66
15.6.07 ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ (ΑΝΑΚΤΗΣΗ) ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ	67
20.7.07 ΔΤ: 11η συνεδρίαση Ν.Σ. Τυπική διεκπεραίωση ή οραματική διαχείριση των προβλημάτων του Νομού;	68
24.8.07. Τα προβλήματα της Νεάπολης και η λύση τους - κοινή ανακοίνωση των παρατάξεων της μειοψηφίας	70
Μετά τις φωτιές.	71
24.8.07 - για το τεχνικό πρόγραμμα	71
5.9.07 - για τις φωτιές	71
29.9.07 - για τη λειψυδρία και την Ιεράπετρα	72
29.9.07 - για τη μερική απασχόληση	74
9.9.07 Αναζητώντας την Αριστερά της Πρότασης	75

21.10.06 Το Λασίθι στην Πλώρη στο Λιμάνι του 9.7%

του Αντώνη Ανηψητάκη

9.70% και δυο νομαρχιακοί σύμβουλοι. **Μια σημαντική μερίδα της κοινωνίας αντιδρά, έχει κριτήρια, τολμά, εκτίθεται κι ονειρεύεται μαζί μας ότι ένας καλύτερος κόσμος είναι εφικτός σήμερα.** Επιτυχία μεγάλη, μας λένε. Να αποκαλύψω λοιπόν τα μυστικά της. Στην πολιτική εξ άλλου copyright δεν υπάρχει.

Πριν όμως από την αποκάλυψη των μυστικών να εκφράσω ένα μεγάλο «ευχαριστώ», στο πλήρωμα που μοιραστήκαμε τούτο το μοναδικό ταξίδι, στους υποστηρικτές ανά την Ελλάδα, που μας προμήθευαν αφειδώς με τα απαραίτητα γνωστικά και ψυχολογικά εφόδια, στον κόσμο του Λασιθίου, που όσο μας γνώρισε μας αγάπησε, στο 4994 ψηφοφόρους που μας έβαλαν στην κάλπη της καρδιάς τους, στη Σητεία, την ιδιαίτερη πατρίδα μου, την πλώρη της πλώρης.

A. Παρουσιάσαμε την πολιτική ως κατανοητή υπόθεση συμφέροντος.

«Καταλαβαίναμε τι έλεγες, γι' αυτό μας άρεσες» είναι ένα σχόλιο που ακούμε συχνά.

Προβάλαμε 4-5 λογικές και οικολογικές προτεραιότητες και δείξαμε τη λύση.

Αναδείξαμε την πολιτική, ως λειτουργία διευθέτησης των κοινών, που αναζητεί την εξουσία ως εργαλείο μεταρρυθμίσεων, όχι ως ματαιόδοξο τρόπαιο.

Δείξαμε ότι υπάρχει ευρύ πεδίο για δημιουργική πολιτική παρέμβαση, αν υπερβούμε το άγονο δίπολο της στείρας καταγγελίας και της άνευρης διεκπεραίωσης.

Τόνισαμε ότι μπαίνουμε σ' αυτή την περιπέτεια από συμφέρον. Επαναλαμβάνουμε συνεχώς πως όσα ευρώ κι αν έχει η τσέπη μας, όσα τετραγωνικά κι αν είναι το σπίτι μας, όσα κυβικά κι αν έχει το αυτοκίνητο μας, η ποιότητα της ζωής μου καθορίζεται από το δημόσιο χώρο, απ' την ποιότητα των κοινών μας πραγμάτων

Ζητήσαμε να μας ψηφίσουν από συμφέρον. Να μας ψηφίσουν, όχι για να μας έχουν «μέσον», αλλά γιατί θα δουλέψουμε ώστε να μην χρειάζονται το μέσον, για να μην έχουν μια από τα ίδια, αλλά ένα αύριο με ελπίδα.

B. Αναδείξαμε τον τοπικισμό ως κορυφαίο πρόβλημα του Λασιθίου και της Κρήτης.

Τόνισαμε την ανάγκη να δει η Κρήτη τον εαυτό της, ενιαίο, όχι ως φέτες νομών, και να προγραμματίσει την επίλυση των κοινών προβλημάτων (δίκτυο μεταφορών, ενέργεια, διαχείριση απορριμμάτων, νερού, περιβάλλοντος, εκβαρβαρισμό της κοινωνίας), να προγραμματίσει την ανάδειξη των πολύπλευρων θησαυρών της, που έχει εγκαταλείψει, να πάψει να σκηνοθετεί αμφιλεγόμενα θέλγητρα, όπως τα γκολφ, να βάλει τα δικά της αστέρια στον τουρισμό.

Πιστέψαμε ότι το διπλά πληγωμένο απ' τον τοπικισμό Λασιθι μπορεί να βρεθεί στην πλώρη της Κρήτης, να γίνει χρήσιμο παράδειγμα για την Κρήτη, αν καταφέρει εσωτερικά να συνεννοηθεί σ' ένα ισορροπημένο χρονικά, χωρικά, κοινωνικά πρόγραμμα.

Τολμήσαμε να αμφισβητήσουμε τοπικιστικά ταμπού, όπως το αεροδρόμιο Ιεράπετρας και να αντιπροτείνουμε στη θέση του να γίνει το πλήρες Νοσοκομείο που λείπει απ' το Νομό, το Πανεπιστήμιο, που επίσης λείπει απ' το Νομό, το οργανωμένο γεωργικό πάρκο που έχει ανάγκη η Ιεράπετρα.

Αναδείξαμε την αναγκαιότητα της αιρετής περιφέρειας ως στρατηγικό όργανο περιφερειακού σχεδιασμού.

Σημειώσαμε τον κρίσιμο χαρακτήρα που έχουν τα χωροταξικά σχέδια, το κτηματολόγιο, τα πολεοδομικά σχέδια.

Γ. Προκαλέσαμε τα κόμματα να βελτιώσουν τη λειτουργία τους

Απ' την αρχή γνωρίζαμε πως η μεγαλύτερη δυσκολία θα ήταν να μας σπρώξουν στην κομματικολογία προσπερνώντας τις συγκεκριμένες προτάσεις που καταθέταμε. Αφ' ενός λόγω αδράνειας των δημοσιογράφων που έχουν εθιστεί στο εύκολο, να ανάγουν τα πάντα στο διακομματικό και κυρίως δικομματικό παιχνίδι, να προσέχουν την κεντρική πολιτική σκηνή και να παραμελούν την περιφέρεια, κι όταν ασχολούνται μ' αυτήν να επικεντρώνονται στα «σκάνδαλα» και στη μικροπολιτική, ένα παιχνίδι ανούσιο και βαρετό. Αφ' ετέρου λόγω πονηριάς κάποιων που έβλεπαν ότι αφού δεν μπορούσαν να μας κοντύνουν στο επίπεδο των ιδεών θα δοκίμαζαν να το κάνουν ταυτίζοντάς μας με το αντικειμενικά «κοντό» κόμμα μου, το Συνασπισμό.

Αντεπεξήλθαμε τον σκόπελο συγκροτώντας **ένα ζηλευτό ψηφοδέλτιο κυρίως από το μεγάλο και ιδιαίτερα ενδιαφέρον κόμμα των ανένταχτων** τονίζοντας σε κάθε ευκαιρία τα παρακάτω.

- Τα κόμματα είναι, ακόμα και στα χάλια που βρίσκονται σήμερα στην Ελλάδα θεσμός συνυφασμένος με τη δημοκρατία. Πρέπει όμως να υπηρετούν την κοινωνία και όχι να υπηρετούνται απ' αυτή. Να μην είναι ούτε υποκριτικά ανεξάρτητα, ούτε διχαστικά.
- Οι περιφερειακές οργανώσεις όλων των κομμάτων βρίσκονται σε ύπνωση επί 3,5 χρόνια και δραστηριοποιούνται περίπου ένα εξάμηνο προ των εκλογών ως εκλογικοί μηχανισμοί, άλλες για να διευθετήσουν πολιτικές φιλοδοξίες στελεχών και άλλες απλώς για να υπάρξουν.
- Εμείς, που φιλοδοξούμε να υπηρετήσουμε την Αυτοδιοίκηση, θέλουμε να προκαλέσουμε τα κόμματα, τις περιφερειακές οργανώσεις τους, να ασχοληθούν με τα προβλήματα, να διαλέγονται μεταξύ τους, να αντιπαρτίθενται με ιδέες. Είμαστε σίγουροι για τις πολλές συγκλίσεις που θα προκύψουν.
- Δεν ζητήσαμε χρίσμα. Αποδεχτήκαμε την εκ των υστέρων υποστήριξη του Συνασπισμού και των Οικολόγων Πράσινων. Η εμπειρία μας έχει διδάξει ότι όσοι διαγκωνίζονται για να πάρουν το χρίσμα από ψηλά και παίρνουν μετά τις ψήφους από χαμηλά κάνουν κατά κανόνα το χατίρι αυτών που τους δίδουν το χρίσμα θυσιάζοντας τα συμφέροντα των ψηφοφόρων τους.
- Προβλέψαμε ότι το δημοσιογραφικό και διακομματικό κατεστημένο των Αθηνών παραμένει αρκετά ισχυρό, ώστε να κάνει κεντρικό θέμα των εκλογών το χρώμα που θα έβαφαν το χάρτη της Ελλάδας το βράδυ της 15ης Οκτωβρίου. Καλέσαμε όμως τους Λασιθιώτες να φανούν έξυπνοι και να αξιολογήσουν περισσότερο απ' το βάψιμο του Χάρτη μιας βραδιάς το τι θα γίνει τα 365Χ4+1=1461 επόμενα εικοσθετράωρα της ζωής τους.

Τα επιχειρήματα αυτά απέδωσαν στην περιοχή της Σητείας, ιδιαίτερα στην πόλη, όπου οι ψηφοφόροι μας γνώριζαν καλύτερα, απεγκλωβίστηκαν και ψήφισαν με τοπικά, αυτοδιοικητικά και αξιοκρατικά κριτήρια. Δεν απέδωσαν το ίδιο στον υπόλοιπο νομό. Εκεί η ελλιπής μας παρουσία δεν ήταν δυνατόν να δώσει την πραγματική εικόνα του συνδυασμού και καλύφθηκε από το στερεότυπο της κομματικής ταύτισης.

Δ. Επιδοκιμάστηκε ο τρόπος που πολιτευτήκαμε.

Άρεσε η ευγένεια στην αντιπαράθεση, το ότι αποφύγαμε τους διαξιφισμούς, τις προσωπικές επιθέσεις. **Διαφοροποιθήκαμε από το κυρίαρχο στιλ της πολιτικής ζωής, να προσπαθείς να κερδίσεις πόντους «θάβοντας» τον αντίπαλο.** Η ευγένεια αυτή δεν σχετίζεται με καλούς τρόπους, αλλά με ένα συγκροτημένο πολιτικό και φιλοσοφικό σκεπτικό.

Μια από τις κακοδαιμονίες της ελληνικής πολιτικής ζωής είναι ο ετεροπροσδιορισμός των πολιτικών δυνάμεων. Ο κανόνας είναι να ξεκινούν με τα πεπραγμένα των άλλων, κακά πάντα, και όχι με το τι προτείνουν οι ίδιοι. Είπαμε λοιπόν περιορισμός στην κριτική, βάρος στο πρόγραμμα. Να συμπεριφερθούμε σαν να μην υπάρχουν άλλοι, σαν να είμαστε μόνοι εμείς με τα προβλήματα. Και επιστρατεύσαμε το έξοχο απόσπασμα του Καζαντζάκη από την Ασκητική: "Να αγαπάς την ευθύνη. Να λες: Εγώ μονάχος μου έχω χρέος να σώσω τη γη. Άμα δε σωθεί εγώ θα φταίω".

Το να συμπέσεις στο αχανές σύμπαν, την ίδια χρονική στιγμή, στον ίδιο μικρό τόπο, να έχεις την ίδια φιλοδοξία, να βάλεις ένα λιθαράκι προόδου στα δημόσια πράγματα, να έχεις τα ίδια εμπόδια, την εγκατάλειψη της Αποκέντρωσης και της Αυτοδιοίκησης από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, το να συμπέσεις λοιπόν σ' όλα αυτά με άλλους τρεις θνητούς, τον Αντώνη Στρατάκη, τον Κωστή Νικολαράκη και τον Βασίλη Κόκκινο είναι ένας δεσμός με περισσότερα τα ενοποιητικά στοιχεία από τις διαφορές.

Όταν η πολιτική είναι συνυφασμένη στην κοινωνική συνείδηση με τη βρομιά εμείς πιστέψαμε ότι μπορούμε να δείξουμε πως **υπάρχει μια άλλη πολιτική, με ποίηση και χιούμορ.**

Τολμήσαμε ένα άλλο λόγο ανθρώπινο, κάποτε ποιητικό που άρεσε.

Τολμήσαμε επίσης να αντιτάξουμε στην ξύλινη σοβαροφάνεια το χιούμορ. Κι αυτό άρεσε. Η φωτογραφία με τα βρακάκια που σχολιάζει έξυπνα την κλιματική αλλαγή γοήτευσε τους νέους όλων των ηλικιών. Επίσης η χαμηλού κόστους, αλλά υψηλής εθελοντικής προσφοράς προεκλογική καμπάνια, με δυο μόνο τετρασέλιδα ασπρόμαυρα φυλλάδια που διαβάζονταν, με όμορφες αφίσες και μπλουζάκια, υπογράμμισαν τη διαφορά ύφους. Σ' αυτά ας προσθέσουμε τα τριάντα περίπου δημοσιευμένα άρθρα μας που συζητήθηκαν.

12.11.06 «Το Λασίθι στην Πλώρη» στην “Κριτσά” και στο “Καθαρό”

Γιώργος Αφορδακός
Μανόλης Μαρκάκης

"Ποιος είδε Βάρκα στο Ψηλορείτη, λέει το γνωστό σουρεαλιστικό άσμα, το οποίο βάλθηκε να κάνει ρεαλιστικό «Το Λασίθι στην Πλώρη» με το πρώτο μετεκλογικό ταξίδι του, σε Κριτσά Καθαρό, που πραγματοποίησε την Κυριακή 12.11.06. Ήταν ένα ξεχωριστό ταξίδι που συνδύαζε το τερπνό με το ωφέλιμο. Στα τερπνά καταχωρίστηκε η γνωριμία με τον τόπο και τους ανθρώπους του, που γοήτευσαν απόλυτα όλους τους συμμετέχοντες, στα ωφέλιμα η αποφυγή μιας ανεπανόρθωτης βλάβης στον παλαιοντολογικό θησαυρό και η συζήτηση με τους εκπροσώπους του ιστορικού οικισμού για τα προβλήματα τού τόπου.

Το δρομολόγιο είχαν καθορίσει οι μεραμπελιώτες μέλη του Afordakos AEIFORA TOURS, Γιώργος Αφορδακός, Νίκος Δατσέρης, Μανόλης Μαρκάκης που το πρωί υποδέχτηκαν στον «Παράδεισο», δίπλα στην Παναγιά την Κερά, τον Αντώνη Ανηψητάκη και την πολυπρόσωπη ομάδα φίλων που είχε έρθει απ' όλα τα σημεία του νομού. Εκεί οι συστάσεις παράλληλα με το ζεστό πρωινό που πρόσφερε ο Γιώργος και η Γεωργία Σημιαίκα.

Πρώτη στάση στην Παναγιά την Κερά.
Χάρη στη ζωντανή και τεκμηριωμένη παρουσίαση της φίλης αρχαιολόγου της 13ης Εφορείας Αρχαιοτήτων Γωγώς Μοσχόβη, ταξιδέψαμε στη Μεσαιωνική Ιστορία της περιοχής, στα Βυζαντινά και Μεσαιωνικά μνημεία του μεγαλύτερου οικισμού της Βενετοκρατίας (1625 κατοίκους το 1583).

Ο θαυμασμός για την καλλιτεχνική αξία της εκκλησίας της Κεράς, ήταν αναπόφευκτος. Το ίδιο και το μέγεθος της συμβολής της, όπως και της Λατούς και των άλλων μνημείων στην οικονομική και πολιτιστική ζωή του τόπου.

Παράλληλα, έγινε ενημέρωση για την πορεία των εργασιών συντήρησης. Η ανάδειξη βέβαια συνολικά του περιβάλλοντος χώρου, παραμένει ένα μεγάλο ζητούμενο. Απαιτείται ένα ολοκληρωμένο σχέδιο παρέμβασης με τη συνεργασία και το συντονισμό των φορέων και των κατοίκων, που μπορούν να συμβάλλουν ποικιλοτρόπως.

Η συνέχεια του ταξιδιού, ήταν εξίσου εντυπωσιακή, με τις απαραίτητες ενδιάμεσες στάσεις στα φυσικά θέλητρα της περιοχής. Το φαράγγι της Κριτσάς, το δάσος με τους πρίνους, τους ασφεντάμους, τα λιοπρίνια, τα κυπαρίσσια και τις λοΐσιμες σπάνιες ροδαρές της ορεινής Κρήτης.

Από πανοραμική θέση στην είσοδο του κριτσώτικου αοριού, του οροπεδίου Καθαρού, η ματιά μας περιηγήθηκε περιμετρικά. Νοτιοανατολικά η Σέλη στους Ανεφαλάκους (1485 μ) απ' όπου περνοδιαβαίνουν οι βαροκουραδάρηδες (βοσκοί) για χιλιάδες χρόνια. Ο καλλιεργημένος με σπορές δημητριακών κάμπος και τα παρδαλά χρώματα του ασφένταμου, μυρίζουν το φεύγα του φθινοπώρου και τον ερχομό του χειμώνα.

Ένας φυσιολατρικός οίστρος μας έχει κυριεύσει.

Αισθητό, το σιγανό για την ώρα, τραγουδιστό κελάρυσμα του Μακελάρη ποταμού που στραγγίζει τα πλημμυρισμένα χωράφια.

Προς το Νότο, αφουριασμένες οι κορφές της Σκαφιδαράς (1664 μ), του στιβαρού Λαζάρου (2085 μ) και του Σπαθιού (2148 μ), της ψηλότερης κορφής της Δίκτης.

Το έντονο γκριζο ολόγυρα στις πλαγιές δε φανερώνει καθόλου ότι εδώ επιβιώνει κάτω από τη πίεση χιλιάδων αιγοπροβάτων, το 1/4 (50) από τα σπανιότερα ενδημικά φυτά της Κρήτης.

Το αυθόρμητο, από καρδιάς ρακοκέρασμα στο μετόχι του Αφορδακού, με τη γεύση του χειμωνιάτικου αχλαδιού και του μήλου, την υποδοχή της Θεόκλητης και το ζεστό συναπόβγαλμα της Εργινούσας, δίνουν το τόνο της ένταξης και της προσαρμογής μας στον φιλόξενο τόπο.

Τώρα πια, βρισκόμαστε στο πλάτωμα ενός από τα ομορφότερα οροπέδια του νησιού, που πριν από χιλιάδες χρόνια ήταν λίμνη. Ήταν η εποχή των νάνων ιπποπόταμων, των ελεφάντων και των ελαφιών, που τώρα πια δηλώνουν την παρουσία τους με τα απολιθωμένα οστά τους.

Επιθυμία όλων η επίσκεψη στο "Διγενή την άσπα", τον τόπο όπου οι παλιοί Κριτσώτες οργώνοντας τα χωράφια και βλέποντας τα μεγάλα κόκαλα να βγαίνουν στην επιφάνεια, πίστευαν πως ανήκαν σε υπερανθρώπους-Διγενήδες. Αργότερα, λίγο πριν το 1880, αναγνωρίστηκε πως ανήκαν σε ιπποπόταμους, μα ο Κριτσώτικος μύθος και το τοπωνύμιο έμειναν για να δείχνουν την ευστροφία της σκέψης τους και την ανεξάντλητη λαϊκή σοφία και ευρηματικότητα.

Κρίμα, που η επιθυμία μας έσβησε στην απογοήτευση από τον στείρο τρόπο σκέψης ορισμένων που άρωσαν τον περιφραγμένο χώρο της ανασκαφής και το έσπειραν για βοσκαρά !!! Η ασυδοσία στο απόγειο της.

Το Καθαρό έχει κατακτήσει έρμαιο σε ποικίλες ορέξεις και δραστηριότητες, αποτέλεσμα της στασιμότητας, της ολιγωρίας και της αδιαφορίας, αντί να πάρει τη θέση που του ανήκει, αντάξια στις παραδόσεις, τις προσδοκίες και την προσφορά πρωτοπόρων Κριτσωτών.

Ευχόμαστε κατά την επιστημονική αυτοψία στο χώρο να μην διαπιστωθεί μεγάλης έκτασης καταστροφή. Ας αξιοποιηθεί το περιστατικό για μια ριζική στροφή στην ορθολογική διαχείριση, στην ήπια και αειφόρα ανάπτυξη του Καθαρού. Παλιότερα πριν τα βαρύγδουπα natura οι κάτοικοι είχαν βρει τους κανόνες προστασίας του περιβάλλοντος, που ήταν ταυτόχρονα κανόνες προστασίας της κοινωνίας τους. Πόσα έχουμε να διδαχτούμε σήμερα απ' αυτούς τους κανονισμούς που τόσο αβασάνιστα εγκαταλείψαμε.

Το απαλό χρώμα των πετάλων με το έντονο κίτρινο και πορφυρό ανάμεσα τους, του Κοζανίτικου κρόκου (σαφράν) συγκερνά τις γκρίζες εντυπώσεις μας από την ανάρμοστη συμπεριφορά. Την αγανάκτηση μας για την αφασία και τη στασιμότητα. Που είναι η ανάδειξη του χώρου; που πήγαν οι μελέτες, που είναι το παλαιοντολογικό μουσείο;

Η συνέχεια στο παραδοσιακό καφενείο του "Πατάτα" ή "Ζέρβα", του Σιγανού, του πρωταγωνιστή της υπόθεσης των ανασκαφών. Στο επίκεντρο οι διαπιστώσεις και παρατηρήσεις όλων μας για τις ομορφιές και τις ιδιαιτερότητες του τόπου. Ψηλαφήσαμε τα εκατομμυρίων ετών απολιθώματα, γευτήκαμε τις παραδοσιακές μαγεριές της κυρίας Δέσποινας και τα ξεχωριστά νόστιμα μαξουλία του ιδιόρρυθμου Καθαρού. Το κόκκινο κρασί, η ρακή, ο Σιγανός με την κιθάρα του, που την πέρασε μετά στο γιο του, τροβαδούρος πρώτης ο Στελιανός, έξοχοι στίχοι και ερμηνεία. Μοναδικές στιγμές στις οποίες συμμετείχαν και ... τα ντουβάρια της «πατάτας». Απ' εκεί μας κοίταζαν και σιγοτραγουδούσαν οι αετοί του Καθαρού και ο Τσε.

Βγαίνοντας προς αναχώρηση και ρίχνοντας μια τελευταία ματιά στο τρίκορφο Σκαφιδαράς, Λαζάρου και Σπαθιού, μια σκέψη-ευχή κυριαρχούσε: Η ομορφιά του τόπου, η ιστορία, ο θρύλος, ας κεντρίσουν το φιλότιμο όλων μας για να ανταποδώσουμε σ' αυτόν το πραγματικό παράδεισο το σεβασμό και τη μεταχείριση που του αξίζει.

Κατηφορίσαμε για τη Κριτσά.

Στην αίθουσα του Κοινοτικού καταστήματος, η ανοικτή σύσκεψη με τους Τοπικούς, τους ντόπιους Δημοτικούς Συμβούλους και εκπροσώπους φορέων.

Ενημερωθήκαμε για προβλήματα, πρωτοβουλίες και προτάσεις που έχουν γίνει. Ακούσαμε, κουβεντιάσαμε και καταγράψαμε την αγωνία ανθρώπων που πονούν το τόπο τους.

Η επίσκεψη της Κίνησης "Λασιθι στην Πλώρη" έφερε στην επιφάνεια θέματα που δείχνουν το μαράζωμα μιας γεωγραφικής ενότητας που για χρόνια έχει εγκαταλειφθεί ουσιαστικά στην τύχη της.

Δείχνει πως η Άνοιξη των ευρωπαϊκών επιδοτήσεων προσέφερε ένα τόπο στον οποίο δεν υπάρχει καν η πρόβλεψη πως θα ξεφύγει από τη βαρυχειμωνιά του.

Ένας ατέλειωτος κατάλογος αναγκών και ζητημάτων που η αντιμετώπιση τους θεωρείται περίπου αυτονόητη. Και η παράθεση τους ενδεικτική.

Οι στοιχειώδεις υποδομές της Ύδρευσης και της Αποχέτευσης, τα έργα ομβρίων, το Οδικό δίκτυο Κριτσάς-Αγίου Νικολάου, οι κατολισθήσεις, η οδική σύνδεση Κριτσάς-Καλού Χωριού, ο δρόμος προς Καθαρό, προς Σελάκανο, Γέφυρα προς Λατώ, Οικιστικό Σχέδιο, Κυκλοφοριακό, Πεζοδρομήσεις Κριτσάς (Γήπεδο-Νηπιαγωγείο-Αρχαιολογικός χώρος), Πεζοδρομήσεις-λοιπές παρεμβάσεις σε οικισμούς (Μαρδάτι, Αμμουδάρα κλπ), απομάκρυνση λατομείων, Μουσείο λαδιού, ανάδειξη οικισμού, ανακαίνιση προσόψεων, υπογείωση καλωδίων, συντήρηση-ανάδειξη μνημείων και αρχαίων μονοπατιών, χώροι πολιτιστικών εκδηλώσεων, Φυσικό περιβάλλον, Φορέας διαχείρισης Καθαρού, λιμνοδεξαμενή, Αρδευτικό από Μαρδάτι-Αμμουδάρα, Πυλώνες ΔΕΗ κλπ.

Η συζήτηση έδειξε το βάρος της ευθύνης που πρέπει να επωμιστούμε όλοι μας για την Ανάσταση ενός τόπου, που πελαγοδρομεί για δεκαετίες και φαίνεται να καταποντίζεται στη δίνη του δύσκολου καιρού της παγκοσμιοποίησης και της αποδυνάμωσης των αξιών.

Η αξιοποίηση πρωταρχικά, του φυσιολατρικού και πολιτιστικού θησαυρού πρέπει να γίνει με ιδιαίτερη λεπτότητα και σε ανεκτό βαθμό.

Η προστασία των παλαιοντολογικών ευρημάτων πρέπει να προχωρήσει άμεσα με τη δημιουργία των εγκαταστάσεων, των εργαστηρίων και του μουσείου που προβλέπει η υπάρχουσα ολοκληρωμένη μελέτη.

Η εκμετάλλευση και η χρήση του Καθαρού πρέπει να προσδιοριστεί επακριβώς, μέσα από ένα αναθεωρημένο και εκσυγχρονισμένο κανονισμό, που θα κατοχυρώνει την αρμονική συνύπαρξη δραστηριοτήτων, την ορθολογική χρήση και την ήπια ανάπτυξη, συμβατή με το χαρακτήρα του τόπου και την κουλτούρα της περιοχής. Που θα καλύπτει αρχιτεκτονικά τις ανάγκες δόμησης και θα δίνει λύση, με οικολογικό τρόπο στις ανάγκες Ενέργειας. Και το σημαντικότερο, να γίνει κτήμα των Κριτσωτών και να υλοποιείται χωρίς παρέκκλιση, όπως αρμόζει σε μια περιοχή με ξεχωριστό φυσικό ενδιαφέρον.

Η διαφύλαξη του παραδοσιακού χαρακτήρα ενός από τους πιο παλιούς και σημαντικούς οικισμούς της Κρήτης όπως είναι η Κριτσά, έπρεπε να είναι εξασφαλισμένη ταυτόχρονα με το χαρακτηρισμό του με νομοθετική ρύθμιση. Ένα ολοκληρωμένο σχέδιο ανάπτυξης, με απαίτηση και εξασφάλιση πόρων για την υλοποίηση του, θα κερδίσει την συνείδηση των κατοίκων. Θα βοηθήσει να κατανοηθεί ως συμφέρον και ως προσωπικό και συλλογικό στοίχημα, για την ώθηση προς τα εμπρός.

Η καλλιέργεια βιολογικών προϊόντων σε προνομιά τους από τη φύση τους τόπους, προστατευμένους ταυτόχρονα, όπως το οροπέδιο Καθαρού και η παραγωγή παραδοσιακών τροφίμων, με διάθεση στην ντόπια αγορά και προώθηση τους μέσω του προτύπου της κρητικής διατροφής, μπορεί να προσφέρει πολλά.

Η οργάνωση ενός τοπικού αναπτυξιακού συνεδρίου, στο προσεχές διάστημα, με πλατειά συμμετοχή φορέων, επιστημόνων, εθελοντικών οργανώσεων και των απανταχού Κριτσωτών θα ανοίξει με διαλεκτικό και δυναμικό τρόπο την συζήτηση, θα δώσει την ευκαιρία κατάθεσης προτάσεων και ιδεών, και θα αξιοποιήσει επιστημονικές μελέτες (πχ. "Η Ολοκληρωμένη Ανάπτυξη στις ορεινές περιοχές" Δ.Ρόκος ΕΜΠ, κλπ). Όλα αυτά, αποτελούν μέσο επίλυσης πολλών

5.12.06 Μεταβατικό Εφετείο στην Ανατολική Κρήτη

του Αντώνη Ανηψητάκη

Το χρόνιο ζήτημα ίδρυσης μεταβατικού εφετείου στην Ανατολική Κρήτη, που ξαναήρθε στην επικαιρότητα, αναδεικνύει την αδυναμία του πολιτικού συστήματος, κεντρικά και περιφερειακά να δίδει λύσεις που εξυπηρετούν την κοινωνία. **Το σύμφυρμα πελατειακών σχέσεων και τοπικισμού ακυρώνει τις λογικές λύσεις, αφού πρώτα τις έχει διαστρέψει και συσκοτίσει.**

Εν προκειμένω η διαστροφή έγκειται στην παρουσίαση του προβλήματος ως έκφραση της τοπικιστικής διαμάχης Χανιωτών Ηρακλειωτών και όχι ως πρόβλημα ορθολογικής χωροθέτησης των δικαστηρίων για την εξυπηρέτηση των Κρητών. Η δε συσκοτίση αφορά στην υστερόβουλη παρουσίαση των συντεχνιακών συμφερόντων των δικηγόρων των Χανίων ως ταυτιζόμενα με τα συμφέροντα τής τοπικής κοινωνίας.

Ο νομός Λασιθίου είναι και σ' αυτή την περίπτωση ο πλέον αδικημένος, όπως είναι στην ενέργεια, στον ΒΟΑΚ, στις πανεπιστημιακές σχολές. Η ταλαιπωρία που υφίστανται οι Λασιθιώτες και ιδιαίτερα οι κάτοικοι των νότιων και ανατολικών περιοχών του Νομού για να κάνουν αναγκαστικές δικαστικές διακοπές στα Χανιά είναι ασφαλώς ασύγκριτη. Και σ' αυτή την περίπτωση όμως, το Λασιθί, επειδή ακριβώς υφίσταται εντονότερα το πρόβλημα, μπορεί να δείξει με μεγαλύτερη ενάργεια τη λύση. Προβάλλοντας κοινά αποδεκτές αρχές, με τεκμηρίωση, με πολιτικότητα, με μεθοδικές προσπάθειες. Όχι πάντως με ευκαιριακές ρητορικές κλάψες.

Η κοινά αποδεκτή αρχή αυτονομία: **η εξυπηρέτηση της κοινωνίας είναι υπέρτερη οποιουδήποτε κλαδικού ή τοπικιστικού συμφέροντος.** Καλό είναι όμως να υπενθυμίζονται τα αυτονόητα. Η τεκμηρίωση σχετίζεται με χρονοαποστάσεις, ταλαιπωρίες, χαμένες μέρες. Αυτά είναι απλά. Η τεκμηρίωση όμως σχετίζεται και με την έδρα του μεταβατικού εφετείου, που την διεκδικεί και το πληθυσμιακά βαρύτερο Ηράκλειο και η γεωγραφικά κεντροβαρής Νεάπολη. Κι αυτό είναι ένα αγκάθι σε **μια κοινωνία που δεν έχει μάθει την τέχνη των συμβιβασμών**, παρότι ενταγμένη χρόνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τη Μέκκα των πολιτικών συμβιβασμών. Κι αυτό το αγκάθι απειλεί να ξαναβάλει τον τοπικισμό στο παιχνίδι και να διαλύσει την ενότητα συμφερόντων των δυο νομών, Ηρακλείου και Λασιθίου. **Θα πρότεινα επίσκεψη, ψυχραιμία και μια επιτροπή με νομάρχες, εκπροσώπους των δικηγορικών συλλόγων των δυο νομών, εκπροσώπους κομμάτων. Προκρίνω τους εκπροσώπους των κομμάτων από τους βουλευτές για να περιορίσω τους τοπικιστικούς πειρασμούς. Στόχος αυτής της επιτροπής η συμφωνία των δυο νομών σ' αυτή την κρίσιμη φάση ή, έστω, η πολιτισμένη διαχείριση μιας διαφωνίας που δεν θα δυσχεραίνει το μείζον, την ίδρυση έδρας μεταβατικού εφετείου στην Ανατολική Κρήτη. Ας μη ξεχνάμε ότι κάθε αστικό κέντρο της Ανατολικής Κρήτης, ακόμα κι αν δεν διαθέτει την έξοχη επιχειρηματολογία του Δημοτικού Συμβουλίου της Νεάπολης είναι προτιμότερη λύση απ' την διαιώνιση της υπάρχουσας κατάστασης.**

Η πολιτικότητα, ως πολιτική τέχνη, αφορά την μεθοδική καλλιέργεια μιας συναινετικής λογικής στον αντίποδα του τοπικισμού και χώρος ανάπτυξης αυτής της τέχνης πρέπει να γίνει το Περιφερειακό Συμβούλιο. **Ενδεικτικά αναφέρω την χρησιμοποίηση του χρόνου και των αντισταθμιστικών ωφελημάτων ως πολιτικών εργαλείων. Μια λύση που αφήνει ένα εύλογο χρόνο προσαρμογής, αναγκαίο εξ άλλου για να χτιστούν τα απαιτούμενα κτίρια, βοηθά να αμβλυθεί ή οξύτητα των συντεχνιακών πιέσεων, κάποιοι παλιοί με τα κεκτημένα θα περάσουν στη σύνταξη κι οι νέοι είναι κατά τεκμήριο πιο ανοιχτοί στις αλλαγές. Θετικές μονομερείς πολιτικές χειρονομίες επίσης, της Ανατολικής Κρήτης προς τη Δυτική, μπορούν να διευκολύνουν την κατάσταση. Το να επισκέπτεται π.χ. κάθε χρόνο μια τάξη των Λυκείων της Ανατολικής Κρήτης την Σαμαριά και την Πρέβελη με διαμονή στα Χανιά και στο Ρέθυμνο θα απέφερε περισσότερα ωφελήματα στους Ρεθυμνιώτες και στους Χανιώτες απ' ότι οι αναγκαστικές δικαστικές διακοπές ταλαιπωρών συχνά ηλικιωμένων κατοίκων της Ανατολικής Κρήτης, από τη Βιάννο ως τη Ζάκρο και θα βοηθούσε να δει η κοινωνία της Δυτικής Κρήτης με θετικότερη διάθεση αυτό τον απαραίτητο δικαστικό εκσυγχρονισμό.**

24.11.06 Α.Ε.Ι. στο Λασιθί. Εξαιρετική ευκαιρία για νομαρχιακή συνεννόηση

του Αντώνη Ανηψητάκη

“Πανεπιστημιακές Σχολές: Ν’ αυξήσουμε όλοι μαζί το ακαδημαϊκό βάρος του Νομού. Η τοπική και νομαρχιακή αυτοδιοίκηση να συνδέσει την ανάπτυξη σχολών στο Λασιθί με τα συγκριτικά πλεονεκτήματά του. Οι καθηγητές των ΤΕΙ του Νομού μας να επεξεργαστούν αυτού το στόχο. Αλλά και η κοινωνία του Λασιθίου να πάψει να βλέπει τα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα ως ιδιότυπα ξενοδοχεία, που φέρνουν ιδιότυπους τουρίστες, τους σπουδαστές, απ’ τους οποίους προσδοκούμε μόνο ν’ αφήσουν λεφτά. Πολλά πρέπει να κάνουμε για να γίνει πιο ενδιαφέρουσα η φοιτητική ζωή στον όμορφο νομό μας και πρέπει δήμοι και νομαρχίες να συνεργαστούμε γι’ αυτό. Το να φτιαχτεί κι εδώ σύλλογος φίλων Ανωτάτων Σχολών Λασιθίου είναι νομίζω μια καλή ιδέα.»
 απόσπασμα από προεκλογική ομιλία της “Πλώρης”

Η κρίση στο εκπαιδευτικό σύστημα απλώνεται σ’ όλη την ελληνική περιφέρεια και συνυφίνεται με τα προβλήματα της αυτοδιοίκησης. Η κρίση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση αποτυπώνεται στην αυτοδιοίκηση με την παγίωση μιας οιονεί συνδικαλιστικής νοοτροπίας στις τοπικές κοινωνίες, οι οποίες διεκδικούν πανεπιστημιακές σχολές με αμιγώς οικονομικά κίνητρα. Τα πανεπιστήμια, ως ναοί γνώσης, έρευνας, ζωντανίας, φρέσκων ιδεών ελάχιστους ενδιαφέρουν. Αναλόγως όμως, αντιμετωπίζει και η Πολιτεία την ίδρυση νέων σχολών. Ανίκανη να εμπνεύσει μια αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη, υποχωρεί στις «συνδικαλιστικές» πιέσεις, ιδρύει με απίστευτη ευκολία σχολές, που χαρακτηρίζονται από τις δραματικές ελλείψεις τους σε στελέχη και υποδομές. Το πρόβλημα που απασχολεί τις κυβερνήσεις δεν είναι η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά η με το μικρότερο πολιτικό και οικονομικό κόστος διαχείριση των τοπικιστικών αιτημάτων για ίδρυση νέων σχολών. Έτσι, άθελά της έστω, η τοπική αυτοδιοίκηση επιτείνει την απαξίωση της δημόσιας εκπαίδευσης. Σχολές με προβληματική υπόσταση δίνουν πτυχία με προβληματικό αντίκρισμα, την ώρα που Δήμαρχοι, όχι ευτυχώς οι δικοί μας, αγωνίζονται για να μείνουν ανοιχτές σχολές, ακόμα κι αν ο βαθμός εισαγωγής προσεγγίζει το μηδέν.

Στο Νομό μας τα πανεπιστημιακά πράγματα περιπλέκονται ακόμη περισσότερο λόγω του εσωτερικού τοπικισμού, που δεν επιτρέπει ούτε το έλασσον, την εσωτερική συνεννόηση για την έστω αποτελεσματικότερη διεκδίκηση. Το δημόσιο «μαλλιοτράβηγμα» των Δημάρχων για την πρώτη σχολή ΤΕΙ στο Λασιθί, είναι νωπό στη μνήμη μας και καλό είναι να παραμείνει για να λειτουργεί ως παράδειγμα προς αποφυγήν. Απ’ την άλλη ο εξωτερικός τοπικισμός που δεχόμαστε απ’ τους άλλους νομούς, αξιοποιεί τις δικές μας αδυναμίες με αποτέλεσμα στην χωροθέτηση των πανεπιστημιακών σχολών η υστέρηση του Λασιθίου να είναι πραγματικά εξοργιστική. Παρά ταύτα ή ίσως και χάρη σ’ αυτά, θεωρούμε ότι ο νομός μας, έχοντας βιώσει βαθύτερα το πρόβλημα, μπορεί να πρωτοπορήσει. Στο μέτρο που του αναλογεί να συμβάλλει στην επίλυση του εκπαιδευτικού προβλήματος της χώρας, πρεσβεύοντας την άλλη νοοτροπία που υπαινίχτηκα.

Σήμερα στην εποχή του διαδικτύου, όπου η πληροφορία μεταδίδεται άμεσα και η επιστημονική συζήτηση διεξάγεται εύκολα χωρίς η φυσική συνεύρεση των επιστημόνων να είναι απαραίτητη, είναι δυνατόν ένας τόπος σαν το Λασιθί να φιλοξενεί υψηλού επιπέδου Πανεπιστημιακές Σχολές και να ελκύσει υψηλού επιπέδου πανεπιστημιακούς δασκάλους, που θα προτιμήσουν το φυσικό, κοινωνικό και πολιτισμικό περιβάλλον του Λασιθίου για να αναπτύξουν το ακαδημαϊκό τους έργο. Ας ξεφύγουμε λοιπόν απ’ τη λογική του «δώσε και μένα μπάρμπα σχολές γιατί μου χρωστάς», που αποδεδειγμένα δεν αποδίδει κι ας φροντίσουμε να δημιουργήσουμε το ανάλογο ακαδημαϊκό βάρος στο νομό μας και να τεκμηριώσουμε τα αιτήματά μας στην ανάδειξη των συγκριτικών πλεονεκτημάτων του τόπου μας.

Με την ευκαιρία της σχετικής εκδήλωσης που διοργανώνει σήμερα ο νέος Δήμαρχος του Αγίου Νικολάου, της πρωτεύουσας πόλης του αποκεντρωμένου νομού μας, Δημήτρης Κουνενάκης **προτείνουμε η ίδρυση του συλλόγου Φίλων Πανεπιστημίου να αφορά όλο το Νομό. Σε ένα τέτοιο σύλλογο έχουν θέση ο νομάρχης, οι βουλευτές, οι δήμαρχοι, πολιτικοί και κοινωνικοί εκπρόσωποι**

απ' όλα τα κόμματα και απ' όλες τις περιοχές του Νομού, εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων, διακεκριμένοι Πανεπιστημιακοί Λασιθιώτες και μη.

Πιστεύουμε βαθύτατα πως όλοι μαζί μπορούμε ν' αυξήσουμε το ακαδημαϊκό κύρος του νομού μας. Μπορούμε να συνεννοηθούμε και να τεκμηριώσουμε ένα ρεαλιστικό, ισορροπημένο πρόγραμμα ανάπτυξης συγκεκριμένων ακαδημαϊκών ιδρυμάτων (π.χ. Τουρισμού, Γεωπονίας, Πολιτισμού) στο νομό μας.

Αν αντίθετα προκριθεί ή σύσταση επιμέρους συλλόγων φίλων για να στηριχθούν οι τοπικές σχολές, υφιστάμενες ή διεκδικούμενες, φοβόμαστε ότι θα διαιωνίσουμε την εσωτερική τοπικιστική αντιπαλότητα με αρνητικές συνέπειες και για τις επιμέρους σχολές.

μ , μ μ μ . μ μ μ .

θεωρείται το καλύτερο οικόπεδο της Μεσογείου. Η περιούσια γη ανήκε στην Μονή, και δωρήθηκε στο Ίδρυμα «Παναγία Ακρωτηριανή» που συστήθηκε το 1992 με σκοπό την αξιοποίησή της. Αμέσως προσκαλούνται εταιρείες για εκδήλωση ενδιαφέροντος. Από τρεις ενδιαφερθείσες εταιρείες επιλέγεται η επί τούτου συσταθείσα Loyalward Ltd.

Από τότε η επένδυση πέρασε από σαράντα κύματα. Το 1995 υπογράφονται οι αρχές συμφωνίας και 14.7.1998 η σύμβαση. Υπήρξε μακρόχρονη δικαστική εμπλοκή για την κυριότητα τής έκτασης ανάμεσα στη Μονή και το Ελληνικό Δημόσιο που τελεσιδίκησε υπέρ της Μονής, πλην ενός τμήματος, που αμφισβητείται ως δασικό. Υπήρξαν και άλλες εμπλοκές σχετιζόμενες με την νομιμότητα τής ανάθεσης τού έργου, την αξιοπιστία του αναδόχου, που ενέσπειραν αμφισβητήσεις και προκάλεσαν κρίσεις στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος. Πρόσθετες καθυστερήσεις προέκυψαν από τον θάνατο του πρώτου προέδρου του Ιδρύματος επισκόπου Φιλοθέου Βουζουνεράκη το 1993 σε τροχιά, από την απουσία, έως πρόσφατα, χωροταξικού σχεδίου και από το χαρακτηρισμό της περιοχής ως natura, προστατευόμενης δηλαδή.

ΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Εκκλησία. Συνέστησε το Ίδρυμα «Παναγία Ακρωτηριανή» για να έχει την αποκλειστική διαχείριση της μεγάλης περιουσίας της Μονής, φοβούμενη το νόμο Τρίτη που πρόβλεπε το 30% να παραχωρείται στο Δημόσιο. Στόχος της τα κοινωφελή έργα, με τα οποία θα απέσειε και την κριτική για ελλειμματική κοινωνική δράση, ίσως και η βοήθεια στο Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, όπου υπάγεται. Το 7μελές Διοικητικό Συμβούλιο έχει πρόεδρο τον Επίσκοπο Ιεραψύτης και Σητείας Ευγένιο, αντιπρόεδρο τον Ηγούμενο της Μονής Φιλόθεο Σπανουδάκη, γραμματέα κληρικό και τέσσερις λαϊκούς, όλοι διορισμένοι από τον επίσκοπο.

Ο Ηγούμενος, ιδιαίτερα δημοφιλής είναι ο ιθύνων νους της όλης υπόθεσης. Το υψηλό κύρος το κατέκτησε με το έργο της ζωής του, την πρότυπη αποκατάσταση της ερειπωμένης Μονής, αλλά και με τις φιλοπεριβαλλοντικές αναπτυξιακές του πρωτοβουλίες (βιολογικές καλλιέργειες, αιολικό πάρκο). Το ότι η τόσο αμφιλεγόμενη επένδυση ξεμπλοκαρίστηκε και έχει κατ' αρχήν την αποδοχή τής τοπικής κοινωνίας οφείλεται κυρίως στον Ηγούμενο.

Η Εκκλησία με αυτό το εγχείρημα διακυβεύει πολλά. Οι κοσμικοί πειρασμοί για ματαιόδοξους στόχους και παιχνίδια εξουσίας είναι μεγάλοι και η κοινωνία την έχει ήδη χρεώσει για την μεροληπτική της στάση στις τοπικές εκλογές, παλιότερα στο Παλαίκαстро, τώρα στη Σητεία.

Επενδυτές. Loyalward Ltd, θυγατρική πλέον της Minoan Group. Η εταιρεία συστήθηκε για να πάρει το συγκεκριμένο έργο και το πήρε, δίνοντας την καλύτερη οικονομική προσφορά, χωρίς όμως να έχει εμπειρία και οικονομική επιφάνεια. Η επιλογή προκάλεσε αμφισβητήσεις. Φιλοδοξεί να πραγματοποιήσει μια «διεθνούς επιπέδου ήπια και αειφορική τουριστική ανάπτυξη».

Στόχος το κέρδος. Ενδιάμεσος στόχος να κερδίσουν την κοινή γνώμη, τους φορείς, να μηδενίσουν τις αντιδράσεις. Οι φόβοι πολλοί, το αποθαρρυντικό επενδυτικό κλίμα της Ελλάδας, οι καιροφυλαχτούντες ανταγωνιστές, το ενδεχόμενο δικαστικής αναζωπύρωσης, ο σκόπελος του natura, οι πιθανές προσφυγές. Έδωσαν βάρος στη σύνταξη της ΜΠΕ προσφεύγοντας σε επιστήμονες καταξιωμένους, ορισμένοι γνωστά ονόματα του οικολογικού χώρου και της ανανεωτικής αριστεράς.

Η παρουσίαση του έργου στην τοπική κοινωνία παραμυθένια. 7000 κλίνες σε 5 χωριά, τα 4 παραθαλάσσια με 3 γήπεδα γκόλφ διεθνών προδιαγραφών. Θέλουν να «πουλήσουν» κυρίως γκόλφ, 12 μήνες το χρόνο, αλλά και περιβάλλον και κρητική διατροφή. Δυο τρεις χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, θα προτιμηθούν οι ντόπιοι, κατανάλωση τοπικών βιολογικών, ποιοτικών προϊόντων, βοτανικός κήπος προς επίδειξη και περιβαλλοντική εκπαίδευση, όχι περίφραξη, όχι φρουροί, όχι βραχιολάκια, προστασία των ενδημικών ειδών, πληρέστερη κι απ' το natura, ο πιο σύγχρονος ενεργειακός σχεδιασμός, ανακύκλωση απορριμμάτων, αφαλάτωση παρά την «αποδεδειγμένη» επάρκεια ύδατος, ελάχιστη έκταση για γκόλφ που θα είναι ΑΑ κατηγορίας, ελάχιστο και το νερό, ελάχιστα και τα φυτοφάρμακα. Περιορισμένη η νέα οδοποιία, αυστηρές και οι προδιαγραφές για σκόνη, θόρυβο κατά τη δεκαετή φάση κατασκευής του έργου.

Αρχιτεκτονική και πολεοδομία θα συνάδουν πλήρως με το παραδοσιακό κρητικό σπίτι και χωριό, θα σέβονται ρέματα και μισγάγγειες. Μελλοντικές επεκτάσεις αποκλείονται. Ένα παράθυρο μονάχα για μια μαρίνα, αν χρειαστεί, αλλά και αυτή πολύ διακριτική με νέα ΜΠΕ.

Το να γίνουν όμως όλα αυτά έτσι, δεν είναι παρά ένα παραδείσιο σενάριο, δηλαδή ελάχιστα πιθανό, και άλλα σενάρια δεν έχουν συζητηθεί. Το Ίδρυμα και οι επενδυτές το αποφεύγουν. Η τοπική κοινωνία όμως οφείλει αυτή την έρευνα στον εαυτό της. Της είναι εξ άλλου πρόσφατη η εμπειρία με τον οικισμό Διόνυσο του κ. Τροχανά, δίπλα στην συζητούμενη περιοχή, που έγινε με ανάλογες τυμπανοκρουσίες και αυτή τη στιγμή είναι ο πλέον φθίνων οικισμός της περιοχής.

Πολιτεία. Χαρακτηρίζεται από την ανικανότητα διαχείρισης των Κοινών και επαφίεται στους ιδιώτες, τους οποίους προμοδοτεί ελπίζοντας ότι παράλληλα με το κέρδος τους θα μπαλώσουν και το ρημαγμένο δημόσιο χώρο. Η ιδεολογική έκπτωση πλήρης, το «δεν θα γίνουμε γκαρσόνια της Ευρώπης», σε τρεις δεκαετίες υπέστη ολοκληρωτική αντιστροφή.

Η συζητούμενη περίπτωση χαρακτηριστική. Εγκρίνει 5 χωριά όταν οι υπηρεσίες της δεν μπορούν να ολοκληρώσουν πολεοδομικά σχέδια στην περιοχή που εκκρεμούν δεκαετίες. Επιδοτεί οπές γκολφ την ώρα που οι θησαυροί της Κρήτης εγκαταλείπονται. Χθες εξαρθρώθηκε άλλη μια σπείρα αρχαιοκαπήλων στην περιοχή και προχθές λίγο πιο πέρα στο Οροπέδιο Καθαρού ασυνείδητοι όργανα ανενόχλητοι τον οριοθετημένο χώρο με τα περίφημα παλαιοντολογικά οστά των νάνων ιπποπόταμων.

Το ΥΠΕΧΩΔΕ, πριν από 10 χρόνια, παρήγγειλε "ειδικό διαχειριστικό σχέδιο" για την ευαίσθητη περιοχή στο Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων – Υγροτόπων. Σ' αυτό στηρίχθηκε, 2 χρόνια αργότερα, η Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη και το Σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος, βάσει των υποχρεώσεων που προκύπτουν από την εθνική και κοινοτική νομοθεσία. Η περιοχή βρίσκεται εντός των ορίων του Τόπου Κοινοτικής Συνοχής (ΤΚΣ) με κωδικό GR 4320006, του Εθνικού Καταλόγου για το Ευρωπαϊκό Οικολογικό Δίκτυο Natura 2000 (Οδηγία 92/43/ΕΟΚ). Το έργο καταλαμβάνει περίπου το 20% της περιοχής του εν λόγω οικοτόπου. Ταυτόχρονα, καταλαμβάνει το μεγαλύτερο τμήμα της Ζώνης Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) "Βορειοανατολικό Άκρο Κρήτης". Η Μελέτη έμεινε στο συρτάρι, το Προεδρικό Διάταγμα παρέμεινε Σχέδιο για να επισπευσθεί από τον Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. μόνο η έγκριση της ΜΠΕ του έργου που λογικά θα έπρεπε να έπετα.

Τοπική Κοινωνία. Βλέπει στην πλειοψηφία της θετικά την επένδυση. Όλοι κρύβουμε ένα παιδί μέσα μας, που του αρέσουν τα παραμύθια. Φαντασιωνόμαστε ιδανικά το μέλλον υποτιμώντας το παρόν. Υπάρχουμε βέβαια και οι ανησυχούντες, οι επιφυλαχτικοί, οι φοβισμένοι.

Ο επί 8 χρόνια Δήμαρχος Ιτάνου Γιάννης Περάκης χειρίστηκε με επάρκεια το θέμα προτάσσοντας το συμφέρον των δημοτών του παρά την επιδεικτική ορισμένες φορές αντιπαλότητα τού Ίδρυματος, το οποίο δεν τον είχε μέλος στο συμβούλιό του, ενώ είχε τον αντίπαλό του, δεν τον καλούσε στις συνεδριάσεις του, αλλά τον έτρεχε και στα δικαστήρια για ήσσονος σημασίας θέματα. Αναδεικνύει ως κομβικό θέμα για να αποδεχτεί την επένδυση την δημιουργία φορέα διαχείρισης της περιοχής, το οποίο ζητά από την Πολιτεία και έχει κάνει σχετική τεκμηριωμένη πρόταση για τη βιωσιμότητα του φορέα στην οποία αποφεύγουν να απαντήσουν τόσο το Ίδρυμα όσο και οι επενδυτές. Ο δήμαρχος επίσης κατέληξε με τους Εγγλέζους μετά από μακρά διαπραγμάτευση σε μια συμφωνία για την παροχή νερού από το Δήμο. Την συμφωνία αυτή την άδειασε το Νομαρχιακό Συμβούλιο δίνοντας το δικαίωμα στους μεγαλοεπενδυτές να κάνουν γεωτρήσεις κατά το δοκούν. Ο πρόεδρος του Νομαρχιακού Συμβουλίου Θεόδωρος Πατεράκης, βασιλικότερος του βασιλέως κατηγορεί ως όργανα ξένων οικονομικών συμφερόντων, όσους αντιτίθενται στην συγκεκριμένη επένδυση. Απ' τα πυρά του δεν γλίτωσε ούτε ο Γιάννης Δραγασάκης γιατί «τόλμησε» να κάνει ερώτηση στον κ. Σουφλιά. Σε ανάλογο μήκος κύματος και ο τέως αλλά και άρτι επανεκλεγείς Δήμαρχος Σητείας Νίκος Κουρουπάκης, διορισμένο μέλος του Ίδρυματος, που όμως δεν ενέκρινε την υπογραφή της σύμβασης με τους επενδυτές χωρίς ως σήμερα να εξηγήσει τους λόγους. Οι βουλευτές του Νομού Γιάννης Πλακιωτάκης (ΝΔ) και Μιχάλης Καρχιμάκης (ΠΑΣΟΚ) στηρίζουν την επένδυση με μια σχετική αποστασιοποίηση ο πρώτος, ένθερμα ο δεύτερος. Οι τοπικές κομματικές οργανώσεις δεν έχουν εκφραστεί, ενώ ο

τοπικός τύπος πλην της εφημερίδας του κ. Κουρουπάκη αντιμετωπίζει με περίσκεψη την επένδυση, παρουσιάζοντας όλες τις απόψεις.

Γενικότερα, η στάση των πολιτικών συναρτάται με το ενδιαφέρον τους για τον τρόπο που η εκκλησία θα διαχειριστεί την επιρροή της στο μεγάλο εργατικό δυναμικό του έργου. Οι χιλιάδες εργαζόμενοι δεν θα βγάζουν μόνο δήμαρχο αλλά και βουλευτή.

Οικολόγοι. Ματαιώση της επένδυσης επιδιώκει το παγκρήτιο οικολογικό δίκτυο Οικοκρήτη. Προτάσσει σε συνεργασία με έγκυρους πανεπιστημιακούς (Ε. Μπριασούλη, Ν. Δαναλάτος) ακραιφνώς περιβαλλοντικά επιχειρήματα, τη σημασία του μοναδικού οικοτόπου, την αποφυγή των υδροβόρων γκολφ, ακόμα και με αφαλατωμένο νερό, σε μια περιοχή απειλούμενη με ερημοποίηση, την νομική αλλά και ουσιαστική ασυμβατότητα του έργου με το χωροταξικό και το *natura*. Η τοπική κοινωνία τους αντιμετωπίζει επιφυλακτικά γιατί δεν τους είδε να συμπαρίστανται στην υπόθεση του Αθερινόλακκου, δεν βλέπει να διαμαρτύρονται για τα γκολφ της Χερσονήσου και δεν εγκρίνει το να περνάνε από χίλια κόσκινα οι 7000 κλίνες στο Τοπλού όταν εκατοντάδες χιλιάδες κλίνες σ' όλη την Κρήτη παρουσιάζουν μια πολύ χειρότερη εικόνα.

Η Οικολογική Ομάδα Σητείας (ΟΟΣ) έχει από χρόνια ξεκαθαρίσει με ποιους όρους θα μπορούσε να δεχτεί μια επένδυση στην περιοχή. Έχει κερδίσει το σεβασμό της τοπικής κοινωνίας ακόμα κι όταν η πλειοψηφία δεν συμμερίζεται τις απόψεις της.

Όσο πάντως αυτοί οι όροι δεν γίνονται δεκτοί τότε η προσφυγή στο ΣτΕ θα είναι ο κοινός τόπος όπου θα συμπέσουν οι οικολόγοι και του Δικτύου Οικοκρήτη και της Οικολογικής Ομάδας.

Η ΟΟΣ επεδίωξε και πέτυχε να συνδιοργανωθεί στη Σητεία στις 27.1.06 μια επιτυχημένη ημερίδα όπου ακούστηκαν αυθεντικά και ισόρροπα όλες οι απόψεις. Εκεί με σαφή τρόπο αναπτύξαμε τις προτάσεις μας, τις οποίες παραθέτουμε.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΠΟΔΕΚΤΗ ΚΙ ΑΠ' ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ

8 σημεία, 8 προτάσεις

Για τις μεγάλες επενδύσεις που προγραμματίζονται στην περιοχή, η Οικολογική Ομάδα επιδιώκει ένα ιστορικό συμβιβασμό ανάμεσα στις ποικίλες επιδιώξεις των κοινωνικών ομάδων. Ο συμβιβασμός θα είναι ιστορικός αν υπηρετεί την αειφορία και θα την υπηρετεί αν γίνει αποδεκτός απ' τις επόμενες γενιές, απ' τις οποίες έχουμε «δανειστεί» τον τόπο μας.

Η αειφόρος ανάπτυξη ταιριάζει στην ανθρωπογεωγραφία της Σητείας, που εδώ και μερικά χρόνια βρίσκεται σε αναπτυξιακή σύγχυση: αποπερατώνει διεθνές αεροδρόμιο, αλλά έχει το γνωστό για τα χάλια του οδικό δίκτυο, προσπαθεί να καλλιεργήσει βιολογικά, αλλά γύρω τα χημικά κυριαρχούν, κάποιοι προωθούν τον οικοτουρισμό μα οι πιο πολλοί ζηλεύουν τα Μάλλια, είναι πρωταθλήτρια στις ανεμογεννήτριες, αλλά επιβραβεύεται με μαύρο μέταλλο στον Αθερινόλακκο, μερικοί καμαρώνουν για την πληθώρα των μνημείων μας κι άλλοι τα καταριούνται, κάποιοι ακούν *natura* και χαίρονται και κάποιοι άλλοι το αντιμετωπίζουν σαν τη γρίπη των πτηνών, κι ενώ, όλοι σχεδόν καρτερούμε τα δολαριοφόρα τσάρτερς από το Βορρά μάς προκύπτουν κάθε τόσο βουλιαγμένοι λαθρομετανάστες απ' το Νότο.

Έγκαιρα είχαμε προβλέψει την διπλή πίεση που θα δεχόμασταν από τότε που το περιβάλλον άρχισε να πουλάει. Η πρώτη αφορούσε το σπρώξιμο στην αδύναμη πολιτικά περιοχή μας των ανεπιθύμητων υποδομών. Αυτό παρά τις αντιδράσεις έγινε στον με την εγκατάσταση του εργοστασίου της ΔΕΗ πέραν πάσης λογικής στον Αθερινόλακκο. Η δεύτερη πίεση αφορούσε τον τουριστικό τομέα που διέβλεπε στη Σητεία το συγκριτικό πλεονέκτημά της, την περιορισμένη ζημία στο περιβάλλον και επεδίωκε να επενδύσει εδώ. Αυτές οι περίπου 14000 κλίνες που συζητάμε, οι 7000 του Κάβου Σίδερου και οι άλλες στον Κάβο Πλάκο, στην Αγία Φωτιά, στην Φανερωμένη αποτυπώνουν αυτήν ακριβώς την πίεση που έχουμε χρέος να αντιμετωπίσουμε, καθορίζοντας όρια, μέτρα, προϋποθέσεις. Ιδεολογικός δούρειος ίππος αυτής της πίεσης είναι η μεγέθυνση του προβλήματος της ανεργίας που θα λυθεί και η υποτίμηση όλων των άλλων συνεπειών που θα προκύψουν.

Προσεγγίζουμε το θέμα με λογισμό και μ' όνειρο. Διατυπώνουμε το όνειρό μας, αλλά δεν παραλείπουμε το λογισμό για να το γειώσουμε με τις μικρότερες απώλειες.

Γενικά πιστεύουμε πως στην Σητεία είναι εφικτός ένας συνδυασμός ποιοτικού και εναλλακτικού τουρισμού.

Ειδικά στην περιοχή του Τοπλού, περιοχή natura, με το Βάι, τα μνημεία, τα ενδημικά είδη, τις νησίδες ιδεατό θα ήταν να γίνει ένα φυσιολατρικό-πολιτισμικό πάρκο, μια πολυδιάστατη επένδυση οικονομική, πολιτιστική, περιβαλλοντική, επιστημονική, για ντόπιους και ξένους, τώρα και στο μέλλον, ένα διεθνές υπόδειγμα αειφορίας. Μια τέτοια θεώρηση ας μείνει ως μπούσουλα που θα μας δείχνει πάντοτε τον ποθητό αναπτυξιακό αστέρα.

Μακάρι να εξετάζε η ΜΠΕ αυτήν τη λύση. Τις μελέτες όμως τις χρηματοδοτούν οι ενδιαφερόμενοι επενδυτές, κι έτσι ποτέ δεν εξετάζεται σοβαρά άλλη λύση πέραν αυτής που προβλέπει το επενδυτικό τους σχέδιο.

Επικεντρωνόμαστε στην επένδυση στο Τοπλού, λόγω της ιδιοτυπίας της: τη γη, λόγω της εκκλησίας, τη νιώθαμε δική μας, καμαρώναμε για τον πλούτο της, κι ελπίζαμε πως μπορούσε να γίνει κάτι παραδειγματικό. Το Ίδρυμα, μπορεί να μην είναι εκκλησία του Δήμου, αλλά λόγω και της φιλοπεριβαλλοντικής δραστηριότητας του Ηγούμενου, θεωρούσαμε και θεωρούμε ακόμη πως είναι πιο ανοιχτοί από τους πούρους ιδιώτες να ακούσουν αγωνίες και να συζητήσουν προτάσεις.

Λόγω της φύσης του έργου οι προτάσεις μας δεν αφορούν μόνο το Ίδρυμα και τους επενδυτές. Αφορούν εξ ίσου και μας, τους τοπικούς φορείς, το κράτος. Είναι ένα κάλεσμα στους ΟΤΑ, στις κοινωνικές ομάδες να προετοιμαστούμε. Θα βιώσουμε δραματικές αλλαγές και δεν έχουμε προετοιμαστεί.

Χρόνια τώρα θέτουμε συστηματικά, δημόσια, αλλά και κατ' ιδίαν, στις συζητήσεις μας με τον Ηγούμενο και τους επενδυτές τις εξής 8 προϋποθέσεις για μια πράγματι αειφορική επένδυση. Τις θυμίζουμε.

1. Να αντιμετωπιστεί απ' το Ίδρυμα ως πρωτεύον ζήτημα ή ίδια η επένδυση.
2. Το μέγεθος της επένδυσης να μην υπερβαίνει τη φέρουσα ικανότητα της περιοχής.
3. Να μη γίνουν γκολφ.
4. Να είναι συμβατή με NATURA
5. Να μη γίνει γκέτο πολυτελείας.
6. Να περιοριστεί η διάρκεια της σύμβασης.
7. Να αλλάξει το καταστατικό του ιδρύματος.
8. Να εφαρμοστούν οι περιβαλλοντικά βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

Ήρθε η στιγμή να εξετάσουμε πως σχετίζεται η μελέτη μ' αυτά τα 8 σημεία.

1. Η μέγιστη προσφορά του Ιδρύματος είναι να βοηθήσει ώστε αυτό τούτο το έργο να συμβάλει στην αειφόρο ανάπτυξη της περιοχής. Έπεται το ύψος της προσόδου που θα του επιτρέψει να κάνει κοινωφελή έργα. Για μας αειφόρος ανάπτυξη είναι η αργή ανάπτυξη, τόσο αργή ώστε να είναι αφομοιώσιμη από την κοινωνία και το περιβάλλον. Η συγκεκριμένη ανάπτυξη στις κύριες της επιπτώσεις, μάλλον άγρια μπορεί να χαρακτηριστεί, αφού μιλάμε για τη δημιουργία μιας άλλης Σητείας και για τριπλασιασμό του μόνιμου πληθυσμού του Δήμου Ιτάνου σε ελάχιστα χρόνια μόνον απ' αυτό το έργο και δεν έχουμε συνυπολογίσει τις επιπτώσεις των άλλων μεγάλων επενδύσεων που προγραμματίζονται.

Πρόταση: Ζητάμε να διαπραγματευτεί το Ίδρυμα μείωση των απαιτήσεων του από το 10% επί των ακαθάριστων εσόδων, με αντίστοιχη μείωση του έργου.

2. Η φέρουσα ικανότητα της περιοχής, περιβαλλοντικά, κοινωνικά δεν έχει καθοριστεί. Η ΜΠΕ δεν πείθει όταν μιλά για 7000 κλίνες. Το ίδιο νούμερο είχε ακουστεί και πριν περίπου 12 χρόνια,

όταν έγινε η συμφωνία, χωρίς τότε να υπήρχε μελέτη φέρουσας ικανότητας. Όμως πέρα απ' τις πολυσέλιδες μελέτες υπάρχει ο κοινός νους. Σκεφτείτε τα επιχειρήματα του Δήμου σε σχέση με τη διαθεσιμότητα του νερού, την χωρητικότητα του ΧΥΤΑ, την κατάσταση των δρόμων. Και απαντήστε μας στο απλό ερώτημα: Λένε πως θα δημιουργηθούν 3000 θέσεις εργασίας. Να υποθέσουμε ότι οι 500 θα καλυφθούν από ανέργους της περιοχής. Οι υπόλοιποι 2500 που θα μείνουν; Κάποιοι θα 'ρθουν με τις οικογένειές τους. Σε ποια σχολεία θα πάνε τα χιλιάδες παιδιά τους; Κι αν πολλοί είναι οικονομικοί μετανάστες πόσο εύκολα θα ενταχθούν στην τοπική κοινωνία;

Πρόταση: Ζητάμε από το Νομαρχιακό Συμβούλιο να συναρτήσει στο όνομα της φέρουσας ικανότητας της περιοχής την έγκριση των ΜΠΕ των μεγάλων τουριστικών επενδύσεων με τη δημιουργία των απαραίτητων υποδομών. Όλοι συμφωνούμε ότι υστερούν στο Λασιθί. Τώρα είναι η ώρα εμείς να πιέσουμε και η κυβέρνηση, που θέλει να επιδείξει αύξηση της απασχόλησης μέσω αυτών των επενδύσεων, να αναγκαστεί να αναλάβει τις υποχρεώσεις της.

3. Για τα γκόλφ. Είναι προτιμότερο η Κρήτη να αναδείξει τα μοναδικά της θέλγητρα αντί να σκηνοθετεί άλλα. Τα υδροβόρα γκόλφ σε μια περιοχή απειλούμενη με ερημοποίηση είναι επικίνδυνα. Σημειώνουμε επίσης ότι η αφαλάτωση είναι ενεργοβόρα και έχει επιπτώσεις στη θαλάσσια οικολογία.

Πρόταση: Ζητάμε να μην εγκριθούν τα γκόλφ. Αν εγκριθούν, να ελαχιστοποιηθούν οι επιπτώσεις τους με θέσπιση περιοριστικών προδιαγραφών για την έκταση, την ποικιλία γρασιδιού (μη μεταλλαγμένο, ανθεκτικό στο ξηροθερμικό κλίμα), την χωροθέτησή και κυρίως με έλεγχο της διαχείρισής τους, ώστε να υπάρχει περιορισμός κατανάλωσης νερού και χημικών.

4. Για το natura. Καταγράφουμε την προσπάθεια της ΜΠΕ να σεβαστεί το περιβάλλον. Εμείς όμως έχουμε χρέος να το ελέγξουμε σοβαρά και τώρα και κατά τη διάρκεια κατασκευής και λειτουργίας του έργου. Δεν αρκεί το σχέδιο αειφορικής διαχείρισης που προτείνουν οι επενδυτές για να ελέγχουν εαυτούς.

Πρόταση: Ζητάμε να συσταθεί ο φορέας διαχείρισης, όπως τον περιγράφει ο Δήμος Ιτάνου, να δοθεί η εισφορά σε γή στην θέση που ο Δήμος ζητάει για να γίνει αυτή η έκταση η πρόικα του, ώστε να είναι βιώσιμος.

5. Για να μη γίνει η περιοχή γκέτο πολυτελείας και να λειτουργήσει ως μοχλός αειφόρου ανάπτυξης όλης της επαρχίας απαιτείται οι καλές προθέσεις των επενδυτών να γίνουν δεσμεύσεις, να αποφευχθούν τα βραχιολάκια και οι φρουροί, να ενθαρρύνονται οι ένοικοι να επισκέπτονται την ευρύτερη περιοχή, να καταναλώνονται μέσα στα χωριά ποιοτικά προϊόντα της Κρητικής γης. Αυτό όμως αφορά εξ ίσου κι εμάς που πρέπει να ελκύσουμε τους επισκέπτες και που από τώρα πρέπει να προγραμματίσουμε την παραγωγή αυτών των προϊόντων.

Πρόταση: Ζητάμε απ' τους φορείς να προετοιμαστούν γι' αυτή την πρόκληση. Οι Δήμοι να αναδείξουν τα θέλγητρά τους, οι γεωργικές ενώσεις να προσανατολιστούν σε βιολογικές καλλιέργειες, οι επιχειρηματίες να κάνουν τις κατάλληλες κινήσεις.

6. Για τη σύμβαση. Η αειφορική προσέγγιση κρίνεται τελικά από τη δυνατότητα των μελλοντικών γενιών να ζήσουν καλά σε τούτο τον τόπο. Μια σύμβαση 40+40 χρόνων τους δεσμεύει.

Πρόταση: Ζητάμε στο όνομα της αειφορίας να δοθεί στην επόμενη γενιά η δυνατότητα επαναδιαπραγμάτευσης.

7. Για το καταστατικό του Ιδρύματος. Κρίνοντας εκ του αποτελέσματος θεωρούμε θετικό ότι η περιοχή παρέμεινε ενιαία και σε μεγάλο βαθμό προστατεύτηκε. Η δημιουργία του Ιδρύματος δεν μας βρήκε αντίθετους. Αντίθετος μάς βρήκε ο θεσμικός αποκλεισμός της τοπικής κοινωνίας.

Πρόταση: Ζητάμε τροποποίηση του καταστατικού ώστε να συμμετέχουν στο Ίδρυμα οι εκπρόσωποι του λαού και πάντως οπωσδήποτε ο εκάστοτε δήμαρχος Ιτάνου. Και λιγότερα προβλήματα θα δημιουργούνται και ευκολότερα θα λύνονται.

Η ισορροπία εκλεγμένων κληρικών που θα προκύψει θα βοηθήσει να ξερριστούν οι πολιτικοί πειρασμοί που εκ των πραγμάτων γεννά η δυνατότητα χιλιάδων προσλήψεων.

8. Για το σχεδιασμό του έργου. Σε επιμέρους ενότητες που αφορούν την προστασία και την ανάδειξη του φυσικού πλούτου, την χωροθέτηση των εγκαταστάσεων και οικισμών, την αρχιτεκτονική τους, την αισθητική του τοπίου, την πυκνότητα δόμησης, τον ενεργειακό σχεδιασμό, τις μεθόδους εξοικονόμησης και διαχείρισης πόρων έγινε σοβαρή δουλειά που κάνει τη συγκεκριμένη ΜΠΕ να ξεχωρίζει από τις τρέχουσες. Υπάρχουν σημεία απ' όπου το ελληνικό δημόσιο θα μπορούσε να αντλήσει προδιαγραφές. Αυτά τα θετικά όμως δεν αναιρούν τη συνολικά αρνητική εικόνα που σχετίζεται κυρίως με τον όγκο του έργου, την ταχύτητα υλοποίησής του και την ανυπαρξία υποδομών.

Πρόταση: Ζητάμε τον έλεγχο εφαρμογής της μελέτης από τον Φορέα Διαχείρισης που ήδη προτείναμε και βεβαίως τις υπηρεσίες της Νομαρχίας που για το σκοπό αυτό πρέπει κατάλληλα να στελεχωθούν και οργανωθούν. Προτείνουμε τέλος εναλλακτικά να σχεδιαστούν κάποιες γειτονιές πιο οικολογικά, αποφεύγοντας τον κλιματισμό. Έτσι θα τονιζόταν η αειφορικότητα του έργου δείχνοντας ότι η ποιότητα δεν ταυτίζεται με τον πλούτο και την πολυτέλεια.

Με τις 8 προτάσεις μας αποσκοπούμε σε μια συμφωνία αποδεκτή απ' τα παιδιά μας.

Τελειώνω με μια ευχή. Οι πολυπληθείς μαγατζέδες της περιοχής μας απεικονίζουν ανάγλυφα την γοητευτική ιδιοτυπία του γλεντζέ και νοικοκύρη Σητειακού, τον τρόπο ζωής του. Ευχόμαστε το 2046, αν τότε το Ίδρυμα επαναδιαπραγματεύεται τη σύμβαση, τα εγγόνια μας όταν ακούν τη λέξη μαγατζέ να μην πηγαίνει ο νους τους μόνο στον οικισμό Μαγατζέ του Κάβο Σίδερο.

μ , μ , 10.12.07.
μ
μ .

12.12.06 Στη Δύση με την έγνοια της Ανατολής

του Αντώνη Ανηψητάκη

8-11 Δεκεμβρίου. Ταξίδι αστραπή στη Δύση, με την έγνοια της "Ανατολής". "Τελική παράδοση του χριστουγεννιάτικου άρθρου σου, η Τετάρτη, 13 του μήνα" μου είχε ξεκαθαρίσει ο πολύτροπος Οδυσσέας του Νομού μας.

Βρυξέλλες, Άμστερνταμ πόλεις φωτισμένες διπλά απ' το δικό τους χριστουγεννιάτικο διάκοσμο κι απ' τη δική μου χριστουγεννιάτικη έγνοια.

Στις αποσκευές μου το θέμα των ημερών φυσικά, το Τοπλού, καταλάμβανε τον περισσότερο χώρο, επηρεάζοντας την οπτική μου γωνία.

Βρυξέλλες. Το μάτι μου ανεβαίνει ατέλειωτα για να συναντήσει την υψηλότερη αιχμή του καθεδρικού ναού της. Η επίσημη εκδοχή, εξηγεί τη θρησκευτική μεγαλοπρέπεια ως αναζήτηση του Θεού στα ύψη, αλλά ο Μπέρτολτ Μπρέχτ την ανατρέπει με τις "ερωτήσεις ενός εργάτη που διαβάζει". Μας ρωτά "ποιος κουβάλησε τ' αγκωνάρια" και μου προκαλεί μια εσωτερική σκηνοθεσία. Να βλέπω δεξιά τον φεουδάρχη με τον επίσκοπο, σε χρυσοποικίλτες στολές και άμφια, να απολαμβάνουν τιμές απ' τον λαό μπροστά στο υψιπετές αριστούργημα της ανθρωπίνης σκέψης, τέχνης και εργασίας κι αριστερά σε μια τρώγλη μια χήρα με τα παιδιά της να κλαίνει άντρα και πατέρα, τον τελευταίο νεκρό εργάτη που έπεσε απ' τη σκαλωσιά του άρτι αποπερατωθέντος ναού.

Πάντοτε όμως η Εκκλησία μετείχε σε δυο παραδόσεις: της μεγαλοπρέπειας, συνάφειας με την εξουσία απ' τη μια, της ταπεινότητας, προσφοράς, παραμυθίας στον πόνο και στο θάνατο απ' την άλλη. Αγία Σοφία και ταπεινό νησιώτικο ξωκκλήσι. Χριστόδουλος και Αναστάσιος. Αλλά και στα καθ' ημάς, η επένδυση Μαμούθ στο Τοπλού, μήπως δεν σηματοδοτεί αυτό το δυϊσμό. Το παρακλητικόν της εξοδίου ακολουθίας "εις τόπον χλοερόν, εις τόπον αναψύξεως" συνυπάρχει πλέον με το κοσμικόν "εις τόπον γκολφερόν εις τόπον αναψύξεως".

Άμστερνταμ. Στην δυτική πρωτεύουσα της κοσμοπολίτικης ανοχής, μαζί με τους μυριάδες τουρίστες θαυμάζω κι εγώ αυτό το υπέροχο σκηνικό των παλιών κτιρίων που οι Ολλανδοί, όπως κι όλοι λίγο πολύ οι Ευρωπαίοι σ' Ανατολή και Δύση έχουν διατηρήσει. Στα περίχωρα οι μοντέρνες επεκτάσεις των πόλεων ελάχιστους συγκινούν. Τι είναι λοιπόν αυτό που μας αρέσει στο παλιό και γιατί εμείς τις δικές μας γραφικότητες τις ξεκάναμε, ρημάξαμε τα ιστορικά κέντρα των πόλεων και τα χωριά μας; Σκέφτομαι πως **το παλιό αρέσει πέραν των άλλων γιατί έμμεσα δίνει στον άνθρωπο ένα ιστορικό βάθος και μια αισιοδοξία ζωής. Θυμίζοντάς του ότι δεν είναι χθεσινός, του μεταδίδει την ελπίδα ότι έχει μέλλον.** Τώρα γιατί οι νεοέλληνες καταστρέψαμε αυτό τον οικιστικό πλούτο, που σημειωτέον φτιάχτηκε συχνά από ανώνυμους μαστόρους χωρίς μηχανικούς και πολεοδομίες, ας το αφήσουμε, δεν πάνε τα μνημόσυνα χρονιάρες μέρες.

Υπάρχει όμως κάτι που μπορεί να μας κάνει να χαμογελάμε, ιδιαίτερα εμάς τους Λασιθιώτες. Χώρες σαν την Ολλανδία και το Βέλγιο δεν έχουν αυτό που ακόμα εμείς έχουμε, μια πάμπλουτη φύση συγκρινόμενη με την επίπεδη δική τους και μνημεία που πάνε πολύ πιο πίσω στο χρόνο παρά τους αρχαιοκάπηλους και την εγκατάλειψη. Μπορεί να υποστήκαμε την μεταπολεμική Ελλάδα της άγριας, στρεβλής ανάπτυξης και της αρπαχτής, αλλά δεν υποστήκαμε τις αρνητικές περιβαλλοντικές συνέπειες δυο αιώνων βιομηχανικής επανάστασης. **Το μέλλον μας λοιπόν μπορεί να είναι ευοίωνο, αν έστω και τώρα, μπορέσουμε ν' αναδείξουμε αυτό τον μοναδικό φυσικό και πολιτισμικό πλούτο στο πλαίσιο του αειφορικού προτάγματος. Αν αντίθετα στο όνομα της ιδιωτικοποίησης και της μόδας, προχωρήσουμε σε θηριώδεις επενδύσεις, προκρίνουμε τη σκηνοθεσία επικίνδυνων θελγέτρων όπως τα γκολφ σε περιοχές natura, απειλούμενες με ερημοποίηση σε καμιά 40αριά χρόνια προβλέπω τα εγγόνια μας να μας μέμφονται γιατί σκεφτόμενοι μόνο το σήμερα, τους δεσμεύσαμε.**

Θυμάμαι την τετράγωνη κουβέντα του καθηγητή Δημήτρη Μπριασούλη, το καλοκαίρι στη Σητεία, σε μια εκδήλωση της «Πλώρης». «Είκοσι χρόνια παίρνουμε επιδοτήσεις από την Ευρώπη, λεφτά για να εκσυγχρονίσουμε τις καλλιέργειές μας. Εμείς τα κάναμε τηλεοράσεις, αυτοκίνητα και λοιπά καταναλωτικά προϊόντα και τους τα επιστρέψαμε. Σήμερα μ' αυτά τα χρήματα αγοράζουν τη γη μας και σε λίγο θα τους παρακαλάμε να δώσουν στα παιδιά μας δουλειά.»

Στον καθρέφτη λοιπόν της Δύσης πρόσεξα καλύτερα τον πλούτο της δικής μας Ανατολής.
Μπορούμε άραγε να τον αναδείξουμε;
Καλά Χριστούγεννα.

μ . , μ μ μ . μ μ μ

29.12.06 Χαιρετισμός του Αντώνη Ανηψητάκη κατά την ορκωμοσία του Νομαρχιακού Συμβουλίου Λασιθίου

μ μ μ
μ .

Τις ευχές μας τις χαρίζουμε στο Νομό μας, σ' όλους τους Λασιθιώτες.

Σε δυο όμως ευχές θέλουμε να κάνουμε ξεχωριστή μνεία. Τις απευθύνουμε σ' όλους, απλούς πολίτες και αιρετούς, φορείς και μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Ευχόμαστε να φροντίζουμε τα κοινά μας πράγματα σαν να 'ταν δικά μας.

Ευχόμαστε επίσης να αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα στην υπερτοπική τους διάσταση χωρίς τα μωπικά γυαλιά του ενδημούντος τοπικισμού, που έχει ταλανίσει και το Λασιθί και την Κρήτη.

Ζούμε σε εποχή, όπου το παγκόσμιο ιδεολογικό εκκρεμές κινείται δεξιόστροφα. Στη δίνη αυτής της κίνησης κάθε τι κοινωνικό, δημόσιο, συλλογικό υποτιμάται και αντίθετα υπερτιμάται η ατομικότητα, ο καταναλωτισμός. Καλό είναι να θυμόμαστε ότι τα πιο ωραία πράγματα στη ζωή δεν αγοράζονται κι ότι τον τόπο μας τον δανειστήκαμε από τα παιδιά μας. Καλό είναι επίσης να θυμόμαστε, κι αυτό μας αφορά ιδιαίτερα, ότι η ατομική μας ευτυχία εξαρτάται σε πολύ μεγάλο βαθμό απ' τη διευθέτηση των κοινών, των δημοσίων πραγμάτων, των υποδομών, των υπηρεσιών, του περιβάλλοντος.

Γνωρίζουμε ότι η 1.1.07 μας βρίσκει με ανοιχτές προκλήσεις, με εκκρεμότητες που πρέπει να κλείσουμε, με υστερήσεις που πρέπει να καλύψουμε, με εντεινόμενες και ποικίλες πιέσεις που πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Μπορούμε, το πιστεύουμε, το Λασιθί μπορεί, να γίνουμε η πλήρη της Κρήτης, η πρωτοπορία της. Με το όραμά μας, το πρόγραμμά μας, τους ανθρώπους μας.

Όραμά μας ένα ακμάζον Λασιθί σε μια ακμάζουσα Κρήτη. Είμαστε περήφανοι γιατί σήμερα το Λασιθί διασώζει καλύτερα μια Κρήτη που κινδυνεύει με τον εκβαρβαρισμό της κοινωνίας της, με την καταστροφή του περιβάλλοντος, την εγκατάλειψη των μνημείων της.

Θα συμβάλλουμε σ' ένα πρόγραμμα που θα αναζητά την λύση των προβλημάτων στην ενδονομαρχιακή και παγκρήτια συνεννόηση, γνωρίζοντας ότι οι τοπικιστικές λύσεις που προσπαθούν να μετακυλήσουν τις πιέσεις δίπλα, στο γειτονικό δήμο ή νομό, έχουν κοντά πόδια. Κι αυτό αφορά σχεδόν τα πάντα, δίκτυα μεταφορών, σκουπίδια, νερό, ενέργεια. Θα επιδιώξουμε ένα πρόγραμμα συνεκτικό, ρεαλιστικό, ισορροπημένο που κάθε του μέτρο θα το σφραγίζει η έγνοια για τη νέα γενιά και την αειφορία.

Οι θέσεις μας θα καταδείχνουν επίμονα την περιφερειακή διάσταση των ζητημάτων πιέζοντας για ισχυρή αιρετή περιφερειακή αυτοδιοίκηση.

Θα προσπαθήσουμε το Νομαρχιακό Συμβούλιο να χαρακτηρίζεται από ευαισθησία, επάρκεια, αποτελεσματικότητα. Οι αποφάσεις του να εμπνέουν, να πείθουν, να εφαρμόζονται. Να γίνουμε εργαστήριο ιδεών και μεταρρυθμίσεων που θα βελτιώνουν τη ζωή στο νομό.

Σ' ότι μας αφορά δηλώνουμε ότι θα αντιμετωπίσουμε κατ' αρχήν τις άλλες παρατάξεις σαν συμμαχικές γιατί έχουμε βαθιά πεποίθηση ότι όλοι είμαστε θύματα μιας λειψής αποκέντρωσης και αυτοδιοίκησης και πολιτικών που έχουν κατ' εξοχήν αδικήσει το νομό μας, και ότι όλοι κατ' αρχήν στρατευόμαστε στην κοινή υπόθεση της επίλυσης των προβλημάτων με τις ίδιες καλές προθέσεις. Δεν θα σταθούμε στο χθες για να δικάσουμε, αλλά για να αντλήσουμε πείρα. Κι όπου

17.1.07: Κατηφόρος Ανάπτυξη

του Αντώνη Ανηψητάκη

Μεθύσαμε τη φύση με CO2 και χορεύει καταχρυσωμένο ανοιξιάτικες ζεϊμπεκιές. Πόσοι νοιάζονται, αν τη καταντήσουμε αλκοολικά;

Οι αγρότες ήδη κλαίνε. Οι υπόλοιποι, στα κλουβιά μας, λέμε "ωραίος καιρός". Και στη Βουλή κάποιος, ακόμη πιο ανυποψίαστος, προτείνει κατάργηση του άρθρου 24, να κάνουμε δηλαδή κι άλλα κλουβιά στα δάση.

μ μ “ ” ‘ “ ... ”
μ μ ...

19.1.07 ΔΤ: 3η συνεδρίαση Νομαρχιακού Συμβουλίου για εκλογή μελών νομαρχιακών επιτροπών

Σε άλλη μια γραφειοκρατική διεκπεραίωση εξελίχτηκε το Νομαρχιακό Συμβούλιο της 19ης Δεκεμβρίου. Εκλέχτηκαν τα μέλη των δυο νομαρχιακών επιτροπών χωρίς να γίνει συζήτηση για τη λειτουργία τους, τα προβλήματα που προβλέπεται να αντιμετωπίσουν, τις προτεραιότητες που θα θέσουν.

Στην αρχή της συνεδρίασης ο Αντώνης Ανηψητάκης έθεσε το θέμα του **ΒΟΑΚ**, που στο τμήμα Αγίου Νικολάου Σητείας και ιδιαίτερα στο τμήμα Καβουσίου Αγκαθιά έγκυρα δημοσιεύματα το θέλουν για άλλη μια φορά εκτός προτεραιοτήτων.

Ο Νομάρχης κ. Στρατάκης απάντησε καθουσιαστικά, δεν συμμερίστηκε την αγωνία του ΑΑ για την ανάγκη να ληφθούν τώρα, που διαμορφώνεται το 4ο ΚΠΣ πρωτοβουλίες.

Παραθέτουμε την παρέμβαση Ανηψητάκη.

«Στην «Ανατολή» της 17.1.07 αναγράφεται ότι τα τμήματα του ΒΟΑΚ από ΚΑΛΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ έως ΓΕΦΥΡΑ ΦΡΟΥΖΗ και από ΚΑΒΟΥΣΙ έως ΑΥΧΗΝ ΑΓΚΑΘΙΑΣ μελετώνται από μηδενική βάση και ότι η νέα μελέτη δεν αφορά ένα στενό δρόμο 12.5μ, αλλά δρόμο διπλού κλάδου. Το ζητούμενο όμως στο τμήμα αυτό είναι οι διαθέσιμοι πόροι, συνοψίζει σωστά ο συντάκτης Μιχάλης Ατσαλάκης και παραθέτει ένα εύγλωττο απόσπασμα του κ. Αγαπάκη, διευθυντή της ΕΥΔΕ-ΒΟΑΚ: «η μελέτη γίνεται ολοκληρωμένη για να μπορεί το έργο να γίνει με προοπτική 30ετίας, αλλά αν δεν φτάνουν οι πόροι, θα γίνει κατασκευή ενός κλάδου»

Και συνεχίζει: «Οι διαθέσιμοι πόροι θα καθορίσουν και το μήκος του δρόμου που θα μπει στη μελέτη εφαρμογής και θα εξασφαλίσει τελικά την υλοποίησή του. Με βάση αυτό το δεδομένο ενδέχεται να μείνει εκτός μελέτης εφαρμογής ένα τμήμα περίπου 5 χιλιομέτρων».

Διαβάζοντας πίσω απ' τις γραμμές με τα γυαλιά της εμπειρίας χρόνων, που έχουμε όλοι οι Λασιθιώτες, μεταφράζω τα παραπάνω σε μια πιο αληθοφανή γλώσσα, που κι αυτή όμως ενδέχεται να αποδειχθεί υπερβολικά αισιόδοξη.

«Το τμήμα Άγιος Νικόλαος Σητείας θα μελετηθεί όπως το ζητήσατε σε προηγούμενο Νομαρχιακό Συμβούλιο, ως δρόμος διπλού κλάδου με τις ίδιες δηλαδή πάνω κάτω προδιαγραφές που ξεκινά από το Καστέλι Κισσάμου και φτάνει ως τον Άγιο Νικόλαο, αλλά θα υλοποιηθεί μόνον ο ένας κλάδος γιατί σίγουρα δεν θα φτάσουν τα λεφτά και αυτός όχι ολόκληρος, θα μείνουν άφτιαχτα παραπάνω από 5 χιλιόμετρα».

Ερωτώ κ. Νομάρχη, αν συμμερίζετε την ανησυχία μας, τι πρωτοβουλίες σκοπεύετε να πάρετε, ώστε το τμήμα αυτό που χαρακτηρίζεται από τη πιο κραυγαλέα υστέρηση σε προδιαγραφές και μέση ωριαία ταχύτητα να απορροφήσει κατά προτεραιότητα, όπως είναι πολιτικώς λογικό και δίκαιο τους διατιθέμενους πόρους και να ολοκληρωθεί εντός του χρονικού ορίζοντα του 4ου ΚΠΣ, το 2013.

Ζητώ επίσης απ' το προεδρείο να διαβουλευτεί με τις παρατάξεις, ώστε το συντομότερο να οργανωθεί μια ειδική συνεδρίαση για το θέμα του ΒΟΑΚ, μήπως προλάβουμε δυσάρεστες εξελίξεις.»

μ , “ μ μ ” . μ
μ μ . μμ

19.2.07: Καθαρό. Ένα Όραμα για το Οροπέδιο.

του Αντώνη Ανηψητάκη

Μια εγκυκλοπαιδική αναφορά.

16 ΚΜ από την Κριτσά, στην κτηματική περιφέρεια της οποίας ανήκει, δίπλα από το οροπέδιο του Λασιθίου, αλλά ακόμα πιο ψηλά, στα 1200μ, βρίσκεται το οροπέδιο του Καθαρού. Τα 60000 στρέμματα, 40000 καλλιεργήσιμα, ο μεγάλος οικολογικός πλούτος, τα σημαντικά παλαιοντολογικά ευρήματα και ένα ιδιότυπο ιδιοκτησιακό καθεστώς συνθέτουν έναν μοναδικής αξίας τόπο.

Μια προσωπική μαρτυρία.

12.11.06. Μετεκλογική εκδρομή της «Πλώρης» σε Κριτσά, Καθαρό. Το Καθαρό ιδιαίτερα με σημάδεψε. Άνθρωποι και τόπος. Οικολογικό αξιοθέατο και κοινωνικό παραμύθι. Με τους καλούς, το Γιώργη τον Αφορδακό, τον απaráμιλλο Ξεναγό μας, τη θεια Εργινούσα και τη Θεόκλητη, του Ξένιου το σόι, την ταβέρνα των Σιγανών, αυτοί οι τοίχοι της με τους αετούς, τον Τσε και τους παπούδες, όλοι μια οικογένεια, κι ο Στέλιος, νέος Νιόνιος, να τραγουδά μπαλάντες, το ερωτικό «κουνούπι» του. Με τους καλούς λοιπόν, αλλά και τους άλλους, που δεν τους γνώρισα, μα σκοτείνιαζαν το τοπίο πιο πολύ κι απ' τη φθινοπωρινή αντάρα, αυτούς που όργωναν τους νάνους ιπποπόταμους, τους θησαυρούς της πλανητικής μας ιστορίας, αυτούς που ιδιοποιήθηκαν την κοινή γη, που φύτεψαν τις νεοπλουτίστικες βίλες, αυθαίρετες προφανώς, ανάμεσα στις ταπεινές αγροικίες κι αυτούς που ανέχτηκαν τον εκφυλισμό.

Προσπάθησα να καταλάβω. Η κοινότητα της Κριτσάς πολύ πριν η κοινωνική συνοχή γίνει σύνθημα και μέχρις ότου φτιαχτεί ο δρόμος -δεν φέρνουν πάντοτε την πρόοδο οι δρόμοι- είχε θεσπίσει το οροπέδιο του Καθαρού, ως πεδίο κοινωνικής συνοχής. Μια όαση κοινοτικής αλληλεγγύης. Οι πιο φτωχοί αγρότες μπορούσαν μέσα από μια δύσκολη ανηφορική πορεία να φτάσουν με τη φαμίλια τους στο Καθαρό, και να βρουν ένα εύφορο κομμάτι κοινοτικής γης να καλλιεργήσουν, ούτε ψηλά νοίκια, ούτε φόροι. Άντεχαν στα ύψη 2-3 χρόνια, μετά γύριζαν στην Κριτσά, άλλοι έπαιρναν τη θέση τους, ενώ εκείνοι εντάσσονταν ξανά στην οικονομική ζωή του χωριού με τις γνωστές σχέσεις παραγωγής, εκμετάλλευση ο κανόνας, κοινωνική ανέλιξη η εξαίρεση.

Τότε οι κοινωνίες συνεννοούνταν με το χώμα και τους μήνες. Είχαν συνάψει, άνθρωποι, χώρος, χρόνος ένα ανθρωπογεωγραφικό συμβόλαιο για το τι, πως, που, πότε, πόσο θα καλλιεργούσαν και θα έβοσκαν. Τότε φαντάζομαι δεν θα μιλούσαν για ανάπτυξη, αυτή την αφύσικη έννοια που υπερκαταναλώνουμε σήμερα. Αφύσικη, γιατί η ανάπτυξη παραπέμπει στη μονοδιάστατη μεγέθυνση και κάτι τέτοιο δεν υπάρχει στη φύση παρά μόνον ίσως ως ασθένεια. Οι κανονικοί ρυθμοί της ζωής κάνουν κύκλους, κύματα. Εμπεριέχουν την αγρανάπαυση, αποκλείουν την υπερβόσκηση. Τα τελευταία χρόνια προσθέσαμε το επίθετο αειφόρος στην ανάπτυξη μπας και τη γιατρέψουμε. Το ουσιαστικό όμως μάλλον έφαγε το επίθετο...

Μετά λοιπόν φτιάχτηκε ο δρόμος, ήρθε το αγροτικό, η απόσταση μιας μέρας έγινε μιας ώρας. Ο τόπος των φτωχών έγινε τόπος των ξύπνιων, τα κοινά έγιναν διακατεχόμενα και οι σχέσεις παραγωγής πήραν κι εκεί την καπιταλιστική οσμή τους. Το κοινωνικό και ανθρωπογεωγραφικό συμβόλαιο σκίστηκε. Χωρίς ουσιαστική αντίσταση. **Το καπιταλιστικό παραμύθι σάρωσε το βουκολικό. Κι επειδή εκεί δεν υπήρχε ο παραμικρός έλεγχος, υπήρχε και κενό νόμου -που ακούστηκε κοινοτική ιδιοκτησία την σήμερα- γρήγορα η καπιταλιστική οσμή έγινε μαφιόζικη αποφορά.**

Τι κάνουμε τώρα;

Στηρίζοντας τη δύσκολη προσπάθεια του Δήμου Αγίου Νικολάου που θέλει να αποκαταστήσει τη λογική τάξη, πρώτα η κοινωνία, μετά το άτομο, καταθέτω κάποιες σκέψεις.

Με ορίζοντα το πλανητικό χωριό μας και τις ανάγκες του το Καθαρό έχει σημαίνοντα ρόλο.

Μπορεί να γίνει ένα αξιόλογο ευρωπαϊκό γεωπάρκο, υπό την εποπτεία της UNESCO, όπως είναι το απολιθωμένο δάσος της Μυτιλήνης. Διαθέτει τρία πλεονεκτήματα:

1. Τους παλαιοντολογικούς θησαυρούς του, που φωτίζουν την γεωλογική ιστορία του πλανήτη και μπορούν να προκαλέσουν παγκόσμιο ενδιαφέρον.

2. Τον οικολογικό πλούτο της περιοχής, απαντώνται 50 από τα 250 ενδημικά φυτά της Κρήτης.
3. Το μοναδικό ιδιοκτησιακό καθεστώς, που μαζί με τις ιδιαίτερες σχέσεις ανθρώπου φύσης δεν συγκροτούν απλώς μια μουσειακή ανθρωπογεωγραφική σχέση, αλλά έχουν πολλά να μας διδάξουν για τα αδιέξοδα του παρόντος και τις διεξόδους του μέλλοντος. Αυτό που σήμερα φαίνεται αναχρονισμός, αν διευρύνουμε τον ορίζοντά μας, μπορεί να είναι το τόξο που δείχνει το μέλλον.

Σκέφτομαι ένα μοναδικό μουσείο στην περιοχή, όπου θα συνέπρατταν η γεωλογική, η φυσική και η κοινωνική ιστορία του πλανήτη κι όπου τα οστά των ιπποπόταμων θα εξηγούσαν τους τοπικούς θρύλους για τους Διγενήδες.

Σκέφτομαι ένα Φορέα Διαχείρισης του Καθαρού που θα πρόσεχε το μοναδικό του οικοσύστημα και θα χρηματοδοτούνταν από ένα προσεγμένο αγροτουριστικό δημοτικό συνεταιρισμό που θα έδινε δουλειά σε νέους της περιοχής.

Σκέφτομαι διδακτορικές κοινωνικοοικονομικές μελέτες για το ιδιοκτησιακό καθεστώς του Καθαρού.

Σκέφτομαι πως στο μεσοδιάστημα, πρέπει να αποφύγουμε έργα στην περιοχή, όπως τα μεγάλα φράγματα, που πιθανόν να είναι ασύμβατα με τους παραπάνω στόχους.

Λεφτά υπάρχουν. Να πιέσουμε τεκμηριωμένα, Δήμος, Νομαρχία, Αναπτυξιακή Λασιθίου, ώστε να υπάρξουν και οι αντίστοιχες προτεραιότητες. Γιατί δηλαδή να επιδοτούνται τα ιδιωτικά υδροβόρα γκολφ και όχι το δημοτικό Καθαρό;

“ ” “ ” . 3 μ μ , μ μ . μ , μ ... “ ” μ μ ...

23.2.07. ΔΤ1: 5η συνεδρίαση Νομαρχιακού Συμβουλίου Απολογισμός 2006 – Τεχνικό Πρόγραμμα 2007

Σε άλλη μια γραφειοκρατική διαδικασία διεκπεραίωσης ιδιαίτερα σοβαρών θεμάτων, που δεν προμηνύει καλύτερες μέρες για το Λασιθί, εξελίχθηκε η συνεδρίαση της 23.2.07 του Νομαρχιακού Συμβουλίου.

Οι ευθύνες της ηγεσίας της πλειοψηφίας είναι μεγάλες, όχι γιατί είναι εύκολα τα προβλήματα, αλλά γιατί ουσιαστικά αρνείται να τα αντιμετωπίσει και προδικάζει τη διαίωσή τους. Υποβαθμίζεται συστηματικά η πολιτική λειτουργία του Ν.Σ., οι σύμβουλοι όχι μόνο δεν ενημερώνονται έγκαιρα, αλλά υφίστανται και απαράδεχτες διδαχές για τις υποχρεώσεις τους.

Στο φόντο της τεράστιας απόκλισης του περσινού προϋπολογισμού, που υλοποιήθηκε μόνο κατά 27%, συζητήθηκε το τεχνικό πρόγραμμα του 2007. Περιλαμβάνει εκατοντάδες έργα, προορισμένα τα περισσότερα να μείνουν στα χαρτιά. Όλα σε μια ατέλειωτη λίστα χωρίς ιεράρχηση, χωρίς προτεραιότητες. Συνεχιζόμενα κρίσιμα έργα, όπως τα σχέδια πόλεων εγγράφονται ξανά και ξανά στα ετήσια προγράμματα, χωρίς να υλοποιούνται, κάποια για 14 συναπτά έτη. Πρόταση μικρής αναβολής της συνεδρίασης, ώστε να προετοιμαστούν στοιχειωδώς τα μέλη του Ν.Σ. απορρίφθηκε για να μη χαθεί λέει πολύτιμος χρόνος. Κόπτονται για τη βδομάδα και αδιαφορούν για τα χρόνια που χάνονται. Συνεκτικές προτάσεις, που παρουσιάσαμε για να ζωντανέψει η λειτουργία του Ν.Σ. απορρίφθηκαν στην πλειοψηφία τους.

Η συνεδρίαση ασχολήθηκε και με Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων Ξενοδοχείων. Τρεις οι μελέτες, τρία τα μέτρα και τρία τα σταθμά.

Ανέξοδοι μικροπολιτικοί λεονταρισμοί για μικρή σχετικά προσθήκη στην Ελούντα που απέρριψε το προηγούμενο Ν.Σ. και ο ενδιαφερόμενος πήρε τάκα – τάκα χέρι – χέρι την έγκριση από τον Περιφερειάρχη. Απ' την προσφυγή στο ΣτΕ που πρότεινε ο πρόεδρος ως αντίδραση στην προσβολή του Ν.Σ. και αποδεχτήκαμε, διολισθήσαμε στην ιδέα ψηφίσματος καταγγελίας κι από κει στο τίποτα.

Για μεγάλο ξενοδοχείο με τεράστιες πισίνες 4-5 στρεμμάτων στο Μόχλος, όπου είναι έντονα τα προβλήματα επάρκειας νερού, χρειάστηκε η παρέμβασή μας για να τεθεί ως όρος το νερό να μην προέρχεται απ' το δίκτυο ύδρευσης – άρδευσης της περιοχής. Αν υπήρχε ουσιαστική ενημέρωση της τοπικής κοινωνίας, αν είχε πραγματοποιηθεί αυτοψία στο χώρο, όπως είχαμε προτείνει τέτοιοι κίνδυνοι θα είχαν αποφευχθεί.

Και στο μείζον θέμα της μεγαλύτερης ιδιωτικής επένδυσης στην Ελλάδα, που αφορά στο Τοπλού ο κ. Νομάρχης συστήνει να παρακολουθήσουμε τις ενημερωτικές - προπαγανδιστικές εκδηλώσεις της εταιρείας, ενώ αποφεύγει τη συζήτηση τού θέματος στο Ν.Σ. Κι όταν με πρωτοβουλία συνολικά της μειοψηφίας, αλλά και μελών της πλειοψηφίας το θέμα τεθεί προδικάζει ότι το Συμβούλιο δεν έχει δικαίωμα να εκφέρει γνώμη.

23.2.07. ΔΤ2: Παρατηρήσεις για τον Νομαρχιακό Απολογισμό Δράσεων του 2006 και το Τεχνικό Πρόγραμμα του 2007.

Α. Για τον Απολογισμό των Δράσεων της Νομαρχίας κατά το 2006

Χαρακτηρίζεται από αναλυτική καταγραφή των αποτελεσμάτων, έχει συχνά αυτοκριτική διάθεση, επισημαίνει την αδυναμία ουσιαστικής αξιολόγησης και τα κρίσιμα προβλήματα οργάνωσης και στελέχωσης και κάνει σοβαρές προτάσεις βελτίωσης.

Υπάρχουν όμως σημεία, όπου επιχειρείται εξωραϊσμός μιας πραγματικότητας που δύσκολα εξωραϊζεται (μεγάλες καθυστερήσεις στις διεκπεραιώσεις αδειών, σχεδόν παντελής απουσία ελέγχου της υλοποίησης των εγκεκριμένων μελετών, οικοδομικών, λυμάτων, περιβαλλοντικών όρων, πολύχρονες καθυστερήσεις σε σχέδια πόλεων).

Υπάρχει γενικότερη αδυναμία εποπτείας και στοιχειώδους διαχείρισης του δημοσίου χώρου, όπου βέβαια οι ευθύνες δεν εντοπίζονται αποκλειστικά στη Νομαρχία.

Ως πρώτη προτεραιότητα, που πρέπει να ξεκινήσει αμέσως και να υλοποιηθεί εντός του 2007, θέτουμε τη λεγόμενη πιστοποίηση των υπηρεσιών της Νομαρχίας. Το προβλέπει και ο Απολογισμός στις προτάσεις του, προτείνουμε όμως, ύστερα από μια μικρή έρευνα, να προβλεφθεί ένα μεγαλύτερο ποσό, περίπου 100000€. Η πιστοποίηση αυτή θα προκαλέσει πολλά θετικά αποτελέσματα στις παρεχόμενες νομαρχιακές υπηρεσίες όπως:

- εκσυγχρονισμό λειτουργίας
- βελτίωση απόδοσης
- δυνατότητα να θέτουν και να υλοποιούν στόχους
- ομογενοποίηση παρεχόμενων υπηρεσιών
- αποφυγή υποκειμενικών / διαβλητών διεκπεραιώσεων
- κατοχύρωση του αισθήματος ισονομίας στους πολίτες
- διασφάλιση καλύτερων συνθηκών εργασίας στους εργαζόμενους (αξιοποίηση νέας τεχνολογίας - ούτε παράπονα, ούτε πιέσεις για μεροληπτική στάση)
- δυνατότητα άμεσης διαχείρισης κοινοτικών προγραμμάτων / έργων υποδομών του 4 ΚΠΣ
- δυνατότητα υποβοήθησης των ασθενέστερων δήμων (όσων δεν θα διαθέτουν την πιστοποίηση)
- δυνατότητα επιτελικού προγραμματικού συντονισμού σε επίπεδο νομού.

Θεωρούμε χρήσιμη μια πολιτική παρέμβαση των εκπροσώπων μας στην ΕΝΑΕ. Αν αληθεύει ότι είναι γενικότερο φαινόμενο η τεράστια απόκλιση στην υλοποίηση των προϋπολογισμών των Νομαρχιών, τότε αυτό είναι μείζον πολιτικό θέμα δημόσιας διοίκησης που πρέπει να αναδείξει η ΕΝΑΕ. Χρήσιμη θα ήταν επίσης, η επιδίωξη διανομαρχιακής συνεννόησης για ένα ενιαίο τρόπο πιστοποίησης.

Β. Για το Νομαρχιακό Τεχνικό Πρόγραμμα του 2007

Β1. Παρατηρήσεις

α. Για τις Επισκέψεις στις διάφορες περιοχές

Όταν ο νομάρχης, οι αντινομάρχες και υπηρεσιακοί παράγοντες επισκέπτονται τις διάφορες περιοχές του νομού για να πληροφορηθούν τα προβλήματα καλό θα είναι να ενημερώνονται και οι νομαρχιακοί σύμβουλοι, ώστε αν μπορούν να παρευρισκονται. Μόνο κέρδη θα υπάρχουν από μια τέτοια στάση και ως προς τη δυνατότητα καλύτερων αποφάσεων και ως προς την εικόνα μας προς τα έξω.

β. Για τη Διαφάνεια και τη σωστή αξιολόγηση των αιτημάτων.

Πρέπει τα αιτήματα που δεχόμαστε από δήμους, φορείς και άτομα να βρούμε ένα τρόπο να τα ιεραρχούμε μέσα από μια παραμετροποίηση, ώστε να μην υπάρχει για κανέναν η αίσθηση της αδικίας.

Θεωρούμε ότι θα ήταν πολλαπλώς θετική μια δημόσια διαβούλευση για το τεχνικό πρόγραμμα μέσα από την ιστοσελίδα της Ν.Α.

γ. Για την Ανάδειξη του πολιτικού χαρακτήρα του προγράμματος.

Χρήσιμη η αναλυτική πινακοποίηση αλλά λείπει ο σαφής διαχωρισμός σε ανελαστικές – μη πολιτικές δαπάνες (π.χ. τα έργα συντήρησης δρόμων που έχουν ένα σύνθημα ύψος κατ' έτος).

ελαστικές – πολιτικές δαπάνες (οι δαπάνες εκείνες όπου το Ν.Σ. μπορεί να δείξει το στίγμα του, να κάνει επιλογές, να πάρει πρωτοβουλίες, να δεχτεί πολιτική κριτική)

Λείπει επίσης η σαφής πολιτική στοχοθεσία των έργων -δράσεων για την τετραετία που άμεσα συναρτάται με τις πολιτικές δαπάνες.

B2. Προτάσεις

Προτείνουμε να συμπεριληφθούν οι παρακάτω 4 βασικοί στόχοι με τις αντίστοιχες οικονομικές προβλέψεις:

Στόχος 1. Οργάνωση Σοβαρού Αναπτυξιακού Συνεδρίου

Η Νομαρχία να συμβάλει στη συνεννόηση του νομού, σε βάθος χρόνου 20ετίας, μέσα από ένα πρόγραμμα ισορροπημένο χωρικά χρονικά κοινωνικά με στόχο να αμβλύνει τις εσωτερικές αντιπαλότητες και να μεγεθύνει μέσα από την τεκμηρίωση την διεκδικητική ικανότητα του νομού) **Μέσον:** Διοργάνωση σοβαρού αναπτυξιακού συνεδρίου το 2008 με πιθανό τίτλο «ένα όραμα για το Λασιθι». Ήταν μια παλιά πρόταση που είχαμε εισηγηθεί το 1998, εκπροσωπώντας το ΤΕΕ και είχε ενστερνιστεί ο τ. νομάρχης Γιάννης Παπατσάκωνας και το τότε Ν.Σ. Είχαμε προχωρήσει σ' ένα σχεδιασμό, στην κατ' αρχή επιλογή του συντονιστή (Μιχάλης Μοδινός). Δυστυχώς δεν ολοκληρώθηκε. Μπορούμε να αναπτύξουμε το θέμα στο επόμενο Ν.Σ.

- ποσό για το 2007 30000€.

Στόχος 2. Αναδιοργάνωση υπηρεσιών.

(βλέπε παραπάνω τις προτάσεις για τον Απολογισμό)

Στόχος 3. Ολοκλήρωση βασικών υποδομών νομού

Σε συνεργασία με Δήμους και Περιφέρειες να ολοκληρώσουμε ως το τέλος της τετραετίας ή έστω ως το τέλος του δ' ΚΠΣ (2013) τα εξής:

- σχέδια πόλεων (που σέρνονται για πολλά χρόνια)
- βιολογικούς καθαρισμούς των μεγάλων και αναπτυσσόμενων οικισμών
- σύγχρονη διαχείριση απορριμμάτων Νομού
- χωροταξικές μελέτες - κτηματολόγιο.
- μείωση της υστέρησης δικτύου μεταφορών εντός του Λασιθίου.

Ενδεικτικό ποσό για το 2007 30000€ που θα διατεθεί για την συντονισμένη ανάδειξη, προετοιμασία και προώθηση αυτών των θεμάτων.

Στόχος 4. Να αυξήσουμε το κύρος και άρα και τη διεκδικητική ικανότητα του νομού

Καταθέτουμε κάποιες ιδέες για δράσεις στους παρακάτω τομείς:

Παιδείας – πολιτισμού

Να προετοιμαστούμε, ώστε να είμαστε ο πρώτος ή απ' τους πρώτους νομούς που θα μοιράσουν φτηνούς υπολογιστές στους μαθητές

Περιβάλλοντος

Να γίνουμε πρωτοπόρος νομός στην εξοικονόμηση ενέργειας ώστε να αντιμετωπίσουμε καλύτερα και τις πιέσεις που είναι βέβαιο ότι θα δεχτούμε π.χ. επέκταση Αθερινόλακκου. Η συγκυρία με τις ανησυχητικές εξελίξεις στο κλίμα ευνοεί τέτοιες πρωτοβουλίες. Προτείνουμε διασχολικό πρωτάθλημα εξοικονόμησης ενέργειας και είμαστε έτοιμοι να εισηγηθούμε το θέμα σε προσεχές ΝΣ. Τα έξοδα μιας τέτοιας δράσης μπορούν να καλυφθούν κατά μεγάλο μέρος από σχετικά προγράμματα (Edures), χορηγίες, άλλα βεβαίως και από την ίδια την εξοικονόμηση που θα προκύψει.

Έγνοιας για τα ΑΜΕΑ.

Να φροντίσουμε για την άνετη προσβασιμότητα τους σε όσα δημόσια κτίρια αυτό δεν έχει γίνει (π.χ. σχολεία) αλλά και σε χώρους τουριστικού ενδιαφέροντος (π.χ. αρχαιολογικούς)

Διαχείρισης ορεινών Περιοχών

Ενδεικτικά αναφέρουμε την πρόταση να ενταχθεί το Οροπέδιο Καθαρού στα Γεωπάρκα της UNESCO που δημοσιοποιήσαμε πρόσφατα .

Ενδεικτικό ποσό για το 2007 για την εξυπηρέτηση του στόχου 4 100000€.

A

μ

μ

Απάντηση του Νομάρχη στον Α. Ανηψητάκη

ΣΕ σχέση με τις κριτικές παρατηρήσεις του συνδυασμού «Λασιθι στην Πλώρη» και ιδιαίτερα του κ. Ανηψητάκη περί το Τεχνικό Πρόγραμμα της Ν.Α. Λασιθίου ο Νομάρχης Αντώνης Στρατάκης έκανε την ακόλουθη δήλωση:

«Οι αιτιάσεις του κ. Ανηψητάκη εμφορούνται περισσότερο από έναν υπέρμετρο αντιπολιτευτικό οίστρο και σχεδόν καθόλου από μια αντικειμενική αποτίμηση του συνολικού προγραμματισμού της Ν.Α. Λασιθίου. Γι' αυτό άλλωστε αδυνατεί να αξιολογήσει θετικά το πρόγραμμα που θέσαμε υπόψη του Νομαρχιακού Συμβουλίου, ακόμη και για επιμέρους προτάσεις που και ο ίδιος συμφωνούσε.

Περιμέναμε από τον κ. Ανηψητάκη να είναι γνώστης των αρμοδιοτήτων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και των γενικότερων προβλημάτων της Διοίκησης, αλλά φαίνεται ότι ήταν μικρός ο χρόνος της προεκλογικής περιόδου και ή δεν φρόντισε ή δεν πρόλαβε να ενημερωθεί.

Εκτίθεται, τελικά, ο ίδιος όταν για λόγους εντυπωσιασμού δεν επικεντρώνεται στα εκτελούμενα έργα, αλλά προτείνει δράσεις που δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Νομαρχίας και εκφεύγουν της δυνατότητας ένταξης και ενσωμάτωσης στο δικό μας προγραμματισμό.

Για παράδειγμα η περίπτωση της διαχείρισης των απορριμμάτων που είναι, κατ' εξοχήν, έργο της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης ή η περίπτωση της ανεδαφικής πρότασής του για διανομή φθηνών υπολογιστών στα σχολεία.

Αλλά αυτό που αποτελεί παραδοξότητα, κατ' επέκταση ανερμήνευτη πολιτική πρακτική, είναι ότι ακόμη και την πρόταση που έκανε και έγινε αποδεκτή από την πλειοψηφία, στη συνέχεια ο ίδιος δεν τη ψήφισε. Είναι πράγματι πρωτοφανές στα

πολιτικά χρονικά να έρχεσαι σε διάσταση με τον εαυτό σου και να αποστασιοποιείσαι από την αρχική σου δεδηλωμένη πρόθεση.

Περιμέναμε, επίσης, από τον κ. Ανηψητάκη να είναι περισσότερο εποικοδομητικός και να μην εξαντλείται σε μια στείρα αντιπολίτευση. Δεν είναι τυχαίο ότι ακόμη και στην αναφορά του για την πιστοποίηση των υπηρεσιών της Ν.Α. Λασιθίου αποκρύπτει από την ανακοίνωσή του ότι πρόκειται για δική μας πρόταση και προσπαθεί να εντυπωσιάσει αναλύοντας το περιεχόμενό της, χωρίς βέβαια και να εξηγεί γιατί, τελικά, τη συγκεκριμένη πρόταση, αρνήθηκε πεισματικά να τη ψηφίσει.

Το ζήτημα της πιστοποίησης των υπηρεσιών της Νομαρχίας, αποτελούσε προγραμματική μας δέσμευση, γι' αυτό άλλωστε και τη συμπεριλάβαμε, με δική μας πρωτοβουλία, στο πρόγραμμά μας το 2007.

Ο κ. Ανηψητάκης συντάχθηκε με τη μείζονα μειοψηφία που ζήτησε αναβολή της συνεδρίασης για τους δικούς της προφανώς λόγους, παρά το γεγονός ότι μέλος της μίλησε για άμεση δημοπράτηση ορισμένων έργων. Ασχολίαστο άφησε, επίσης, το γεγονός ότι κάποιοι Νομαρχιακοί Σύμβουλοι της μειοψηφίας ενδεχομένως και ο ίδιος, δεν μπήκαν στον κόπο ούτε καν να μελετήσουν τη σχετική εισήγηση.

Πολιτικά, η αξίωση, ιδιαίτερα της μείζονος μειοψηφίας, για ετεροχρονισμό των διαδικασιών, εις επίκληση της ανάγκης για πληρέστερη ενημέρωση, αποτελεί, στις πλείστες των περιπτώσεων, έναν ευφημισμό είτε της απροθυμίας μελέτης των εισηγήσεων, είτε της προγραμματικής άρνησης για γόνιμη και εποικοδομητική συνεργασία.

Ο κ. Ανηψητάκης είδε την κατάρτιση του Νομαρχιακού Προγράμματος ως μια γραφειοκρατική διαδικασία γιατί δυστυχώς δεν κατανόησε ούτε τους άξονες και τις προτεραιότητες που αναφέρονται στην εισήγηση, ούτε διαπίστωσε από το πλήθος των εκτελούμενων έργων τη δουλειά που γίνεται σε βάθος για την ανάπτυξη του νομού και την οποία ο Λασιθιώτικος λαός έχει αναγνωρίσει.

Τουλάχιστον λόγω και της ιδιότητάς του θα έπρεπε να αντιλαμβάνεται κάποιες από τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε και για τις οποίες έχουμε κατ' επανάληψη ενημερώσει το Νομαρχιακό Συμβούλιο, όπως:

1. Το γεγονός της συχνής επαναδημοπράτησης των έργων λόγω της μη προσέλευσης των εργολάβων, οι οποίοι επικαλούνται το πρόβλημα των χαμηλών, και οικονομικά ασύμφορων πράγματι, τιμολογίων «τιμές Σουφλιά».
 2. Το ζήτημα της αδυναμίας δημοπράτησης νέων μελετών, τα τελευταία δύο χρόνια, λόγω της αλλαγής του νέου θεσμικού πλαισίου ανάθεσης, το οποίο έχει δημιουργήσει σημαντικά προβλήματα στις ίδιες τις διαδικασίες ανάθεσης.
 3. Το γεγονός της διελκυστίνας ανάμεσα στο ΥΠΕΧΩΔΕ και στο Συμβούλιο της Επικρατείας, σχετικά με τα σχέδια πολεοδομησης. Οι Νομαρχίες έχουν, πράγματι, αναλάβει το έργο αυτό από την εποχή του διορισμένου Νομάρχη και μάλιστα με προσκόμματα που τέθηκαν εκ των υστέρων (οριοθέτηση ρεμάτων κ.λ.π.), με αποτέλεσμα το ίδιο το Υπουργείο να μην μπορεί να ολοκληρώσει ούτε τις μελέτες που ανέθεσε το ίδιο.
 4. Η αποδυνάμωση των Τεχνικών Υπηρεσιών λόγω της αδυναμίας του κεντρικού κράτους να αναπληρώσει τα στελέχη που αποχωρούν (από τον προγραμματισμό του 2003 οι ελάχιστοι διορισθέντες δεν ανέλαβαν ακόμη τα καθήκοντά τους!). Επιπλέον θα περιμέναμε από τον κ. Ανηψητάκη να αναγνωρίσει στις υπηρεσίες και στους υπαλλήλους που προσφέρουν έργο πολύ πέραν των υποχρεώσεών τους, την προσπάθεια για τη καλή λειτουργία της Ν.Α, παρά τις παραπάνω δυσκολίες.
- Η Νομαρχιακή αρχή αντιμετωπίζει δυσκολίες με πρόγραμμα και υψηλό αίσθημα ευθύνης και έχει αποδείξει, με το έργο της, ότι θα ανταποκριθεί και με τα νέα δεδομένα (νέοι θεσμοί στη νέα προγραμματική περίοδο 2007-2013), στο έργο της παραπέρα ανάπτυξης του τόπου μας.

Δράττομαι της ευκαιρίας να αναφέρω ότι τα νέα δεδομένα θα είναι δυσμενέστερα καθώς η σημερινή κυβέρνηση, εμφορούμενη από μια συγκεντρωτική αντίληψη για τη διοίκηση, δεν προωθεί τα ζητήματα της περαιτέρω αποκέντρωσης των διαδικασιών και των αποφάσεων στη βάση του δημοκρατικού προγραμματισμού και της αρχής της επικουρικότητας.

Αναφέρω, μεταξύ άλλων, και την πρόσφατη περίπτωση του ΟΑΝΑΚ, τον οποίο η παρούσα κυβέρνηση θέλει να αποσπάσει από τον έλεγχο των αυτοδιοικήσεων και να τον θέσει υπό “κρατική και αμιγώς γραφειοκρατική εποπτεία”.

Είναι επομένως λυπηρό που ο κ. Ανηψητάκης δεν επικεντρώνεται στα ουσιαστικά ζητήματα και αναλώνεται σε μια ανέξοδη αντιπολίτευση.

5. Περί την απόκλιση του περσινού προϋπολογισμού, απλά αναφέρουμε το αυτόδηλο ότι η διαδικασία υλοποίησης αφεύκτως παρουσιάζει χρονική υστέρηση ως προς τις προϋπολογισθείσες δαπάνες, καθώς οι εκταμιεύσεις συναρτώνται από την πορεία κατασκευής και ολοκλήρωσης των έργων.

Όσο για το συνέδριο που επικαλείται ως πανάκεια για το νομό, του διαφεύγει το γεγονός ότι συνήθως τα συνέδρια εξαντλούνται σε εκδηλώσεις ανέξοδων ανταλλαγών απόψεων, αναπαράγοντας προσεγγίσεις που ήδη γνωρίζουμε, με έναν γενικόλογο τρόπο, και που πληρώνει κανείς υπερβολικά μεγάλα ποσά για να ακούσει τα αυτονόητα.

Επίσης υπενθυμίζουμε ότι η Ν.Α. Λασιθίου σε συνεργασία με άλλους φορείς έχει διοργανώσει ημερίδες με συγκεκριμένες εξειδικευμένες θεματικές (όπως για παράδειγμα η ενημέρωση των αγροτών μας για τις επιπτώσεις της νέας ΚΑΠ, για την ολοκληρωμένη διαχείριση των αγροτικών και κτηνοτροφικών μας προϊόντων, για την ανάγκη πιστοποίησης, την ημερίδα που διοργανώσαμε στα πλαίσια του ευρωπαϊκού προγράμματος Interact Promonte, για την ανάπτυξη των ορεινών και απομακρυσμένων περιοχών κ.λ.π.).

Καταθέσαμε και το Νομαρχιακό Συμβούλιο ενέκρινε ένα συνεκτικό τεχνικό πρόγραμμα της Ν.Α. με προτεραιότητες και στόχους. Με αυτό προχωρούμε και λυπούμαστε που κάποιους τους προσπερνούν οι εξελίξεις».

μ

Ο Βασιλιάς είναι Γυμνός.

του Αντώνη Ανηψητάκη

Ενδιαφέρουσα ήταν η επιλεκτική απάντηση του Νομάρχη Λασιθίου («Ανατολή», 7.3.07) στο δελτίο τύπου της «πλώρης» («Ανατολή» 27.2.07). Μια απλή αντιπαραβολή των δυο κειμένων είναι εύγλωττη, η δε σιωπή στην κριτική μας για τις μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων χαρακτηριστική.

Η απάντηση όμως έχει και γενικότερο ενδιαφέρον. Μας θύμισε την περίφημη φράση «ο βασιλιάς είναι γυμνός». Μας μέμφεται για απειρία. Την απειρία όμως, όπως την εννοεί, εμείς την έχουμε στόχο και καμάρι μας. Μακάρι να διατηρήσουμε την απειρία που είχε το παιδί στο παραμύθι του Άντερσεν και να λέμε πάντοτε αυτό που βλέπουμε, αφήφώντας ένα σύστημα υποκρισίας των μεγάλων, έμπειρων κατά τεκμήριο, που θέλουν να τα βλέπουν όλα καλά, καλοντυμένα, ενώ είναι κουρέλια. Ο δημόσιος χώρος γενικότερα, αλλά και στο νομό μας, είναι κουρέλι. Τρία νούμερα ενδεικτικά, που προέκυψαν από το τελευταίο Νομαρχιακό Συμβούλιο: 14, 64, 73.

14 χρόνια σε τέλμα τα σχέδια πόλεων, 64% οι ελλείψεις προσωπικού της Νομαρχίας, 73% η απόκλιση του περσινού προϋπολογισμού.

3.3.07. Δήλωση του Αντώνη Ανηψητάκη στην εφημερίδα “ΤΟ ΒΗΜΑ” για την επένδυση στο Τοπλό

Μια εταιρεία υψηλού ρίσκου, μια εξουσία ανίκανη να διαχειριστεί στοιχειωδώς το δημόσιο χώρο και μια Εκκλησία ΑΕ συνεργάζονται ιδιοτελώς στη συγγραφή ενός λαϊκού παραμυθιού επίγεια ευτυχίας, που έχει μεγάλες πιθανότητες να οδηγήσει σε διπλή διάψευση, μια κοινωνία χειρότερη, ένα περιβάλλον τραυματισμένο. Πρόκειται για μια βίαιη παρέμβαση σε μια ευαίσθητη, μοναδική περιοχή, που διασώζει ακόμη σήμερα την ψυχή και το τοπίο μιας Κρήτης που χάνεται.

Το φυσικό κάλλος και τα μνημεία της θα μπορούσαν να την καταστήσουν ένα παγκοσμίου έλξης πολιτιστικό και φυσιολατρικό πάρκο. Δεν προκρίθηκε μια τέτοια επιλογή, αλλά μια επιχειρηματική λύση. Δεν την απορρίψαμε, στο χάλι του τουρισμού της Κρήτης είδαμε τη δυνατότητα να γίνει κάτι παραδειγματικό, που να αντιστρέφει τη φθίση. Καταθέσαμε έγκαιρα ρεαλιστικές προτάσεις, ώστε το έργο να είναι ουσία αειφορικό. Μας αγνόησαν, βέβαιοι όντες ότι ο λαός θα απομονώσει, όσους εμποδίσουν την ακρόαση του παραμυθιού.

Η τοπική κοινωνία έχει όμως τη δυνατότητα να κρίνει, αφού βλέπει καθημερινά ανάλογο πείραμα στη γειτονική περιοχή του Ανάλουκα, μια «νεκρόπολη» ηλικίας μόλις 10 ετών. Αυτός ο τόπος δεν προσφέρεται για άλλα θηριώδη πειράματα. Και επιτέλους ας είμαστε λίγο σεμνοί, δεν τα 'χουμε καταφέρει και τόσο καλά, ώστε να δεσμεύουμε τα τρισέγγονά μας με συμβάσεις 80 ετών.

Αυτονόητη για μας είναι η αναζήτηση μιας ανεξάρτητης κρίσης, η προσφυγή στο ΣτΕ.

μ

24.3.07 ΔΤ: για την εκδήλωση με τη Νίκη Τρουλλινού

Η πολιτιστική Ομάδα της «Πλώρης» παρουσίασε το Σάββατο, 24.3.07 στη φιλόξενη αίθουσα του ξενοδοχείου Ιτανος στη Σητεία τη διηγηματογράφο Νίκη Τρουλλινού και το νέο της βιβλίο « και Φύσηξε Νοτιάς».

Ήταν ένα ξεχωριστό Σαββατόβραδο για τους πολλούς όπως αποδείχτηκε φίλους του καλού βιβλίου, που είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν τη συγγραφέα. Τη Νίκη Τρουλλινού παρουσίασαν ο Γιάννης Μανιαδάκης και η Τζίνα Στεπανιάν.

Ο Νοτιάς έφερε και στα μέρη μας τη Νίκη Τρουλλινού.

της Τζίνας Στεπανιάν

Διαβάζοντας τα διηγήματα της Ν.Τ. συμμετέχω σ'αυτά με όλες μου τις αισθήσεις.

Μυρίζω τα μπαχάρια και τα αρωματικά φυτά από το «ΕΔΩΔΙΜΑ ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ», ταμπέλα στριμωγμένη ανάμεσα σε τέντες και φώτα της κεντρικής αγοράς, αγγίζω το σφένδαμο, την καρυδιά, το μπαούλο καμωμένο από κυπαρίσσι, να αντέχει ταξίδια και ταξίδια, γεύομαι τα φρέσκα παξιμαδάκια με ολόκληρο φιστίκι και κολιάντρο από το « Γλυκό Σπίτι», περπατάω στα πολύβουα δρομάκια της αγοράς του Ηρακλείου και στο ήσυχο σοκάκι της οδού Αμφικλείας, που την ησυχία του ταράζουν τα βήματα του περήφανου πρόσκαιρου ένοικου, εικόνες ξεδιπλώνονται μπροστά μου. Εικόνες που μ' οδηγούν σε διάφορους τόπους και διακριτικά μου επισημαίνουν σημεία που συνήθιζα να προσπερνώ, χωματόδρομοι, η γωνία Ακαδημίας και Μπενάκη, άκρες του κήπου με μεθυστικά γιασεμιά και πικρές ντάλιες, αποθήκες, φωλιές ερωτικές απροσπέλαστες ανάμεσα σε τσουβάλια με λιβάνια και λουίζες, σαλόνια με ολομέταξες κουρτίνες να θροΐζουν και ράφια φορτωμένα κουτσούνες, στη Σπιναλόγκα, στις φυλακές της Αλικαρνασσού. Είναι σαν να παρακολουθώ καρέ καρέ μια ταινία που με παρασύρει σε όσα διηγείται.

Η Ν.Τ. παρατηρεί, αφουγκράζεται, καταγράφει. Μ' ένα περίσσειμα αυθεντικού αισθήματος εμφυσεΐ ψυχή ακόμη και στα άψυχα.

Η γλώσσα προσεγμένη, δεν παρασύρεται σε ακκισμούς, λόγος κοφτός, υπαινικτικός, μας υποβάλει περιθώρια σκέψης, φαντασίας. Οι λέξεις της ξεσκονίζουν τη μνήμη, ζωντανεύουν αλλοτινούς καιρούς, αναδύουν τη μαγεία παλιών αγαπημένων προσώπων και πραγμάτων που ο χρόνος βύθισε στην εσωτερική μας θάλασσα, θύμισες, ακούσματα, διαβάσματα, βιώματα. Η νοσταλγία της γραφής της δεν εξαντλείται σε λυρισμούς. Θυμάται το επάγγελμα της, δικηγόρος, και υπερασπίζεται το δίκιο του παλιού, την επίκαιρη χρησιμότητά του, σ' αυτή την άνιση δίκη με το μοντέρνο. Δεν πρόκειται για παλαιολατρεία, αντίθετα πρόκειται για κάτι πολύ μοντέρνο που αναζητεί μια πιο λειτουργική συνύπαρξη του παλιού με το νέο.

Οι ήρωες της, άνθρωποι καθημερινοί, ζουν ανάμεσά μας.

Τέλος να μην ξεχάσουμε την κοινωνικοπολιτική της ματιά, διακριτική όσο και ισχυρή.

μ
μ

μ “ ”

30.3.07. ΔΤ: 6η συνεδρίαση Νομαρχιακού Συμβουλίου

Με φόντο την επένδυση στο Τοπλού και τη δυνατότητα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της εξελίχθηκε η συζήτηση για τα περισσότερα θέματα.

Το Λασίθι στην Πλώρη κατέθεσε σχέδιο ψηφίσματος για την ειδική συνεδρίαση του ΝΣ που έχουν ζητήσει όλοι οι σύμβουλοι της μειοψηφίας να διεξαχθεί μετά το Πάσχα με προσκεκλημένες τις εμπλεκόμενες Υπηρεσίες που αναφέρονται στους εγκεκριμένους περιβαλλοντικούς όρους για το έργο Κάβο Σίδερο (Πολεοδομίας – Περιβάλλοντος, Τεχνικών Υπηρεσιών, Αρχαιολογική, Δασική, Πυροσβεστική κ.ά.). Το ψήφισμα επιχειρεί να εκφράσει το σύνολο του Νομαρχιακού Συμβουλίου.

Σε συζήτηση για το 5ετές πρόγραμμα (2007-2012) σχολικής στέγης, εκφράστηκε η έκπληξή μας για τις προβλέψεις που γίνονται. Πως είναι δυνατόν π.χ. για το Παλαίκαстро να εκτιμάται ότι οι μαθητές του Δημοτικού από 81 που είναι σήμερα θα φτάσουν τους 83 το 2012, αύξηση δηλαδή μόνο 2 μαθητών σε 5 χρόνια, όταν οι επενδυτές ισχυρίζονται ότι ξεκινούν άμεσα και ότι θα δημιουργηθούν στην περιοχή 3300 νέες θέσεις εργασίας. Άτεκνοι άραγε θα είναι όλοι οι εργαζόμενοι ή θα προσληφθούν και οι ανήλικοι παρατώντας το σχολείο; Απαντήθηκε ότι δεν συνυπολογίστηκε το πιθανό πληθυσμιακό «μπουμ» και ότι αν αυτό συμβεί σε δυο τρία χρόνια θα αναθεωρηθεί το πρόγραμμα. Μα σε δυο τρία χρόνια ίσως είναι πολύ αργά κι ένα ακόμη έλλειμμα υποδομών, αυτό της σχολικής στέγης, θα έχει οξυνθεί επικίνδυνα.

Σε συζήτηση για την έγκριση μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για προσθήκη σε ξενοδοχείο στο Μόχλος παρουσιάσαμε φωτογραφία, όπου το υπό μελέτη έργο εικονιζόταν ολοκληρωμένο. Η φωτογραφία αυτή κατεδείκνυε την ανάγκη υιοθέτησης των προτάσεων που «το Λασίθι στην Πλώρη» έχει εισηγηθεί για τις ΜΠΕ, π.χ. να προηγούνται αυτοψίες στις περιοχές των έργων και επιτόπου συζήτηση με τα τοπικά συμβούλια από την επιτροπή περιβάλλοντος. Κυρίως όμως η φωτογραφία αυτή, αξίζοντας όσο χίλιες λέξεις, έθετε το κείμενο ερώτημα: αν δεν μπορούμε να ελέγξουμε μια μικρή σχετικά προσθήκη πως θα μπορέσουμε να ελέγξουμε το έργο μαμούθ στο Τοπλού;

Συζητήθηκαν ακόμα τα χρονίζοντα σχέδια πόλεων και για τα προγράμματα της Δασικής Υπηρεσίας. Τα συμπεράσματα ήταν καταθλιπτικά και απαισιόδοξα για τη δυνατότητα διαχείρισης του δημοσίου χώρου και προέκυπταν αβίαστα από τις ενημερώσεις των υπηρεσιακών παραγόντων. Για κανένα σχέδιο πόλης δεν υπάρχει βεβαιότητα ολοκλήρωσής του με το τέλος της τετραετίας. Όσο για το πρόγραμμα της δασικής υπηρεσίας ο προϋπολογισμός των 15000€ για όλο το Νομό ήταν αποκαλυπτικός, αλλά και εξοργιστικός. Με πρόταση του Γιάννη Περάκη υιοθετήθηκε ομόφωνα σχετικό καταγγελητικό ψήφισμα σε συνδυασμό με την ανάδειξη της επείγουσας ανάγκης προστασίας του μοναδικού ευρωπαϊκού φοινικοδάσους, του Βαγιού, από το απειλητικό σκαθάρι.

Τέλος διαφωνώντας με την κατεστημένη πολιτιστική πολιτική της Νομαρχίας να μοιράζονται ετησίως 1000-2000€ σε δεκάδες αθλητικούς και πολιτιστικούς συλλόγους, ζητήσαμε να υπάρχει ποιοτική αξιολόγηση των δραστηριοτήτων των αιτούντων με βάση τα πεπραγμένα της προηγούμενης χρονιάς και τον προγραμματισμό της τρέχουσας. Ζητήσαμε επίσης να κρατάει και η Νομαρχία ένα μέρος, περίπου 30%, από το συνολικό ποσό που για φέτος είναι 100.000€ για να οργανώνει κατ' έτος μια παραδειγματική πολιτιστική εκδήλωση με γενικότερη απήχηση. Ενδεικτικά προτείνουμε να γίνει στο Λασίθι συμπόσιο με καταξιωμένους Κρήτες λογοτέχνες και πνευματικούς ανθρώπους και θέμα τις αλλαγές στην κρητική κοινωνία τα τελευταία 50 χρόνια, αυτές δηλαδή που ευτυχώς δεν πρόλαβε να δει ο Καζαντζάκης.

, μ μ , ...

Πρόταση ψηφίσματος για την επένδυση στο Τοπλού από «το Λασίθι στην Πλώρη» για την προσεχή ειδική συνεδρίαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου

Η τουριστική επένδυση στο ακρωτήριο Σίδερο σε έκταση του Ιδρύματος Παναγία Ακρωτηριανή, 7000 κλινών, 3 γκολφ, συνεδριακού κέντρου είναι ένα εξαιρετικά σύνθετο έργο σε μια εξαιρετικά ευαίσθητη περιοχή που θα έχει σοβαρές περιβαλλοντικές, οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις.

Με το παρόν ψήφισμα το ΝΣ αποσκοπεί στην έγκαιρη προειδοποίηση και εγρήγορση της πολιτείας, ώστε το έργο αυτό να αποτελέσει πρότυπο τουριστικό έργο μεγιστοποιώντας τα οφέλη και μειώνοντας τις αρνητικές συνέπειες.

Η ΚΥΑ έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων δεν συνεπάγεται την αυτόματη τήρησή τους, ούτε και το σχέδιο αειφορικής διαχείρισης που προβλέπει ο φορέας υλοποίησης του έργου για να ελέγχει εαυτόν διασφαλίζει την εφαρμογή τους. Είναι υποχρέωση της Πολιτείας να έχει συνεχή εποπτεία και έλεγχο του έργου. Η Νομαρχία Λασιθίου σ' ότι την αφορά με τις δεδομένες ελλείψεις της σε στελέχη και μέσα δηλώνει αδυναμία να ανταποκριθεί.

Συντονισμένος και αποτελεσματικός έλεγχος του έργου μπορεί να επιτευχθεί μόνον από τον Φορέα Διαχείρισης της προστατευόμενης περιοχής, όπως τον ζητά ο Δήμος Ιτάνου (σχετικό 57 ξε της ΚΥΑ) και τον προβλέπει ο Ν2742/99 στο άρθρο 15§1γ. Η ΚΥΑ όμως αναφέρεται στην ίδρυση του Φορέα αυτού με τρόπο εντελώς αόριστο (§49.1, 50).

Ζητούμε την άμεση σύσταση του Φορέα Διαχείρισης, τη στελέχωση του με το αναγκαίο επιστημονικό προσωπικό και τον εξοπλισμό του με τα απαραίτητα όργανα και μέσα ώστε από την αρχή κατασκευής του έργου να μπορεί να ελέγξει την τήρηση των περιβαλλοντικών όρων συνεργαζόμενος ασφαλώς και με τον φορέα υλοποίησης.

Ζητούμε παράλληλα την ενίσχυση της Νομαρχίας και των άλλων εμπλεκόμενων φορέων με ανθρώπους και μέσα ώστε να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις αυξημένες υποχρεώσεις που συνεπάγεται το συγκεκριμένο έργο.

Πέραν όμως της περιβαλλοντικής διάστασης του έργου στην οποία επικεντρώνεται η ΚΥΑ, σημαντικότερες θα είναι οι κοινωνικές επιπτώσεις στην ευρύτερη περιοχή, που θα γίνουν οξύτερες με την προώθηση και άλλων μεγάλων επενδύσεων που εξελίσσονται στην περιοχή. Οι ανάγκες στέγασης, σχολικής στέγης, ύδρευσης, διαχείρισης απορριμμάτων, βελτίωσης δρόμων θα μεγεθυνθούν. Νομαρχία και Δήμοι δεν θα μπορέσουν να ανταποκριθούν σ' αυτές τις ανάγκες χωρίς την άμεση, γενναία, συντονισμένη αρωγή της πολιτείας.

21.4.07 Στα σαράντα της χούντας. Φοίβος, Αλέκος και Σολωμός

του Αντώνη Ανηψητάκη

Σάββατο, 21 Απριλίου, αίθουσα Μελίνα Μερκούρη, Ιεράπετρα. Πήγα στην επετειακή εκδήλωση του Ανοιχτού Πανεπιστημίου του Δήμου, ν' ακούσω το Φοίβο Ιωαννίδη, έναν αυθεντικό αγωνιστή της αντιδικτατορικής περιόδου, με 6 χρόνια φυλακής στην πλάτη, συνεπή σοσιαλδημοκράτη.

Ελάχιστοι σχετικά οι «μαθητές» κι όλοι μας ενήλικες, προσήλθαν φαντάζομαι γιατί ήθελαν, όπως κι εγώ, να ακούσουν αλήθειες από έναν άνθρωπο που τολμάει να λέει την αλήθειά του, αλλά και για να κάνουν μια «επανάληψη» σε μια οδυνηρή περίοδο, που όμως ήταν συνάμα κι όμορφη, γιομάτη νιότη κι όνειρα.

Η αφήγηση του Φοίβου όχι μόνο κράτησε τους «μαθητές» στην αίθουσα, αλλά μας ενορχήστρωσε σ' ένα κοινό μάθημα. Τα γεγονότα της μεγάλης Ιστορίας μπλέχτηκαν με τις μικρές μας ιστορίες σε κοινωνικοπολιτικές σταυροβελονιές.

21.4.67, απόγεμα. Ο Σήφης Αναστασάκης μαθητής Ε' Γυμνασίου στον Άγιο Νικόλαο, είδε να πηγαίνουν στο Τμήμα, απέναντι απ' το σπίτι του, χειροδεμένους μαζί τον π. Δήμαρχο Γιώργη Χατζηδάκη, παρόντα στην αίθουσα, μαζί με το στειακό κομμουνιστή δικηγόρο Φιλοκλήτη Βαρδάκη. Τους ήξερε, μιλίχιοι άνθρωποι κι οι δυο, καλοί άνθρωποι, άρα κακιά η χούντα και οι χουντικοί έβγαλε αμέσως το σωστό ιστορικό συμπέρασμα. Και πιο νωρίς στη σχολική εκδρομή προς Αρκάδι, απ' όπου τους γύρισαν πίσω κακήν κακώς βίωσε ξώφαλτσα την άγνωστη εξέγερση τού Ηρακλείου, όπου ήταν κι ο Χαριτάκης, στο ακροατήριο κι αυτός.

Η κυρία Αθανασάκη μας διηγήθηκε πως κατάφερε να πείσει τον άντρα της αρχικά να κατέβει απ' το βουνό, όπου είχε καταφύγει, αλλά και αμέσως μετά να γλιτώσει την εξορία, βοήθους της τύχης και κάποιων ανθρώπων.

Επιβεβαιώσεις, ψιλοδιορθώσεις, προδοσίες και απρόσμενες βοήθειες, ακόμα κι από αστυνομικούς.

Όμορφο μάθημα που συνεχίστηκε και μετά στην ταβέρνα. Ο Γέρος, ο Αντρέας, ο Μητσοτάκης, ο Παναγούλης, διηγήσεις για ιστορικά πρόσωπα από πρώτο χέρι.

Κι ο Παναγούλης, ο Παναγούλης; Να ρωτάμε, να μας λέει ο Φοίβος περιστατικά για τον άνθρωπο που είχε την αφοβία σημαία και κατάφερε να βασανίζει τους βασανιστές του. Κι η θυμόσοφη κατακλείδα του Φοίβου για τον Αλέκο, δάνεια φράση απ' το Χρόνη Μίσσιο, πως ίσως και να 'ταν καλύτερα για κείνον, που σκοτώθηκε νωρίς...

Τον είχα γνωρίσει αρχές του '76 στη Σητεία, σ' ένα γλέντι στου Πετράκη προς τιμήν του, τον συνόδευαν Σηφουνάκης, Κλωνιζάκης. Ετοίμαζε κόμμα; Το βέβαιο ήταν πως δεν χωρούσε στην Ένωση Κέντρου του Γεωργίου Μαύρου, δεν γοητεύονταν απ' το ΠΑΣΟΚ του Παπανδρέου. Πρωτομαγιά του '76, ο θάνατός του δεν χωρούσε στο μυαλό, ένα χρέος μνήμης μ' έκανε να γράψω με μαρκαδόρο στην πόρτα του φοιτητικού μου διαμερίσματος τους στίχους απ' το ποίημά του «Μπογιά».

Ζωντάνεψα τους τοίχους
φωνή τους έδωσα
πιο φιλική να γίνουν συντροφιά.
Κι οι δεσμοφύλακες ζητούσαν
να μάθουνε που βρήκα την μπογιά.

Οι τοίχοι του κελιού
το μυστικό το κράτησαν
κι οι μισθοφόροι ψάξανε παντού
Όμως μπογιά δεν βρήκαν

Γιατί στιγμή δεν σκέφτηκαν
στις φλέβες μου να ψάξουν

40 χρόνια μετά μπορούμε να απολαμβάνουμε τέτοια μαθήματα χωρίς να κινδυνεύουμε. Αν κι η απόλαυση μοιάζει με ύβρη, αφού πληγές μεγάλες ακόμη δεν έχουν κλείσει, ατομικές και συλλογικές, με μεγαλύτερη αυτή της Κύπρου, που ο φάκελος της παραμένει κλειστός. Μπορούμε όμως να θυμόμαστε, και σίχτοι σαν τους παραπάνω που κάποια μπογιά φρεσκαρίσματος, προσαρμογής τούς έσβησε, πάνε χρόνια, απ' τον ορίζοντα τής καθημερινότητάς μας, ν' αποδεικνύονται επιζώντες και να γονιμοποιούν σκέψεις.

Καλά, κουτσά στραβά, τα καταφέρνουμε οι Έλληνες στα δύσκολα, επιβεβαιώνοντας και την υπόθεση του ιστορικού Νίκου Σβορώνου, για την αντιστασιακή, αγωνιστική ιδιότητα που χαρακτηρίζει την Ιστορία μας. Στα δύσκολα χρόνια παράγουμε ήρωες, στα ήρεμα όμως χρόνια της δημοκρατίας, που το αίτημα δεν είναι η Αντίσταση, που το αίτημα είναι η Δημιουργία, γιατί τα σκατώνουμε; Γιατί μας είναι πιο εύκολο να δίνουμε αίμα, αντί για μυαλό, δουλειά και δημοκρατικό ήθος;

Κι απ' τον ποιητή Παναγούλη καταφεύγω στο αξεπέραστο ρήμα του Σολωμού, «με λογισμό και μ' όνειρο», κλειδί πασπαρτού, μήπως και ξεκλειδώσω μ' αυτό το γρίφο. Μήπως. Μήπως λοιπόν η παθογένεια του πολιτικού μας συστήματος οφείλεται στον εργολαβικό διαχωρισμό του λογισμού και του ονείρου; Τον λογισμό τον έχουν αναλάβει εργολαβικά τα κόμματα εξουσίας αποστειρώνοντας τον από κάθε ίχνος οράματος με αποτέλεσμα την εναλλαγή τους στην εξουσία και στα σκάνδαλα, ενώ το όνειρο το 'χουν αναλάβει εργολαβικά κόμματα και κινήσεις διαμαρτυρίας πνίγοντας το στην αναποτελεσματικότητα και στην φθορά. Μήπως θα 'ταν καλύτερα τα πράγματα αν το πολιτικό μας σύστημα ανάγκαζε τους σημερινούς λογιστές να ονειρεύονται και τους ονειροδίαιτους επαναστάτες να λογίζονται πως θα γειώσουν τα όνειρά τους; Μήπως τελικά το παραπεταμένο απ' όλους αίτημα της απλής αναλογικής είναι ένα φάρμακο που αξίζει να δοκιμάσουμε; Κι όχι βέβαια για να μετρηθούν κουκιά, μα για να αναγκαστούν ο λογισμός με τ' όνειρο να κουβεντιάσουν.

μ . μ μ , , μ
 μ μ : “μ μ μ ”.

27.4.07 ΔΤ: 7η συνεδρίαση Νομαρχιακού Συμβουλίου

Η 7η συνεδρίαση του ΝΣ ξεκίνησε με τη βράβευση των βραβευμένων διεθνώς για το λάδι τους, της Ένωσης Σητείας και του Συνεταιρισμού Κριτσάς.

Από τη συζήτηση που ακολούθησε την ομιλία των εκπροσώπων των δυο συνεταιρισμών, αναδείχθηκε το αίτημά τους προς τη Νομαρχία για προβολή του Νομού και μέσω του ελαιολάδου που αποτελεί σημαντικό συγκριτικό πλεονέκτημά του. **Επίσης δυο θέματα έμειναν ως έγνοιες για το παρόν και το μέλλον, το νερό και η προώθηση της βιολογική γεωργίας ή έστω της πιστοποιημένης παραγωγής που θα ελέγχει τη χρήση χημικών.**

Για το νερό έγινε εκτενής συζήτηση. Η αντιπολίτευση ανήσυχη σύσσωμη ζήτησε ειδική συνεδρίαση. Την πρόταση υπέβαλε ο κ. Νικολαράκης, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι φάνηκε ο πάτος στο φράγμα Μπραμιανών. Αντίθετα η πλειοψηφία δια του Νομάρχη εμφανίστηκε καθυστερημένη, ενημερώνοντας ότι το έργο στον Άη Γιάννη εντάσσεται στο Δ' ΚΠΣ και τα άλλα 6 φράγματα διάγουν φάση ωρίμανσης.

Εμείς ως «Λασιθί στην Πλώρη» επισημάναμε την ανάγκη να μην κοιτάμε μόνο τα φράγματα που έτσι κι αλλιώς θα αργήσουν αλλά και την επιτακτική ανάγκη για εξοικονόμηση και ορθολογική διαχείριση του νερού. Τονίσαμε, με αφορμή ΜΠΕ που αφορούσε νέα γεώτρηση στην Ιεράπετρα που εγκρίθηκε κατά πλειοψηφία, την ανάγκη για ολοκληρωμένη διαχείριση του νερού. Ζητήσαμε επίσης από το ΝΣ να πάρει πρωτοβουλία και να ζητήσει αλλαγή της νομοθεσίας που απαγορεύει τη χρήση θαλασσινού νερού για πισίνες. Στο Τοπλού μόνο προβλέπονται εκατοντάδες πισίνες!

Η ειδική συνεδρίαση για την επένδυση μαμούθ στο Τοπλού που είχε εγγράφως ζητήσει η αντιπολίτευση παρά τις παλινωδίες του Προέδρου του ΝΣ και την αρνητική στάση του Νομάρχη, αποφασίστηκε τελικά να γίνει, ενδεχομένως και μέσα στο Μάη, ώστε να τοποθετηθούν οι συναρμόδιες υπηρεσίες κατά πόσο μπορούν να ελέγξουν την τήρηση των περιβαλλοντικών όρων και να πιεστεί η κυβέρνηση να συστήσει άμεσα το Φορέα Διαχείρισης της περιοχής Νατούρα. Στην αποδοχή της ειδικής συνεδρίασης βάρυνε η προσυπογραφή του αιτήματος της μειοψηφίας από τον Γιάννη Περάκη, π. Δήμαρχο Ιτάνου, που από χρόνια τεκμηριωμένα απαιτεί τη σύσταση τού Φορέα Διαχείρισης.

Μια άλλη περιοχή Νατούρα, αυτή του οροπεδίου Λασιθίου, απασχόλησε το ΝΣ με αφορμή ΜΠΕ που αφορούσε ίδρυση λατομείου. Για το θέμα πολλές υπηρεσίες είχαν αντίθετες γνωμοδοτήσεις. Η εισήγηση της Επιτροπής Περιβάλλοντος ήταν αρνητική γιατί τέτοια χρήση απαγορεύεται από το χωροταξικό Κρήτης. Το ΝΣ όμως με παρέμβαση του καταγόμενου από την περιοχή Νομάρχη καταψήφισε την εισήγηση της επιτροπής και αποδέχτηκε τη ΜΠΕ κατά πλειοψηφία.

Εμείς διαφωνήσαμε, ζητήσαμε να πάψουμε να βλέπουμε τις περιοχές Νατούρα ως παράγοντα φτώχειας και υπανάπτυξης και να βάλουμε όλα εκείνα τα προαπαιτούμενα, ευαισθησία, ειδικές χωροταξικές μελέτες, αξιοποίηση σχετικών προγραμμάτων, που θα βοηθήσουν τις περιοχές αυτές να αναπτυχθούν αειφορικά και ν' αναδείξουν τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα. Με εγκρίσεις σαν κι αυτή του λατομείου και την επιζητούμενη έγκριση και εργοστασίου σκυροδέματος στο προσεχές μέλλον ωθούμε στο όνομα ενός εξισωτικού λαϊκισμού και μιας αμφιλεγόμενης δικαιοσύνης (να 'χει κι αυτή η περιοχή φτηνό μπετόν), όμορφους τόπους στην απαξίωση.

Ένα άλλο θέμα που απασχόλησε το ΝΣ ήταν η συγκρότηση επιτροπών. 9 επιτροπές πρότεινε ο Νομάρχης ορίζοντας προέδρους τους νομαρχιακούς συμβούλους αποκλειστικά από την πλειοψηφία.

Ερώτησή μας για τον απολογισμό των ίδιων επιτροπών που υπήρχαν και την προηγούμενη νομαρχιακή περίοδο, αποκάλυψε ότι δεν υπάρχει απολογισμός, δεν υπάρχει ούτε έργο, πλην μιας εξαίρεσης, της επιτροπής αθλητισμού. Πρότασή μας για ενοποίηση των επιτροπών απορρίφθηκε. Πρότασή μας για μια επιτροπή Προγραμματικής και Θεσμικής ολοκλήρωσης που θα είχε ως στόχο την ανάδειξη της περιφερειακής διάστασης των προβλημάτων, της Αιρετής Περιφέρειας και της προγραμματικής συνεννόησης του νομού μέσα από ένα σοβαρό συνέδριο απορρίφθηκε χωρίς συζήτηση απ' το Νομάρχη.

3.5.07 Προτάσεις για την πολιτική προστασία του Νομού από τις πυρκαγιές

του Αντώνη Ανηψητάκη
μέλους του Σ.Ν.Ο. Λασιθίου

Η προστασία του φυσικού πλούτου από καταστροφές, πυρκαγιές εν προκειμένω, είναι υψίστης σημασίας. Η έννοια της αειφόρου ανάπτυξης προϋποθέτει την προστασία, σε αντίθεση με την παρωχημένη έννοια της ανάπτυξης που μετρούσε μόνο τις χρηματικές εισροές, αγνοώντας το περιβαλλοντικό κόστος. Καίτοι όμως το πρόταγμα της αειφόρου ανάπτυξης, 20χρόνια μετά την Έκθεση Brundtland που το εισήγαγε, έχει φραστικά υιοθετηθεί απ' όλους σχεδόν και απ' την Ελληνική Κυβέρνηση, εν τούτοις ελάχιστα έχουν αλλάξει οι πολιτικές μας σε τομείς όπως η πυροπροστασία.

Κατά τον συνήθη του τρόπο το ελληνικό δημόσιο έχει προσαρμόσει τη νομοθεσία του, αλλά η νομοθεσία αυτή δεν εφαρμόζεται με αποτέλεσμα σε επίπεδο διακηρύξεων και σχεδίων να εμφανιζόμαστε έτοιμοι, αλλά στην πράξη να είμαστε ανέτοιμοι. Λείπουν τα κονδύλια, λείπει η οργάνωση, λείπει και η ευαισθησία.

Στη σύσκεψη που έγινε στη Νομαρχία Λασιθίου (2.5.07) αναδείχθηκαν και τα τρία αυτά ελλείμματα. Η ανεπάρκεια των κονδυλίων είναι τεράστια. Με ποσά της τάξης των 15000€ που δίδονται κατ' έτος στη Δασική Υπηρεσία δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για πολιτική προστασίας των δασικών εκτάσεων του Νομού (Βάι, Σελάκανου, Θριπτής κ.α.). Οι Δήμοι, όσοι παρευρίσκονταν, δηλώνουν αδυναμία να εφαρμόσουν τις οδηγίες, π.χ. να έχουν υδροφόρες τις επικίνδυνες μέρες στις ανεξέλεγκτες χωματερές και η Περιφέρεια, που τους χρηματοδοτεί, αδυνατεί να τους ελέγξει, περιοριζόμενη σε διαπιστώσεις για τη μη εφαρμογή των μέτρων και συστάσεις. Ακόμη πιο εύγλωττη είναι η αδυναμία των συναρμοδίων υπηρεσιών (Πυροσβεστικής, Αστυνομίας, Δήμων, Δασικής) αλλά και της Δικαιοσύνης να πατάξουν το φαινόμενο των πυρκαγιών που προκαλούν κτηνοτρόφοι κάθε χρόνο αρχές φθινοπώρου, όπως και της παράνομης βόσκησης. Υπάρχει μια γενικότερη αδυναμία ελέγχου είτε πρόκειται για την εποπτεία των γραμμών της ΔΕΗ που έχουν προκαλέσει τη μεγαλύτερη πυρκαγιά των τελευταίων χρόνων, είτε για τις χωματερές των Δήμων, είτε για τους αμέτρητους τόπους όπου ασυνείδητοι πετούν τα σκουπίδια τους. Αλλά και στο συντονισμό υπάρχουν προβλήματα παρά το φιλότιμο που επιδεικνύουν την ώρα της πυρκαγιάς Πυροσβεστική, εθελοντές και ευαίσθητοι πολίτες.

Είναι καιρός το πρόβλημα να αναδειχθεί σ' όλες τους τις διαστάσεις. Οι κλιματικές αλλαγές προμηνύουν δυσκολότερα καλοκαίρια για την Κρήτη και ιδιαίτερα για τον ξηροθερμικό νομό μας. Το μόνο παρήγορο είναι η ευαισθησία κάποιων πολιτών που συγκροτούν ομάδες εθελοντών και βοηθούν σημαντικά στην πρόληψη, τον έγκαιρο εντοπισμό και την αντιμετώπιση των πυρκαγιών.

Δυο προτάσεις.

- Να ανατεθεί σε τρίτο φορέα πέραν των συναρμοδίων υπηρεσιών (π.χ. Μουσείο Φυσικής Ιστορίας, Ίδρυμα Γουλανδρή) μελέτη που θα έχει ως στόχο να καταγράψει τις αιτίες των πυρκαγιών στο Νομό κατά την τελευταία δεκαετία, να εκτιμήσει και να ιεραρχήσει τις αιτίες, να αποτιμήσει τις βλάβες, το οικονομικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό τους κόστος, να το συγκρίνει με τα διατιθέμενα κατ' έτος ποσά, να καταγράψει σε τι βαθμό εφαρμόζονται τα μέτρα κάθε χρόνο και να κάνει προτάσεις, που θα αφορούν στη χρηματοδότηση της πολιτικής προστασίας, στην οργάνωση των υπηρεσιών και στην ευαισθητοποίηση του κόσμου.

Στην ίδια μελέτη θα πρέπει να καταγραφεί και να αξιολογηθεί η σχετική εμπειρία άλλων μεσογειακών χωρών.

3.5.07. Τουριστική Επένδυση στον Κάβο Σίδερο Και Μαμούθ και Ήπια γίνεται;

του Αντώνη Ανηψητάκη

Μεγάλο ενδιαφέρον προκαλεί η επένδυση μαμούθ στον Κάβο Σίδερο που προβλέπει μεταξύ άλλων 7000 κλίνες, 5 χωριά και 3 γήπεδα γκόλφ. Εκτενή τα δημοσιεύματα, φορτισμένη η τοπική κοινωνία. Είναι δυνατόν η επένδυση να δημιουργήσει ποιοτικές θέσεις εργασίας προστατεύοντας παράλληλα περιβάλλον και κοινωνία;

Σίγουρα, λένε εν χορώ επενδυτές, εκκλησία και οι πολιτικοί των μεγάλων κομμάτων, βουλευτές, δήμαρχοι, νομάρχης, που παρουσιάζουν το έργο με όρους παραμυθιού.

Η κοινωνία όμως καίτοι αρέσκεται στα πολιτικά παραμύθια που της χαϊδεύουν την τσέπη είναι μουδιασμένη. Την ανησυχεί το αδύναμο επιχειρηματικό προφίλ της εταιρείας. Την προβληματίζει η συστηματική υπεκφυγή στο τεκμηριωμένο αίτημα του τ. Δήμαρχου Ιτάνου Γιάννη Περάκη για τη δημιουργία βιώσιμου, ανεξάρτητου Φορέα Διαχείρισης της περιοχής NATURA. Τους τρομάζει η έλλειψη νερού, ο όγκος του έργου, αλλά και μια πιθανή επανάληψη του αποτυχημένου εγχειρήματος Τροχανά στον διπλανό Ανάλουκα.

Πολλά τα ερωτήματα και οι απαντήσεις ποικίλουν. Βαρύνουσα θα είναι όμως η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣΤΕ) στο οποίο κατέφυγαν εκατοντάδες πολίτες και οικολογικές οργανώσεις.

Ο ΤΟΠΟΣ

Θα μπορούσες να τον πεις και όαση. Όχι τόσο για το Βάι, το μοναδικό φοινικοδάσος της Ευρώπης, μα γιατί στην έρημο της στρεβλής ανάπτυξης της Κρήτης, εκεί στον Κάβο Σίδερο, μερικές χιλιάδες στρέμματα επιμένουν να διατηρούν την ψυχή και το τοπίο τής άλλοτε Κρήσσας γης. Μια αγκαλιά με φοίνικες, ακρογιάλια, νησίδες, μνημεία παλίμψηστων πολιτισμών, σπάνια ενδημικά είδη.

Τη δεκαετία του '90 η Ευρωπαϊκή Ένωση ανακαλύπτει την περιοχή. Τη στέφει NATURA και της χορηγεί θεσμικό σωσίβιο προστασίας. Το ελληνικό κράτος αποδέχεται την τιμή, σε τέτοια πρώτο, όχι όμως και τις συνακόλουθες χωροταξικές και περιβαλλοντικές ευθύνες.

Η επίμαχη έκταση των 26000 στρεμμάτων, το καλύτερο οικόπεδο της Μεσογείου κατά τους κτηματομεσίτες, βρίσκεται μέσα στην προστατευόμενη περιοχή και ανήκε στη Μονή Τοπλού. Η Μονή την δωρίζει στο Ίδρυμα «Παναγία Ακρωτηριανή» που συστήνεται το 1992 με σκοπό την αξιοποίησή της. Αμέσως προσκαλούνται επενδυτικές εταιρείες να εκδηλώσουν ενδιαφέρον.

Από τότε η υπόθεση περνά από σαράντα κύματα. Το 1995 επιλέγεται από το Ίδρυμα η επί τούτου συσταθείσα Αγγλική εταιρεία Loyalward Ltd και υπογράφονται οι αρχές συμφωνίας, ακολουθεί 14.7.1998 η οριστική σύμβαση, που παραδίδει την περιοχή στους επενδυτές για 80 χρόνια για να φτάσουμε 6.11.2006 στην έγκριση της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων (ΜΠΕ) και 5.2.2007 στην έκδοση της Κοινής Υπουργικής Απόφασης (ΚΥΑ) έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων.

ΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Εκκλησία.

Συνέστησε το Ίδρυμα για να αποκτήσει επιχειρηματική ευελιξία στη διαχείριση της περιουσίας της Μονής. Το 7μελές Διοικητικό Συμβούλιο έχει πρόεδρο τον Επίσκοπο Ευγένιο που διορίζει τα υπόλοιπα μέλη. Αντιπρόεδρος, ο δημοφιλής για το έργο του Ηγούμενος της Μονής Φιλόθεος, ιθύνων νους της όλης υπόθεσης.

Διακηρυγμένος στόχος της τα κοινωφελή έργα με τα οποία θα απέσειε την κριτική για ελλειμματική κοινωνική προσφορά. Άρρητη επιδίωξή της η μεγέθυνση της κοινωνικής, πολιτικής και ιδεολογικής επιρροής. Δεν αρκείται πια στην τακτοποίηση των νεκρών εις τόπους χλοερούς, εις τόπους αναψύξεως, υπόσχετα και στους ζωντανούς τακτοποίηση εις τόπους «γκολφερούς», εις τόπους αναψύξεως. Με αυτό το εγχείρημα εμπλέκεται άμεσα σε παιχνίδια εξουσίας και η κοινωνία την έχει ήδη χρεώσει για μεροληπτική στάση στις τοπικές εκλογές. Θέλει τον απόλυτο έλεγχο της κατάστασης. Στην επιλογή της συγκεκριμένης εταιρείας πρέπει να βάρυνε και η δυνατότητα χειραγώγησής της. Αποκλείει από το Ίδρυμα τους αιρετούς εκπροσώπους των τοπικών κοινωνιών και δεν συναινεί στο αίτημα για θέσπιση ανεξάρτητου Φορέα Διαχείρισης. Η Μονή ανήκει στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, το οποίο είναι λογικό να προσδοκά οφέλη. Γνωρίζει όμως ο ευαίσθητος περί τα οικολογικά Πατριάρχης όλες τις πλευρές της υπόθεσης;

Επενδυτές.

Loyalward Ltd, θυγατρική πλέον της Minoan Group. Η εταιρεία συστήθηκε για να πάρει το συγκεκριμένο έργο και το πήρε, δίνοντας την καλύτερη οικονομική προσφορά, 10% επί του τζίρου. Η μηδενική εμπειρία και η πενιχρή οικονομική επιφάνεια δεν αξιολογήθηκαν. Η επιλογή θεωρήθηκε σκανδαλώδης, αλλά το Ίδρυμα απέδωσε το θόρυβο στους ανταγωνιστές. Φιλοδοξεί να πραγματώσει μια «διεθνούς επιπέδου ήπια και αειφορική τουριστική ανάπτυξη». Δυνατό της χαρτί η σοβαρή ΜΠΕ με την οποία ελπίζουν να ξεπεράσουν και το σκόπελο του ΣΤΕ.

Αναζητά μικρομετόχους επενδυτές, τράπεζες, κατασκευαστικές εταιρείες μα κυρίως τη γενναία επιδότηση της πολιτείας.

Πολιτεία.

Ανίκανη να διαχειριστεί τα Κοινά πριμοδοτεί τους ιδιώτες ελπίζοντας ν' ανοίξουν δουλειές. Συντηρεί μια ανάπτυξη που βασίζεται εν πολλοίς στην καταστροφή του περιβάλλοντος και στην κραυγαλέα ανοχή της καταστροφής.

Η περίπτωση χαρακτηριστική. Εγκρίνει 5 χωριά όταν πολεοδομικά σχέδια στην περιοχή εκκρεμούν δεκαετίες. Επιδοτεί οπές γκολφ την ώρα που οι θησαυροί της Κρήτης εγκαταλείπονται. Επιβάλλει με την ΚΥΑ αυστηρούς όρους, που όμως συνιστούν ευχολόγιο χωρίς τον Φορέα Διαχείρισης.

Διπρόσωπη, ετοιμάζεται να πρωταγωνιστήσει σ' ένα ακόμη επεισόδιο καταστροφικής ανάπτυξης, στα χαρτιά προστατεύει την περιοχή με αυστηρούς όρους και μελέτες «μέγκλα» (made in England), στην πράξη όμως την αφήνει απολύτως απροστάτευτη. Ποιος άραγε θα την προστατεύσει, το άσχετο Εκκλησιαστικό Ίδρυμα, η άπειρη Αγγλική Εταιρία ή οι τοπικές υπηρεσίες με τις τραγικές ελλείψεις σε προσωπικό και μέσα;

Αν ήταν σοβαρή θα επεδίωκε να διαχειριστεί παραδειγματικά την περιοχή αξιοποιώντας το πρόγραμμα NATURA. Το ΥΠΕΧΩΔΕ προ δεκαετίας κάτι προσπάθησε, παρήγγειλε στο Ίδρυμα Γουλανδρή ένα Διαχειριστικό Σχέδιο και ετοίμασε Σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος. Υπέκυψε όμως γρήγορα στις πιέσεις της Εκκλησίας, εξαφάνισε μελέτες και σχέδια και συναίνεσε να αντιμετωπιστεί η περιοχή ως τουριστικό οικόπεδο. Έκτοτε συμπλέει με το Ίδρυμα και οι κυβερνώντες θεωρούν πολιτικό άθλο την έγκριση της ΜΠΕ και την έκδοση της ΚΥΑ.

Πολιτικοί

Τοπικά, οι βουλευτές Λασιθίου Πλακιωτάκης (ΝΔ) και Καρχιμάκης (ΠΑΣΟΚ) τσακώνονται για το ποιο κόμμα έχει μεγαλύτερο μερίδιο στο συγκεκριμένο άθλο.

Οι ντόπιοι πολιτικοί παράγοντες των δυο μεγάλων κομμάτων τα δίνουν όλα για την εύνοια της Εκκλησίας, ευελπιστώντας σ' ένα άνετο πολιτικό μέλλον. 3500 νέες θέσεις εργασίας προβλέπει το πλάνο, εκεί είναι πια το παιχνίδι, αφού στα κρατικά ρουσφέτια το ΑΣΕΠ έβαλε φρένο.

Υποστηρίζουν όμως άκριτα την επένδυση και για να μεταθέσουν την προσοχή της κοινωνίας από τα προβλήματα της καθημερινότητας που δυσκολεύονται να αντιμετωπίσουν. Ο Δήμαρχος Σητείας Νίκος Κουρουπάκης (ΠΑΣΟΚ), διορισμένο μέλος του Ίδρύματος, δεν αρκείται σ' αυτά, αλλά συνηθίζει να υβρίζει όσους διαφωνούν. Ίσως να θέλει συγχώρεση, γιατί αποκαλύφθηκε ότι

το 1995, όταν ο τύπος βοούσε για σκάνδαλο, είχε καταγγείλει την συμφωνία και αποχώρησε από τη συνεδρίαση του Ιδρύματος. Τυπική περίπτωση τζάμπα μάγκα, όπως θα 'λεγε και ο κ. Σημίτης. Η ιδεολογική μετάλλαξη για τους ντόπιους πολιτικούς ταγούς απόλυτη, ασπάζονται πλήρως το εκκλησιαστικό-σκοταδιστικό ρητό «πίστευε και μη ερεύνα», ενώ συνθήματα όπως «δεν θα γίνουμε γκαρδόνια της Ευρώπης», «η Ελλάδα στους Έλληνες» σε τρεις δεκαετίες τα αναποδογύρισαν.

Στη βουλή έφεραν το θέμα ο Ι. Κεφαλογιάννης, επικεντρώθηκε σε θέματα εθνικής άμυνας λόγω της στρατιωτικής βάσης που υπάρχει στην περιοχή και ο Γιάννης Δραγασάκης που συνόψιζε τις ανησυχίες των οικολόγων. Απάντηση όμως δεν πήραν.

Οικολόγοι

Το κύριο βάρος της αντιπαράθεσης έχει επωμιστεί τοπικά η Οικολογική Ομάδα Σητείας, που παρακολουθεί από την αρχή την υπόθεση. Πέρυσι πρωτοστάτησε στην οργάνωση ημερίδας (27.1.06), όπου ακούστηκαν αυθεντικά οι αντιτιθέμενες απόψεις.

Το όραμά της να γίνει η περιοχή πρότυπο πολιτιστικό και φυσιολατρικό πάρκο, το πρόβαλε, αλλά δεν το πάλεψε, θεωρώντας το ουτοπικό με τους δεδομένους συσχετισμούς. Έτσι προσπάθησε για έναν συμβιβασμό που θα μπορούσε να γίνει αποδεκτός από τις επόμενες γενιές. Κατέθεσε έγκαιρα ρεαλιστικές προτάσεις για να διασφαλιστεί ο αειφορικός χαρακτήρας της επένδυσης. Πρότεινε κυρίως μείωση του όγκου του έργου. «Για μας αειφόρος ανάπτυξη είναι η αργή ανάπτυξη, τόσο αργή ώστε να είναι αφομοιώσιμη από την κοινωνία και το περιβάλλον. Η συγκεκριμένη ανάπτυξη, μάλλον άγρια μπορεί να χαρακτηριστεί, αφού μιλάμε για τριπλασιασμό του μόνιμου πληθυσμού του Δήμου Ιτάνου σε ελάχιστα χρόνια και δεν έχουμε συνυπολογίσει τις επιπτώσεις των άλλων μεγάλων επενδύσεων που προγραμματίζονται.» Απαίτησε την Ίδρυση Ανεξάρτητου Φορέα Διαχείρισης, τόνισε την ανάγκη έγκαιρης προετοιμασίας της τοπικής κοινωνίας, ζήτησε απ' την Νομαρχία να συναρτήσει την αποδοχή των επενδύσεων με τα απαραίτητα έργα υποδομής. Με τα υδροβόρα γκολφ διαφώνησε, έχει πολλά θέλητρα η Κρήτη να αναδείξει, δεν χρειάζεται να σκηνοθετεί άλλα. Βλέποντας όμως την τάση να πάρουν τα γκολφ μορφή επιδημίας διεκδίκησε παράλληλα θέσπιση προδιαγραφών, που θα τα περιορίσουν. Προσπάθησε δηλαδή να περισώσει το «δέντρο» του Κάβου Σίδερου μεριμνώντας ταυτόχρονα για το άθλιο τουριστικό «δάσος» της Κρήτης. Η συμβιβαστική της στάση την έφερε σε αντίθεση με το Δίκτυο των Οικολογικών Οργανώσεων Κρήτης. Σήμερα όμως μετά την αγνόηση των προτάσεών της όλες οι οικολογικές οργανώσεις συνεργάστηκαν στην προσφυγή στο ΣτΕ αξιοποιώντας και πλειάδα ειδικών επιστημόνων.

Πάντως η διαρκής αντιπαράθεση πολιτικών που βλέπουν τον τόπο ως οικόπεδο και οικολόγων που αγωνίζονται να σώσουν την ψυχή τους κι ό,τι προλάβουν, έχοντας κάποτε σύμμαχο το ΣτΕ, δεν σώζει τον τόπο. Επείγει η Κρήτη να συνεννοηθεί και να βάλει τα δικά της αστέρια στον Τουρισμό.

ΕΝΑΣ ΦΟΒΟΣ ΚΙ ΕΝΑ ΗΘΙΚΟ ΔΙΛΗΜΜΑ

Σήμερα ένας φόβος πλανιέται στην περιοχή που κάνει τον κόσμο επιφυλακτικό. «Λες να πάρουν τις επιδοτήσεις, να σπείρουν τον τόπο γιατιά, να τσιμπήσουν κάποιοι να αγοράσουν κι υστέρνα να πέσουν έξω αφήνοντας τον τόπο άνω κάτω και με θύματα ανά την υφήλιο να μας δυσφημούν;»

Υπάρχει όμως κι ένα σοβαρό ηθικό θέμα: Είμαστε άραγε τόσο περήφανοι για τη διαχείριση που επιφυλάξαμε στο περιβάλλον, για να αποφασίσουμε να δεσμεύσουμε και τα τρισέγγονά μας με συμβάσεις 80 ετών; Μήπως πρέπει να 'μαστε πιο σεμνοί; Μήπως πρέπει να τους αφήσουμε επιτέλους λίγο χώρο, να κάνουν έστω, τα δικά τους λάθη;

“ ” , μ

16.5.07 Κρίσιμα ερωτήματα για το ΤΟΠΛΟΥ

του Αντώνη Ανηψητάκη

ΜΕΡΙΚΑ ΚΡΙΣΙΜΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

1. Γιατί ένα γιγάντιο έργο, ένα έργο μαμούθ σε μια ευαίσθητη περιοχή, χαρακτηρισμένη ως Natura, με πλήθος μνημείων της Φύσης και της Ιστορίας, βαφτίζεται ήπιο και γιατί όλοι πρέπει ως τυφλοί να αποδεχτούμε αυτή τη βάφτιση. Γιατί δεν πρέπει να μιλάμε όσοι πιστεύουμε ότι η έγνοια για το νερό και το κλίμα πρέπει να' ναι και δική μας έννοια, γιατί δεν πρέπει να αντιδρούμε όταν με τα λεφτά μας προκρίνεται η επιδότηση των γκολφ και όχι των μνημείων μας που αφήνονται στην εγκατάλειψη, του ανακτόρου της Ζάκρου για παράδειγμα.
2. Πόσο αβασάνιστα μπορούμε να επικαλούμαστε την αειφορία όταν δεσμεύουμε τα τρισεγγονα μας για 80 χρόνια. Είμαστε λοιπόν τόσο περήφανοι για όσα έγιναν επί των ημερών μας; Έγιναν πιο ανθρώπινες οι πόλεις μας, προστατεύσαμε τα μνημεία και τη φύση τους μη ανανεώσιμους πόρους της. Κι αν ως τώρα δεν τα καταφέραμε τόσο καλά τι μας διασφαλίζει ότι τώρα όλα θα γίνουν τέλεια και οι επόμενες γενιές θα μας μακαρίζουν; Μήπως θα 'πρεπε να 'μαστε πιο σεμνοί; Μήπως θα 'πρεπε να αφήσουμε λίγο χώρο και στους επιγενόμενους, μήπως επιτέλους έχουν το δικαίωμα κι εκείνοι να δοκιμάσουν, να κάνουν έστω τα δικά τους λάθη;
3. Ποιος εγγυάται θεσμικά την αποτελεσματική διαχείριση της περιοχής και τώρα και στο μέλλον; Έστω ότι οι πολλοί πιστεύουν ότι ο νυν μητροπολίτης έκανε την καλύτερη επιλογή προσώπων για να στελεχώσει το Ίδρυμα, έστω ότι οι πολλοί περισσότεροι πιστεύουν ότι ο Ηγούμενος μπορεί να εγγυηθεί την τήρηση των μελετών, ποιος εγγυάται όταν κάποτε μετά από πολλά χρόνια, και τους εύχομαι ειλικρινά μακροζωία, εκλείψουν οι σημερινοί εγγυητές, ότι και οι διάδοχοι τους θα παρέχουν τις ίδιες εγγυήσεις. Το λεγόμενο παραδικαστικό παραθρησκευτικό κύκλωμα δεν μας δίδαξε τίποτα; Γιατί χρόνια τώρα δεν υιοθετείται η πάνδημη πρόταση της αλλαγής του καταστατικού του Ιδρύματος ώστε θεσμικά να εκπροσωπείται η τοπική κοινωνία μέσω των αιρετών της εκπροσώπων. Δεν θα ήταν αυτό μια διασφάλιση;
4. Έχουμε δικαίωμα να προβαίνουμε σε θηριώδη εγχειρήματα, όπως το παρόν εξετάζοντας μόνο ένα σενάριο, το παραδείσιο σενάριο, που προβλέπει για όλους γεμάτες τσέπες και ασύγκριτη περιβαλλοντική προστασία στην περιοχή; Δεν είναι πιθανά άλλα σενάρια, κακά σενάρια, έχουμε διασφαλιστεί απ' αυτά. Ας διατυπώσουμε λοιπόν ένα κακό σενάριο ως υπόθεση εργασίας για να ρωτήσουμε αν το 'χουμε εξετάσει. Δεν είναι σπάνιο εταιρείες δραστηριοποιούμενες στον ευαίσθητο τουριστικό τομέα να πέφτουν έξω, να πτωχεύουν. Τι θα κάνουμε αν ό μη γένοιτο συμβεί να μην πάει καλά η εταιρεία, που δεν έχει δα και τη μεγαλύτερη οικονομική επιφάνεια και μένει ο τόπος άνω κάτω με ημιτελή γιαπιά, με ερειπωμένες βίλες, ή με νεκροπόλεις, δείγματα όλων αυτών υπάρχουν δίπλα, στον Ανάλουκα. Πως απαντάμε στα πιθανά θύματα που έχοντας πιστέψει τα παραμυθένια σενάρια, πουλήσουν το βιος τους για να αγοράσουν μια θέση στον παράδεισο του Κάβου Σίδερου και ανακαλύψουν πως έκαναν μια κολασμένη οικονομική επιλογή. Από ποιον θα ζητήσουν ρέστα; Και μήπως εκείνα τα δικαστήρια αποδειχθούν πολύ πιο επώδυνα από την δική μας έγκαιρη προσφυγή που τουλάχιστον θα συμβάλει στο να γίνουμε όλοι προσεχτικότεροι; Δεν είμαστε Κασσάνδρες, διεκδικούμε απλώς να μην είμαστε μωρές παρθένες και να έχουμε εξετάσει και άλλα σενάρια λιγότερο καλά.
5. Μπορούμε να αφεθούμε μόνο στο υψηλό πράγματι επίπεδο των μελετών; Δεν επιβάλλεται να συνεκτιμήσουμε αυτό που η πείρα μας κραυγάζει, ότι η Ελλάδα σήμερα είναι μια διπρόσωπη χώρα, τέλεια σε επίπεδο νόμων αλλά παντελώς ανίκανη στην εφαρμογή των νόμων. Ποιος αλήθεια θα ελέγξει το έργο, που όμοιο του όπως λεν δεν έγινε στην πλάση, οι επενδυτές με τη μηδενική εμπειρία αφού δεν κατασκεύασαν ποτέ τίποτα, το εκκλησιαστικό Ίδρυμα ή οι υπηρεσίες της Νομαρχίας, της Αρχαιολογίας, η Δασική, η Πυροσβεστική με τις τραγικές ελλείψεις σε προσωπικό και μέσα; Και γιατί δεν πιέζουμε όλες τις πλευρές να θεσπιστεί ο Φορέας Διαχείρισης για την περιοχή Natura όπως τον έχει επεξεργαστεί ο Δήμος Ιτάνου για να είναι βιώσιμος;

6. Μας εγκυβουλεύουν ότι αντιδρούμε στις νέες θέσεις εργασίας και ότι άμα γίνει η επένδυση θα γίνουν και τα έργα υποδομής που έχει ανάγκη ο τόπος; Ισχυριζόμαστε ότι αν εισρεύσουν οι χιλιάδες εργαζόμενοι οι μόνοι ευτυχείς θα είναι οι δείκτες απασχόλησης και η κυβέρνηση στην Αθήνα, το τι θα γίνει εδώ είναι δύσκολο να προβλεφθεί και πολύ φοβούμαστε ότι δεν θα αρέσει στην πλειοψηφία των κατοίκων. Δεν υπάρχει καμιά προετοιμασία. Κι όσο για τα έργα υποδομής, σχέδια πόλης, βιολογικούς, διαχείριση απορριμμάτων, δρόμους ας διδαχτούμε από το τι έγινε τόσα χρόνια στην Ελούντα, στο Μόχλος ή στο Μακρύ Γιαλό. Έπρεπε τουλάχιστον να συναρτήσουμε τις υποδομές με την αποδοχή των επενδύσεων και όχι να τις περιμένουμε εκ των υστέρων γιατί είτε δεν θα 'ρθουν είτε θα 'ρθουν ως μπαλώματα.

ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΕΣ ΑΝΑΓΚΑΙΕΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ

Καταφεύγουμε στο ΣτΕ γιατί σε καμία από τις προτάσεις μας, που αν τις μελετήσετε θα διαπιστώσετε ότι προσπαθούν να απαντήσουν στα παραπάνω ερωτήματα, δεν πήραμε απάντηση από κανένα, εισπράξαμε μόνο ύβρεις, συκοφαντίες, ενίοτε και απειλές. Η επιδίωξη μας ήταν ένας συμβιβασμός στο πλαίσιο της αειφορίας, ώστε να είναι αποδεκτός από τα παιδιά μας. Το ιδανικό για μας θα ήταν η περιοχή αυτή να γίνει ένα παγκόσμιας απήχησης φυσιολατρικό, πολιτισμικό πάρκο, μια πολυδιάστατη επένδυση οικονομική, πολιτιστική, περιβαλλοντική, επιστημονική, για ντόπιους και ξένους, τώρα και στο μέλλον, ένα διεθνές υπόδειγμα αειφορίας. Υπάρχουν τέτοια παραδείγματα διεθνώς που στην αρχή δεν έπειθαν τις τοπικές κοινωνίες, εκ των υστέρων όμως οι τοπικές κοινωνίες έγιναν πιστοί υπερασπιστές τους. Τέτοια λύση ποτέ δεν εξετάστηκε, ούτε κι εμείς επιμείναμε. Βλέποντας τους συσχετισμούς, το επίπεδο της περιβαλλοντικής ευαισθησίας, είπαμε πως ένας τέτοιος αγώνας θα 'ταν άνισος, δεν θα είχε αποτέλεσμα και στραφήκαμε σε πιο ρεαλιστικούς στόχους. Αποδεχτήκαμε την επιχειρηματική λύση, εκτιμήσαμε όμως ότι το Ίδρυμα δεν θα ήταν ο πούρος ιδιώτης και θα συμμεριζόταν τους προβληματισμούς μας, επιδιώξαμε το διάλογο, την ενημέρωση στοχεύοντας να γίνει ένα έργο παραδειγματικό που θα αντιστρέφει τη φθίνουσα πορεία του τουρισμού στην Κρήτη. Όταν όλοι μιλούσαν για σκάνδαλο εμείς επικεντρωθήκαμε στους όρους του έργου. Συμβάλαμε πρωταγωνιστικά στην πρώτη πραγματική ενημερωτική ημερίδα όπου ακούστηκαν αυθεντικά όλες οι πλευρές. Οι προτάσεις μας έκαναν αίσθηση, κανείς δεν μας είπε ότι έχουμε άδικο, αλλά τελικά δεν αξιωθήκαμε ούτε καν μιας αιτιολογημένης γραπτής απάντησης. Λόγοι αγωνίας αλλά και αξιοπρέπειας μας οδηγούν στο μονόδρομο της προσφυγής. Ένας επιπλέον έλεγχος δεν βλάπτει, ας έχουμε εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη και ας κοιτάξουμε το χρονικό διάστημα που θα μεσολαβήσει μέχρι την απόφαση του ΣτΕ να καλύψουμε τα τεράστια ελλείμματα που έχουμε για να δεξιωθούμε αποτελεσματικά αυτή την επένδυση, ακόμα κι αν αυτή εγκριθεί ως έχει.

Τέλος ας ευχηθούμε σε όλους να μάθουμε να συζητάμε και να επιχειρούμε να συνθέτουμε τις διαφορετικές απόψεις, αντιμετωπίζοντας τες κατ' αρχήν ως δημοκρατικό πλούτο κι όχι ως εχθρικές. Αλλά κι όταν οι διαφορές παραμένουν τουλάχιστον ας τις διαχειριζόμαστε με πολιτισμένο τρόπο.

μ

30-5-07, 1-6-07, 5-6-07: τρία σε ένα

του Αντώνη Ανηψητάκη

30.5.07: η 8η συνεδρίαση του ΝΣ.

1.6.07: τα πρώτα γενέθλια της Νομαρχιακής Κίνησης «το Λασίθι στην Πλώρη»

5.6.07: Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος.

‘Ισως και να’ ναι το συμφέρον μου να εξοικονομήσω χρόνο και λέξεις που με ωθεί να συμπυκνώσω σ’ ένα κείμενο τα τρία που είχα χρεώσει τον εαυτό μου: το καθιερωμένο πια δελτίο τύπου μετά από κάθε συνεδρίαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου (ΝΣ), την οφειλόμενη στους Λασιθιώτες αποτίμηση ενός χρόνου δράσης της «Πλώρης», την ξεχωριστή έκφραση και της δικής μας αγωνίας με αφορμή την παγκόσμια ημέρα περιβάλλοντος.

‘Ισως όμως αυτό το «τρία σε ένα» να οφείλεται και στο κλίμα της τελευταίας συνεδρίασης του ΝΣ, που μου φάνηκε σαν ένα δώρο επιβράβευσης στα πρώτα γενέθλια της «πλώρης», σαν μια ελπίδα για το περιβάλλον.

Εξηγούμαι. Δεν ήταν ένα ΝΣ σαν αυτά που ονειρεύομαι, δεν ασχολήθηκε, ας πούμε, με το επίκαιρο θέμα του 4ου ΚΠΣ, με τη σχεδιαζόμενη συγκεντρωτική διαχείρισή του και τις επιλογές που γίνονται στο όνομα της περιφέρειας, αλλ’ ουσιαστικά ερήμην της. Ούτε το απειλητικό χωροταξικό σχέδιο για τον τουρισμό που μας αφορά άμεσα συζητήθηκε. Ούτε και στο ενεργειακό εντρύφησε, ρωτήσαμε το Νομάρχη για την προσφάτως επαναδιατυπωθείσα κυβερνητική επιλογή για 100 επιπλέον MW στον Αθερινόλακκο, μας καθυσάχασε ότι η Νομαρχία δεν πρόκειται να το δεχτεί. Δεν αμφιβάλλουμε ότι σύσσωμος ο νομός δεν τη θέλει, για να μην αναγκασθεί όμως να την αποδεχτεί χρειάζεται πολλή δουλειά, πολιτική, επιστημονική και έλεγχος για το τι γίνεται εκεί, όπου κάθε τόσο η θάλασσα παρουσιάζει φυσαλίδες και η ατμόσφαιρα καλύπτεται με περίεργα σύννεφα.

Δεν ήταν λοιπόν ένα ονειρεμένο ΝΣ ήταν όμως ελπιδοφόρο και σίγουρα το καλύτερο απ’ την αρχή της θητείας του. Δεν κυριάρχησε η τυπική διεκπεραίωση την οποία τόσο έχουμε επικρίνει, δεν χαρακτηρίστηκε απ’ το στείο παραταξιακό πνεύμα που μέσω της εσωτερικής πειθαρχίας περιχαράκωνει απόψεις και αποκλείει χρήσιμες ωσμές. Το 8ο ΝΣ χαρακτηρίστηκε από την ελεύθερη, απρόσκοπτη διαβούλευση και την αναζήτηση της σύνθεσης.

Παραδείγματα για του λόγου το αληθές.

1. Μπαίνουν κακώς εκτός Ημερησίας Διάταξης (ΗΔ) δυο μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων (ΜΠΕ), δηλώνουμε ότι δεν θα λάβουμε μέρος στην ψηφοφορία, δεν θα νομιμοποιήσουμε μια παράτυπη διαδικασία. Μας απαντούν ότι αν δεν τις συζητήσουμε θα θεωρηθεί σύμφωνη η γνώμη του ΝΣ. Εμείς επιμένουμε ότι στις 35 μέρες που ορίζει ο νόμος για τη γνωμοδότηση μπορούμε να προγραμματίσουμε συνεδριάσεις, ώστε οι ΜΠΕ να μπαίνουν στην ΗΔ και να διερευνώνται καλύτερα.

Η πρώτη ΜΠΕ αφορούσε μικρή επέκταση ξενοδοχείου στο Μακρύ Γιαλό, θετική η εισήγηση της επιτροπής περιβάλλοντος, έγινε ομόφωνα αποδεκτή πλην της δικής μας ψήφου αρχής. Η δεύτερη ΜΠΕ αφορούσε όμως επέκταση ξενοδοχείου στο Σίσι, σε περιοχή, όπου το σχέδιο πόλης έχει βαλτώσει δεκαετίες. Ο πρόεδρος της επιτροπής Περιβάλλοντος ενημέρωσε το σώμα ότι οι εργασίες είχαν αυθαίρετως αποπερατωθεί. Ήταν το δεύτερο απαντώ χοντρό συμβάν αυθαιρεσίας. Η συζήτηση γενικεύτηκε. Αναδείχτηκαν οι ευθύνες των υπηρεσιών, των μηχανικών, του ΤΕΕ, ηθικά ζητήματα, πώς μπορούμε να είμαστε αυστηροί με τους μικροϊδιοκτήτες και ανεκτικοί με τους μεγάλους, αναδείχτηκε κυρίως η ανάγκη να ολοκληρωθούν τα εκκρεμούντα σχέδια πόλεων στους υπό μεγάλη οικιστική πίεση παραλιακούς οικισμούς. Αποφασίζεται ομόφωνα η αναβολή της συζήτησης για να τεθεί εμπρόθεσμα στο ΝΣ του Ιουνίου, με περαιτέρω διερεύνηση του θέματος από την ΕΠΑΕ, την κοινότητα Βραχασίου, το μελετητή του σχεδίου στο Σίσι και τις νομαρχιακές υπηρεσίες.

2. Η Μαρία Πρατοσίνη θέτει το θέμα στήριξης της κ. Πόπης Μαθιουδάκη, της δασκάλας που δώκεται από την Περιφέρεια γιατί στην επετειακή εκδήλωση για τη μάχη της Κρήτης τόλμησε να πει στον πανηγυρικό που της ανατέθηκε την ιστορική εκδοχή που η ίδια υιοθετεί. Και εδώ η

3.6.06 ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΜΙΛΟ ναι

του Αντώνη Ανηψητάκη

...

Προτεινόμενος τίτλος: όμιλος σκέψης ναι
Νέα Αριστερά (την εποχή του διαδικτύου).

Υποδηλώνει:

Κατάφαση στην εξοικείωση και αξιοποίηση των τεχνολογικών εξελίξεων

Αισιοδοξία για επίτευξη προοδευτικών μεταρρυθμίσεων.

Σαφή διαφοροποίηση από την αριστερά της ήττας και της καταγγελίας

Δυναμική αναβίωση της Ανανεωτικής Αριστεράς, χωρίς τα κουσούρια της (ατολμία, σκεπτικισμός για την εξουσία, εγκλωβισμός σε ενωτολογία με ΚΚΕ και περιθωριοποίηση)

Ο τίτλος αυτός μας ωθεί να παράγουμε ιδέες, θέσεις, τεκμηρίωση εναλλακτικών προτάσεων, έχει επικοινωνιακή δύναμη για ν' αγγίξει τους νέους και τις πολιτικές ΜΚΟ, ενώ συνοψίζει με πυκνότητα την επιθυμητή φυσιογνωμία μας τονίζοντας την έγνοια μας για ένα αποτελεσματικό διάλογο (όχι για ένα διάλογο αυτοσκοπό που θα ξαναδώσει εύσημα στους ανανεωτές και πολύ έμμεσα θα φέρει αποτελέσματα μπολιάζοντας θετικά την πολιτική σκέψη κ.λ.π.)

Σημεία που θα 'θελα να υπάρχουν:

Α. Για ποια Αριστερά μιλάμε;

Η κατάρρευση του '89 και η νέα τεχνολογική επανάσταση μας πέρασαν σε μια νέα ιστορική φάση, όπου για πολλά χρόνια η αριστερά μόνο ως μεταρρυθμιστική δύναμη μπορεί να υπάρξει.

Η αριστερά είναι επίκαιρη και έχει προοπτική

ως αντίσταση στη νέα βαρβαρότητα της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης και υπερασπιστής της δημόσιας σφαίρας απ' την διευθέτηση της οποίας καθορίζεται η ποιότητα της ζωής μας

ως εναλλακτική δύναμη που πιστεύει και διεκδικεί την ηγεμονία / εξουσία και στοχεύει σε μια άλλη παγκοσμιοποίηση για ένα κόσμο πιο δίκαιο, πιο ασφαλή, πιο ωραίο

ως μεταρρυθμιστική δύναμη που επιδιώκει τις ευρύτερες προγραμματικές συγκλίσεις και βλέπει σήμερα στην ενίσχυση της ΕΕ την πιο ρεαλιστική δυνατότητα για μια άλλη πολιτική διεύθυνση του πλανήτη.

ως εκσυγχρονιστική δύναμη που εξοικειωνόμενη με τις επιστημονικές και τεχνολογικές εξελίξεις, διεκδικεί να τις εφαρμόσει προς όφελος των εργαζομένων, του περιβάλλοντος, της ειρήνης

ως πολιτιστικό ρεύμα ανοιχτό, κριτικό, και προς τον εαυτό του, που αναζητά σοβαρά τους λόγους της ουσιαστικής απαξίωσης του υπάρχοντος ή υπάρξαντος σοσιαλισμού, η οποία δεν αίρεται με την προσθήκη του επιθέτου «δημοκρατικός»

ως δημοκρατικό πολιτικό ρεύμα που ανανεώνεται μέσα από την διαλεκτική συμπόρευση του με τα νέα κινήματα, τις πολιτικές ΜΚΟ, ιδιαίτερα τις οικολογικές.

Αντίθετα η αριστερά δεν έχει μέλλον

ως δύναμη εναλλακτικής διαχείρισης του συστήματος των νεοφιλελεύθερων επιλογών

ως δύναμη που δεν πιστεύει στην πραγματοποίηση εφικτών προοδευτικών

μεταρρυθμίσεων και με την καταγγελία προετοιμάζει αενάως την «επανάσταση»

ως αναχρονιστική δύναμη που αντιδρά φοβικά στις τεχνολογικές εξελίξεις ξεχνώντας

ότι είναι προϊόντα της δουλειάς των εργαζομένων

ως ιστορικό ρεύμα που επιχειρεί την σοσιαλιστική επανάσταση προβάλλοντας με νοσταλγία τον υπάρξαντα η υπερασπίζεται καθεστώς αυτοαποκαλούμενα σοσιαλιστικά / κομμουνιστικά, όπως της Κίνας, της Κορέας ή της Κούβας.

Β. Η Αριστερά μπροστά στη τεχνολογική επανάσταση

Οι αλλαγές που βιώνουμε δεν έχουν προηγούμενο στην ανθρώπινη ιστορία. Δεν είναι εύκολο, είναι όμως ανάγκη να πάψουμε να αντιμετωπίζουμε φοβικά τις νέες τεχνολογίες, τον εκσυγχρονισμό και την αγορά. Στο κάτω-κάτω η τεχνολογική επανάσταση οφείλεται στις δυνάμεις της εργασίας, της επιστήμης και του πολιτισμού. Αν πλουτίζουμε τις γνώσεις μας και αξιοποιούμε τις πληροφορίες έχουμε επιλογές για να κάνουμε τη ζωή μας πιο εύκολη, την πολιτική μας δράση πιο αποτελεσματική, την ψυχαγωγία μας ποιοτικότερη.

Η προσαρμογή και αξιοποίηση των ραγδαίων εξελίξεων απαιτεί αλλαγή σε νοοτροπίες και στάσεις. Το σωστό και το λάθος, το σημαντικό και το δευτερεύον, ο τρόπος συμμετοχής στα κοινά ζητούν επανακαθορισμό.

Παλιότερα η μεγιστοποίηση της κατανάλωσης ηλεκτρισμού, νερού κ.λ.π. ήταν δείγμα πλούτου, αρχοντίας και πολιτισμού. Σήμερα είναι δείγμα κοινωνικής ανευθυνότητας. Αντίθετα είναι οι πολιτικές εξοικονόμησης πόρων που χαρακτηρίζουν θετικά λαούς και άτομα.

Η ψαλίδα κέντρου περιφέρειας έχει κλείσει στο παγκόσμιο χωριό. Χθες το Ηράκλειο ήταν το κέντρο της παγκόσμιας φιλοσοφικής σκέψης και το ΙΤΕ (Ίδρυμα Τεχνολογίας Έρευνας) το μετέφερε με το διαδίκτυο σ' όλο τον κόσμο σε πραγματικό χρόνο.

Στο διαδίκτυο η Δημοκρατία έχει ιδρύσει μια ανοιχτή και ελκυστική παροικία όπου η ισότητα έχει νικήσει την ιεραρχία και η αμεσότητα την γραφειοκρατία.

Στις νέες συνθήκες τα παραδοσιακά οργανωτικά σχήματα με τις καθοδηγήσεις που αντλούσαν κύρος από την ιεραρχία και την αναλόγως ελεγχόμενη πληροφόρηση δεν έχουν μέλλον. Το αιτούμενο σήμερα δεν είναι η χειραγώγηση οπαδών με επιλεκτική πληροφόρηση και συναισθηματική πίεση, αλλά η εμπνευσμένη επιλογή και σύνθεση των πληροφοριών εκείνων που ιεραρχούν τις πολιτικές δράσεις σε πρωτεύουσες και δευτερεύουσες.

Η επιθετικότητα των δυνάμεων του κεφαλαίου απειλεί με ακόμη μεγαλύτερη συρρίκνωση τη δημόσια σφαίρα και δεν μπορεί να αναχαιτιστεί με τα παραδοσιακά εργαλεία της αριστεράς, ένα παρωχημένο σπλοστάσιο κρατισμού, εθνοκεντρισμού και μετωπικών συγκρούσεων στα εργοστάσια και στους δρόμους. Οι ήττες διαδέχονται η μια την άλλη και στο όνομα του ανταγωνισμού, με την Κίνα να κινεί τα νήματα, το ξεζούμισμα προοιωνίζεται αδιάκοπο. Η νέα αριστερά πρέπει να βρει νέα όπλα στις νέες συνθήκες, να αξιοποιήσει τις δυνατότητες που προσφέρει η διευρυμένη αγορά και η νέα τεχνολογία, ώστε να μετατρέψει σε αποτελεσματική πολιτική δύναμη τη συντριπτική αριθμητική υπεροχή των εργαζομένων που θίγονται απ' αυτές τις εξελίξεις καθώς και των δυνάμεων της διανοήσης που θεωρούν ότι η πορεία αυτή υποθηκεύει τη ζωή στον πλανήτη.

Για τη συμμετοχή στα κοινά ο Οδυσσέας σήμερα είναι προτιμότερο πρότυπο από τον Αχιλλέα. Μπορούμε να πετύχουμε περισσότερα με μικρές καθημερινές πράξεις. Μπορούμε καθημερινά να ψηφίζουμε ψωνίζοντας επιλέγοντας εταιρείες που προσέχουν την ποιότητα, τον εργαζόμενο και το περιβάλλον.

Ο όμιλος μας να πάρει πρωτοβουλία για να υιοθετήσει το οικολογικό και εργατικό κίνημα το θεσμικό αίτημα της πιστοποίησης εμπορευμάτων και υπηρεσιών (κοκκινοπράσινο iso), όσον αφορά τις εργασιακές συνθήκες (κόκκινο) και την επίπτωση στο περιβάλλον του τρόπου παραγωγής (πράσινο). Έτσι θα δίνεται η πληροφορία στους εργαζόμενους για να εκδηλώσουν με ένα τρόπο, απλό, μαζικό, αντιηρωικό, ευχάριστο την ταξική τους αλληλεγγύη και την οικολογική τους ευαισθησία, επιλέγοντας προϊόντα από εταιρείες που σέβονται τον εργαζόμενο και το περιβάλλον. Ότι χάνουν μέσα στα εργοστάσια μπορούν να το κερδίσουν στο διευρυμένο γήπεδο της παγκόσμιας αγοράς.

http://www.ecocrete.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=1452&Itemid=32

11.6.07. ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ν.Σ. ΓΙΑ ΤΟΠΛΟΥ

Εισήγηση Αντώνη Ανηψητάκη,
για «το Λασιθι στην Πλώρη»

Μπορεί η σημερινή συνεδρίαση να είναι ιστορική αν δώσει το μήνυμα μέσα κι έξω απ' το Νομό ότι τούτος ο τόπος, τούτη η κοινωνία απ' το Παλαίκαστρο ως το Οροπέδιο Λασιθίου κι απ' τη Ζάκρο ως το Καθαρό δεν προσφέρεται για θηριώδη πειράματα μαμούθ στο όνομα μάλιστα της ήπιας ανάπτυξης, αντιστέκεται στο πάρτι που έχουν στήσει οι μεσίτες στο έδαφος του, εξοργίζεται όταν δίνονται επιδοτήσεις για να γίνουν γκολφ και την ίδια στιγμή εγκαταλείπονται τα μνημεία στη μοίρα τους.

Μπορεί η σημερινή συνεδρίαση να είναι ιστορική αν δώσει το μήνυμα ότι ο Νομός μας είναι ακριβός όχι επειδή πωλείται σε ψηλή τιμή, αλλά γιατί τον έχει ανάγκη ο κόσμος γιατί διασώζει σήμερα καλύτερα την ψυχή και το τοπίο μιας Κρήτης που χάνεται. Κι αυτή την Κρήτη φύση, κοινωνία, μνημεία, αποτυπώματα πολιτισμικών διασταυρώσεων, ιστορία, μύθους, ήχους, μυρωδιές, γεύσεις τους έχει ανάγκη ο σύγχρονος άνθρωπος που πνίγεται μέσα στην υπερκατανάλωση προϊόντων και πληροφοριών κυνηγώντας ματαιόδοξους στόχους.

Αυτός λοιπόν ο τόπος προσφέρεται για να του διδάξει το μέτρο, το ευ ζην, τη δυνατότητα ειρηνικής συνύπαρξης πολιτισμών όντας σταυροδρόμι Ανατολής Δύσης Βορρά Νότου, μπορεί να προσφέρει στο σύγχρονο κόσμο ποιοτικές υπηρεσίες και προϊόντα που τα έχει ανάγκη. Μπορεί να γίνει παράδειγμα αειφορίας βρίσκοντας το σωστό χαρμάνι που θα προστατεύει το περιβάλλον και την κοινωνία δημιουργώντας παράλληλα ποιοτικές θέσεις εργασίας. Μπορεί να υποδεχτεί τον περιηγητή περήφανα και επωφελώς δείχνοντας του το χαλί με τα αγριολούλουδα, ξεναγώντας τον σε μοναδικές διαδρομές που οδηγούν σε σπήλαια και σε μνημεία και σε πιστοποιημένες ταβέρνες που αναδεικνύουν την κρητική διατροφή.

Αυτό το χαλί, αυτές τις διαδρομές θα τις προτιμούσαν, θα τις εκτιμούσαν και θα τις πλήρωναν πολύ καλύτερα απ' τα χαλιά του γκολφ που απερίσκεπτα, εκτός τόπου και χρόνου τους ετοιμάζουμε. Σας καλώ να υπηρετήσουμε αυτό το όραμα.

Αν όμως η σημερινή συνεδρίαση δεν μπορεί να είναι ιστορική ας είναι τουλάχιστον αξιοπρεπής

- Να απαιτήσουμε την άμεση ίδρυση του Φορέα Διαχείρισης της Ευρύτερης Περιοχής Νατούρα για να μην ταυτίζονται ελέγχοντες και ελεγχόμενοι, για να μην είναι η ΚΥΑ ευχολόγιο, για να μην παρακολουθήσουμε άλλο ένα επεισόδιο με πρωταγωνιστή τη διπρόσωπη Ελλάδα, η οποία στα χαρτιά προστατεύει την περιοχή με αυστηρούς όρους και μελέτες, στην πράξη όμως την αφήνει απολύτως απροστάτευτη. Ποιος άραγε θα την προστατεύσει, το άσχετο Εκκλησιαστικό Ίδρυμα, η άπειρη Αγγλική Εταιρία ή οι τοπικές υπηρεσίες με τις τραγικές ελλείψεις σε προσωπικό και μέσα;
- Ας θέσουμε την κυβέρνηση προ των ευθυνών της και ας συναρτήσουμε επενδύσεις με τις απαραίτητες υποδομές και την αναβάθμιση των υπηρεσιών του Δημοσίου και της Αυτοδιοίκησης.
- Ας δείξουμε ότι είμαστε ένα πολιτικό όργανο που δεν αποδέχεται τυφλά (πίστευε και μη ερεύνα) τις επιχειρηματικές επιδιώξεις της Εκκλησίας και ας ζητήσουμε εξηγήσεις-απαντήσεις στα πολλά ερωτήματα που έχουν εγερθεί.

Εναλλακτικές λύσεις για την περιοχή.

Α. Φυσιολατρικό πολιτιστικό πάρκο. Θα ήταν η καλύτερη λύση

Γενικά πιστεύουμε πως στην Σητεία είναι εφικτός ένας συνδυασμός ποιοτικού και εναλλακτικού τουρισμού. Ειδικά στην περιοχή του Τοπλού, περιοχή NATURA, με το Βάι, τα μνημεία, τα ενδημικά είδη, τις νησίδες ιδεατό θα ήταν να γίνει ένα φυσιολατρικό-πολιτισμικό πάρκο, μια πολυδιάστατη επένδυση οικονομική, πολιτιστική, περιβαλλοντική, επιστημονική, για ντόπιους και ξένους, τώρα και στο μέλλον, ένα διεθνές υπόδειγμα αειφορίας. Μια τέτοια θεώρηση ας μείνει ως μπουσούλας που θα μας δείχνει πάντοτε τον ποθητό αναπτυξιακό αστέρα.

Μακάρι να εξετάζε η ΜΠΕ αυτήν τη λύση. Τις μελέτες όμως τις χρηματοδοτούν οι ενδιαφερόμενοι επενδυτές, κι έτσι ποτέ δεν εξετάζεται σοβαρά άλλη λύση πέραν αυτής που προβλέπει το επενδυτικό τους σχέδιο.

Β. Αειφορική επένδυση, παράδειγμα για τον τουρισμό της Κρήτης. Εκπροσωπώντας την Οικολογική Ομάδα Σητείας καταθέσαμε σε σχετική ημερίδα στις 27.1.06 ένα πλαίσιο διαπραγματεύσεως με βάση 8 σημεία, 8 προτάσεις οι οποίες αγνοήθηκαν με αποτέλεσμα να οδηγηθούμε στην προσφυγή. Τα θυμίζουμε συνοπτικά

1. Να αντιμετωπιστεί απ' το Ίδρυμα ως πρωτεύον ζήτημα ή ίδια η επένδυση.
2. Το μέγεθος της επένδυσης να μην υπερβαίνει τη φέρουσα ικανότητα της περιοχής.
3. Να μη γίνουν γκολφ.
4. Να είναι συμβατή με NATURA
5. Να μη γίνει γκέτο πολυτελείας.
6. Να περιοριστεί η διάρκεια της σύμβασης.
7. Να αλλάξει το καταστατικό του ιδρύματος.
8. Να εφαρμοστούν οι περιβαλλοντικά βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

Γ. Να μείνει ανέπαφος ο χώρος να τον διαχειριστούν τα παιδιά μας.

Αφού τις παραπάνω λύσεις δεν τις επιδιώξαμε εδώ που φτάσαμε είναι προτιμότερο να αφήσουμε τον τόπο ανέπαφο στα παιδιά μας. Δεν πρέπει να 'μαστε περήφανοι για τη διαχείριση που επιφυλάξαμε στο περιβάλλον, για να αποφασίσουμε να δεσμεύσουμε και τα τρισεγγονά μας με συμβάσεις 80 ετών; Πρέπει να 'μαστε πιο σεμνοί; Ας τους αφήσουμε επιτέλους λίγο χώρο, να κάνουν έστω, τα δικά τους λάθη;

Δ. Να γίνει η επένδυση ως έχει.

Αρνητικό σενάριο γιατί είμαστε ανέτοιμοι. Αντικειμενικά η περιοχή θα λειτουργήσει ως γκέτο πολυτελείας και το κόστος θα το πληρώσει η γύρω περιοχή. Μας εγκαλούν ότι αντιδρούμε στις νέες θέσεις εργασίας και ότι άμα γίνει η επένδυση θα γίνουν και τα έργα υποδομής που έχει ανάγκη ο τόπος; Ισχυριζόμαστε ότι αν εισρεύσουν οι χιλιάδες εργαζόμενοι οι μόνοι ευτυχείς θα είναι οι δείκτες απασχόλησης και η κυβέρνηση στην Αθήνα, το τι θα γίνει εδώ είναι δύσκολο να προβλεφθεί και πολύ φοβούμαστε ότι δεν θα αρέσει στην πλειοψηφία των κατοίκων. Δεν υπάρχει καμιά προετοιμασία. Κι όσο για τα έργα υποδομής, σχέδια πόλης, βιολογικούς, διαχείριση απορριμμάτων, δρόμους ας διδαχτούμε από το τι έγινε τόσα χρόνια στην Ελούντα, στο Μόχλος ή στο Μακρύ Γυαλό. Έπρεπε τουλάχιστον να συναρτήσουμε τις υποδομές με την αποδοχή των επενδύσεων και όχι να τις περιμένουμε εκ των υστέρων γιατί είτε δεν θα 'ρθουν είτε θα 'ρθουν ως μπαλώματα.

Ε. Να ξεκινήσει το έργο αλλά να μην ολοκληρωθεί.

Είναι το χειρότερο σενάριο. Δεν είναι σπάνιο εταιρείες δραστηριοποιούμενες στον ευαίσθητο τουριστικό τομέα να πέφτουν έξω, να πτωχεύουν. Τι θα κάνουμε αν ό μη γένοιτο συμβεί να μην πάει καλά η εταιρεία, που δεν έχει δα και τη μεγαλύτερη οικονομική επιφάνεια και μείνει ο τόπος άνω κάτω με ημιτελή γιασιά, με ερειπωμένες βίλες, ή με νεκρουπόλεις, δείγματα όλων αυτών υπάρχουν δίπλα, στον Ανάλουκα. Πως απαντάμε στα πιθανά θύματα που έχοντας πιστέψει τα παραμυθένια σενάρια, πουλήσουν το βιος τους για να αγοράσουν μια θέση στον παράδεισο του Κάβου Σίδερου και ανακαλύψουν πως έκαναν μια κολασμένη οικονομική επιλογή. Από ποιον θα ζητήσουν ρέστα; Και μήπως εκείνα τα δικαστήρια αποδειχθούν πολύ πιο επώδυνα από την δική μας έγκαιρη προσφυγή που τουλάχιστον θα συμβάλει στο να γίνουμε όλοι προσεχτικότεροι; Δεν είμαστε Κασσάνδρες, διεκδικούμε απλώς να μην είμαστε μωρές παρθένες και να έχουμε εξετάσει και άλλα σενάρια λιγότερο καλά.

11.6.07 ΔΤ: 9η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ του ΝΣ Λασιθίου για την επένδυση στο Τοπλού

Με πρωτοβουλία σύσσωμης της αντιπολίτευσης έγινε τελικά την Δευτέρα 11.6.07 η ειδική συνεδρίαση για την πολυσυζητημένη και αμφιλεγόμενη επένδυση στο Τοπλού, παρουσία βουλευτών, πολιτευτών, μελών του Ιδρύματος, του Δημάρχου Ιτάνου, αντιπροσωπείας του ΤΕΕ, εκπροσώπων του Ιδρύματος, της Αγγλικής Εταιρείας και υπηρεσιακών παραγόντων. Υπήρξε προηγούμενη άτυπη διαβούλευση όλων των πλευρών, ώστε να καταλήξει το Νομαρχιακό Συμβούλιο σε ομόφωνη απόφαση για την ανάγκη θέσπισης του Φορέα Διαχείρισης της περιοχής NATURA.

Η σύγκλιση φαινόταν βέβαιη μετά την τοποθέτηση και των τριών εισηγητών των νομαρχιακών παρατάξεων, Πλεξουσάκη, Ανηψητάκη, Περάκη. Με ευρύ, ενωτικό πνεύμα οι παρατάξεις της αντιπολίτευσης στήριξαν το σχέδιο απόφασης που εισηγήθηκε ο νομαρχιακός σύμβουλος της πλειοψηφίας Γιάννης Περάκης.

Το συναινετικό κλίμα όμως επιχείρησαν συντονισμένα να ανατρέψουν τα μέλη του Ιδρύματος και της Εταιρείας. Υποβάθμισαν το θέμα του Φορέα ισχυριζόμενοι είτε ότι ο Φορέας έχει δρομολογηθεί (Κουρουπάκης) είτε ότι είναι ανεφάρμοστος (Ηγούμενος), ενώ απέφυγαν άλλη μια φορά να τοποθετηθούν στην υποχρέωσή τους να παραχωρήσουν την προβλεπόμενη από το νόμο εισφορά σε γή που επιμένει να ζητά σε περιοχή κοντά στο Βάι και ο νέος Δήμαρχος Ιτάνου Ι. Χατζηνάκης για να προικοδοτήσει τον Φορέα καθιστώντας τον βιώσιμο και ανεξάρτητο. Προσπάθησαν επιπλέον να εκτρέψουν την συζήτηση σε αποδοκιμασία όσων προσέφυγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ασκώντας αναφαίρετο δημοκρατικό δικαίωμα. Στην προσπάθεια πρωτοστάτησε ο αντινομάρχης Θ. Πατεράκης. Η στάση του αντινομάρχη αποδοκιμάστηκε και από τους περισσότερους συμβούλους της πλειοψηφίας στη σχετική ψηφοφορία που προκάλεσε. Στην ίδια γραμμή συντάχθηκαν και οι κ.κ. Καρχιμάκης, Πλακιωτάκης, Πευκιανάκης αλλά με πιο προσεχτικές διατυπώσεις. Τελικά ψηφίστηκε ομόφωνα ένα συνοπτικό κείμενο που ζητάει την άμεση σύγκλιση του φορέα το οποίο συνέταξε ο Νομάρχης.

Ο Αντώνης Ανηψητάκης, επικεφαλής της «Πλώρης» και μέλος της Οικολογικής Ομάδας Σητείας, εξήγησε ότι εξωθήθηκαν στην προσφυγή αφού οι γνωστές οκτώ έγκαιρα διατυπωμένες, λογικές προτάσεις τους αγνοήθηκαν.

Διατύπωσε το όραμα τους για την περιοχή και αξιολόγησε πέντε πιθανά σενάρια.

Απέδειξε ότι χωρίς τον Φορέα Διαχείρισης και Ελέγχου δεν διασφαλίζεται η εφαρμογή των περιβαλλοντικών όρων, η ΚΥΑ θα μείνει ευχολόγιο και φύλλο συκής για τη δήθεν προστασία που επιβάλλαμε.

Επέκρινε την 15ετή εμμονή της Εκκλησίας να αποκλείει από το Ίδρυμα τον εκάστοτε Δήμαρχο Ιτάνου και Σητείας και να διατηρεί τον κ. Κουρουπάκη είτε είναι Δήμαρχος, είτε όχι. Απάντηση για άλλη μια φορά δεν δόθηκε.

Εξέφρασε επίσης την ανησυχία του για το αδύναμο επιχειρηματικό προφίλ της εταιρείας, όπως αναδεικνύεται από τον τύπο, λέγοντας ότι είναι μια εταιρεία πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και συνεργασίας με το Ίδρυμα και στα 17 χρόνια ζωής της δεν έχει κάνει πουθενά, τίποτε που να μπορεί να μας το δείξει ως παράδειγμα.

Οι παριστάμενοι εκπρόσωποι της Εταιρείας δεν ένωσαν την ανάγκη να απαντήσουν. Αντίθετα αισθάνθηκαν την ανάγκη να συνηγορήσουν στην επιχειρηματολογία Πατεράκη, να αποδοκιμαστεί η προσφυγή από το Νομαρχιακό Συμβούλιο.

20.7.07 ΔΤ: 11η συνεδρίαση Ν.Σ. Τυπική διεκπεραίωση ή οραματική διαχείριση των προβλημάτων του Νομού;

Μετά το πρώτο εξάμηνο λειτουργίας του το νέο Ν.Σ. ακροβατεί στην απάντηση που θα δώσει σ' αυτό το ερώτημα. Ίσως αυτή η ακροβασία ν' αποτελεί μια κάποια πρόοδο. Διότι η τυπική διεκπεραίωση ήταν για χρόνια η μόνη οδός.

Τρία παραδείγματα απ' την τελευταία συνεδρίαση:

1. Διεξήχθη μια ενδιαφέρουσα συζήτηση για την Αγροτική Ανάπτυξη του Νομού με αφορμή τη «Μελέτη για τις Θερμοκηπιακές Καλλιέργειες, την Ελαιοκομία και την Αιγοπροβατοτροφία στην Κρήτη στα πλαίσια επάρκειας βοσκοτόπων και προστασίας του περιβάλλοντος για την ολοκληρωμένη ανάπτυξη της περιοχής» που παρουσίασε συνοπτικά ο οικονομολόγος Νίκος Δρακωνάκης.

Το ερώτημα είναι αν η υπόθεση αυτή της γεωργοκτηνοτροφικής ανάπτυξης, της παραγωγής ποιοτικών-ανταγωνιστικών προϊόντων με παράλληλη προστασία του περιβάλλοντος του Νομού θα εγγραφεί στη λογική της διεκπεραίωσης ή στη λογική μιας οραματικής διαχείρισης.

Η λογική της διεκπεραίωσης εμπεριέχει την προπαγανδιστική χρησιμοποίηση μιας ακόμη καλής και ακριβής μελέτης που θα μείνει στο συρτάρι να κάνει παρέα σε άλλες μελέτες που εκκρεμούν δεκαετίες σε διπλάνα συρτάρια με τη δικαιολογία ότι κάποιοι άλλοι φταίνε, που δεν μας δίνουν τα μέσα να τις υλοποιήσουμε. Σημασία όμως έχει να βρίσκουμε λύσεις, όχι δικαιολογίες. Άλλως το χάσμα ανάμεσα στην πραγματικότητα (π.χ. ανεξέλεγκτη βόσκηση και χρήση χημικών) και τις κατευθύνσεις των πορισμάτων της μελέτης συνεχώς θα μεγαθύνεται.

Η λογική της οραματικής διαχείρισης αντίθετα αναζητεί την άμεση γείωση των πορισμάτων της μελέτης με πρακτικά μέτρα και συγκεκριμένα ιεραρχημένα βήματα έχοντας καθορίσει τα πολιτικά και τεχνοκρατικά εργαλεία εφαρμογής της. Αναφέρθηκε π.χ. ότι 35 έργα του τεχνικού προγράμματος «κουμπώνουν» με τα πορίσματα της μελέτης, μπορούν δηλαδή να χρηματοδοτηθούν και να υλοποιηθούν. Θα μπορέσει το Ν.Σ. να τα ιεραρχήσει, να τα προετοιμάσει και εν τέλει να υλοποιήσει κάποια απ' αυτά; Θα πάρει την πρωτοβουλία να συντονίσει Δήμους, Αγροτικούς Φορείς, Επιμελητήρια, Διεύθυνση Γεωργικής Ανάπτυξης, Αναπτυξιακή, θα τρέξει τη διαδικασία πιστοποίησης μαζί με την ΤΕΔΚ ώστε να μπορεί το γρηγορότερο να διαχειριστεί το Δ' ΚΠΣ ή θα περιμένει;

2. Συζήτηση για τα πολιτιστικά. 100.000€ περίπου διαχειρίζεται η Νομαρχία κάθε χρόνο. Τα κόβει σε 1.000-2.000€ και τα μοιράζει σε πολιτιστικούς συλλόγους. Από φέτος αυτό δεν μπορεί να γίνει. Το απέρριψε ο Επίτροπος που ελέγχει τη νομιμότητα των δαπανών. Τέθηκε ξανά το θέμα για να διασθούν 6.000€ και να επιχορηγηθούν κάποιες εκδόσεις. Συμφωνήσαμε, αλλ' αυτό είναι το έλασσον που μας επιτρέπει μια λογική διεκπεραίωσης απ' την οποία ο πολιτισμός του Νομού ελάχιστα θα ωφεληθεί.

Στη σχετική συζήτηση σε προηγούμενο Ν.Σ. είχαμε ζητήσει την τεκμηριωμένη αξιολογική ενίσχυση των συλλόγων, αλλά και την οργάνωση μιας κορυφαίας εκδήλωσης, που η απήχηση της θα υπερβαίνει τα σύνορα του Νομού. Ενδεικτικά είχαμε προτείνει με αφορμή τα 50 χρόνια από το θάνατο τού Καζαντζάκη να διοργανωθεί στο Νομό συμπόσιο με καλεσμένους Κρήτες ανθρώπους του πολιτισμού και θέμα «από την Κρήτη του Καζαντζάκη στην Κρήτη του σήμερα». Σκεφτείτε τις παρατηρήσεις ανθρώπων σαν τη Δούκα, τη Γαλανάκη, την Καρυστιάνη, τον Κούνδουρο, τον Γραμματικάκη, το πρωτογενές μας κέρδος από την επαφή μας με ποιοτικούς προβληματισμούς, αλλά και το δευτερογενές από τη βέβαιη πανελλήνια προβολή του συμποσίου. Η πρότασή μας θεωρήθηκε ενδιαφέρουσα, αλλά απορρίφθηκε γιατί λέει ο Υπουργός Πολιτισμού είχε υποσχεθεί άμεση επιχορήγηση σε ανάλογη εκδήλωση που θα πρότεινε η Νομαρχία. Ρωτήσαμε τι έγινε. Η απάντηση που πήραμε ήταν ότι μάλλον στείλαμε κάποια πρόταση, αλλά δεν θυμόμαστε ποια πρόταση, την οποία εξ άλλου ποτέ δεν κουβεντιάσαμε.

3. Συζήτηση για την χωροθέτηση ΤΕΙ στο Νομό σε συνδυασμό με την δεινή θέση της Νεάπολης, που δυσκολεύεται να πληρώσει τους υπαλλήλους του Δήμου. Πρόσφατα εγκρίθηκε ίδρυση νέου ΤΕΙ στον Άγιο, ενώ απορρίφθηκε ανάλογο αίτημα της Σητείας και της Ιεράπετρας. Πέρυσι έκλεγε

24.8.07. Τα προβλήματα της Νεάπολης και η λύση τους - κοινή ανακοίνωση των παρατάξεων της μειοψηφίας

Η συνεδρίαση του ΝΣ στη Νεάπολη στις 24.8.07, θα έπρεπε να επικεντρωθεί στα προβλήματα της περιοχής.

Δυστυχώς όμως κανένα τοπικό θέμα δεν υπήρχε στην ημερήσια διάταξη. Προ ΗΔ ο σεβασμιότατος Μητροπολίτης Πέτρας και ο Δήμαρχος οι οποίοι ανέπτυξαν τα προβλήματα και ζήτησαν τη συμβολή όλων. Ο πρόεδρος όμως του ΝΣ παραβιάζοντας κατάφωρα τον κανονισμό επιχείρησε να τερματίσει τη συζήτηση ουσιαστικά με την αντιφώνηση του Νομάρχη.

Η αντίδρασή μας έδωσε τη δυνατότητα να κατατεθούν έστω και με πίεση χρόνου ενδιαφέρουσες σκέψεις από αρκετούς ΝΣ. Αμέσως μετά όμως τέθηκε σχέδιο ψηφίσματος που είχε προτείνει ο Δήμαρχος. Το σώμα συναινύσε, αλλά τόσο ο πρόεδρος του ΝΣ όσο και οι επικεφαλής των παρατάξεων της μειοψηφίας Νικολαράκης και Ανηψητάκης συμφώνησαν ότι υπήρχαν περιθώρια βελτιώσεων στις διατυπώσεις αλλά και στην τεκμηρίωση του ψηφίσματος και ζήτησαν να συσταθεί τριμελής επιτροπή για την επεξεργασία του. Δυστυχώς όμως ο Νομάρχης παρενέβη και έθεσε σε ψηφοφορία αυτούσιο το ψήφισμα, το οποίο έτσι ψηφίστηκε με την αποχή της αντιπολίτευσης.

Οι άστοχες αυτές ενέργειες και η πιθανή μικροπολιτική εκμετάλλευσή τους δεν μας αφορούν.

Η Νεάπολη, όπως και οι άλλοι αδύναμοι ΟΤΑ, αλλά και ο Νομός συνολικά θα μπορέσουν να βοηθηθούν ουσιαστικά αν η ΝΑ καταφέρει να επεξεργαστεί ένα μακρόπνοο τεκμηριωμένο νομαρχιακό πρόγραμμα ισορροπημένο χωρικά, χρονικά, κοινωνικά το οποίο όλοι μαζί θα προωθούμε. Όσο δεν υπάρχει αυτό το πρόγραμμα, όσο τα έργα τίθενται από μηδενική βάση, όσο επικρατεί ο τοπικισμός και ο νόμος του ισχυροτέρου, όσο δεν υπάρχει σοβαρή μεθοδική δουλειά η Νεάπολη παρά τα σπουδαία συγκριτικά πλεονεκτήματα που θα διαθέτει θα είναι ριγμένη.

Η πρόοδος του Νομού που σε επίπεδο Κρήτης αντιμετωπίζει αντίστοιχα προβλήματα με τη Νεάπολη συνδέεται άρρηκτα με ένα τέτοιο πρόγραμμα το οποίο εμείς θεωρούμε ότι μπορεί να προέλθει μέσα από τη διοργάνωση ενός σοβαρού συνεδρίου.

Τοπικά, το σημαντικότερο που μπορούμε να κάνουμε πέρα από την οικονομική αλληλεγγύη στους πληγέντες, είναι να κάνουμε το Νομό μας πρότυπο στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος. Ξαναλέω η συντήρηση είναι μια προοδευτική υπόθεση σήμερα που η άμετρη ανάπτυξη έχει καταστρέψει το κλίμα και υπονομεύει τον πλανήτη και τις επόμενες γενιές.

Αναρωτιέμαι είμαστε καλύτεροι ή χειρότεροι από άλλες Νομαρχίες; Ούτε καλύτεροι ούτε χειρότεροι, απλώς πιο τυχεροί. Πως θα μας σώσει το Συντονιστικό; Για να συντονίσουμε όλους αυτούς τους φορείς που δείχνουν διαθεσιμότητα πρέπει να είμαστε σε μόνιμη επιφυλακή, γιατί με τις αλλαγές στο κλίμα είμαστε μια περιοχή που είναι έτοιμη να εκραγεί. Να συντονίσουμε το προσωπικό ανά πάσα στιγμή.

Πρότασή μου είναι την αποζημίωση που παίρνουμε ως Νομαρχιακοί Σύμβουλοι να την καταθέσουμε».

....

Το λόγο πήρε ο Νομαρχιακός Σύμβουλος κ. Αντώνιος Ανηψητάκης, ο οποίος ανέφερε :

«α) Να σκεφτούμε όλοι μας γιατί δίνουμε άνεση χρόνου σε κομματικές αντεγκλήσεις και δεν δίνουμε χρόνο στον κ. Ζαχαρόπουλο να εκφράσει την άποψή του που μόνο εκτός θέματος δεν είναι;

β) Προτείνω στον Νομάρχη Λασιθίου να ζητήσει από τον Νομάρχη Ηλείας ή Ευβοίας, να του δείξουν ένα χωριό που εμείς ως Νομός θα το υιοθετήσουμε. Η υιοθεσία έχει της έννοια της διαρκούς συμπαράτασης την οποία πρέπει να εμπνεύσουμε στους κατοίκους του νομού μας. Θα ρθουν οι γιορτές, όσοι δεν ζουν το πρόβλημα θα το ξεχάσουν, η επικαιρότητα θα το 'χει σκεπάσει. Γιατί τότε οι μαθητές των σχολείων μας για παράδειγμα παράλληλα με τη συνήθη βοήθεια στον τρίτο κόσμο μέσω UNICEF να μη βοηθήσουν και τους συμμαθητές τους των καμμένων χωριών της Πελοποννήσου ή της Εύβοιας να χαμογελάσουν

γ) Όσον αφορά τη πυροπροστασία, η δικαιολογία είναι πάντα τα χρήματα. Προτείνω να το κάνουμε θέμα, να το αναδείξουμε, να το πάμε στην ΕΝΑΕ. Όλοι χρειαζόμαστε έναν άλλο τρόπο σκέψης. Το είμαστε εδώ για να έχουμε δικαιολογίες αλλά για να δίνουμε λύσεις. Αν την πυροπροστασία και την πρόληψη την απαξίωσε η πολιτεία εμείς πρέπει να την κάνουμε. Σε τελευταία ανάλυση είναι προτιμότερο να επιβαρύνουμε τα δικά μας οικονομικά ως Νομαρχία και ως Λασιθιώτες παρά να κλαίμε πάνω σε στάχτες.

Προτείνω το ψήφισμα που μας διάβασε ο Πρόεδρος να συμπληρωθεί από τα εξής : «Εκφράζουμε την ελπίδα ότι η αμέτρητη θλίψη από την καταστροφή εκτεταμένων περιοχών της πατρίδας μας δεν θα εξανεμιστεί σε ιδιοτελείς αντεγκλήσεις, αλλά θα γίνει αιτία να αλλάξουμε όλοι, λαός, αυτοδιοίκηση, κόμματα, κυβέρνηση τον τρόπο που αντιμετωπίζουμε το περιβάλλον.

Σε ότι μας αφορά φιλοδοξούμε ως Λασιθί να γίνουμε Νομός Παράδειγμα στην ανάδειξη και προστασία του περιβάλλοντος».

29.9.07 - για τη λειψυδρία και την Ιεράπετρα

«Σχετικά με το πρόβλημα της λειψυδρίας, προτείνω να οργανώσουμε μια ειδική συνεδρίαση στην Ιεράπετρα το συντομότερο, π.χ. σε 15 μέρες, στην οποία θα συμμετέχουν όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς, αγρότες, δήμος, Περιφέρεια. Απ' αυτή τη συνάντηση δεν πρέπει να λείπει κανείς φορέας απ' όσους έχουν ιδιαίτερο βάρος στην αντιμετώπιση του προβλήματος. Όλοι πρέπει να ακούσουν όλους και να δεσμευτούν όλοι ενώπιον όλων. Στόχος αυτής της συνάντησης θα είναι να καταλήξουμε σ' ένα συμβόλαιο - χρονοδιάγραμμα ενεργειών, άμεσων, μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων. Η επιλογή της Ιεράπετρας ως τόπος συνάντησης, όπου το πρόβλημα είναι ιδιαίτερα οξύμεινο, θα συμβάλει στο να πιεσθούν όλοι, ώστε να υπάρξουν δεσμεύσεις και να αποφευχθούν υπεκφυγές.

Όσον αφορά εμάς προτείνω:

1. Να ενημερώσει η Ν.Α. τον αγροτικό κόσμο για τις ενέργειες που έχει δρομολογήσει έως τώρα, προκειμένου να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της λειψυδρίας.
2. Να αναλάβουμε εμείς την κεντρική εισήγηση στην συνάντηση αυτή, ιεραρχώντας τα αιτήματα σε μια ρεαλιστική πρόταση διαβουλευόμενοι προηγούμενως με όλους, ώστε αφ' ενός να βοηθηθεί η συνεδρίαση να καταλήξει σε κοινά αποδεκτές προτάσεις και αφ' ετέρου να πιεσθεί η κυβέρνηση να προχωρήσει αμέσως στην χρηματοδότηση των απαραίτητων ενεργειών.

Αυτά ως προς την διαδικασία. Ως προς την ουσία θέλω να καταθέσω τα εξής.

1. Ο νομός μας είναι ο πιο άνυδρος νομός της Κρήτης, αυτός που απειλείται περισσότερο από την κλιματική αλλαγή και το φαινόμενο της ερημοποίησης. Πρέπει να είναι ο επισπεύδων νομός ώστε να εξασφαλιστεί η ενιαία διαχείριση του νερού σε επίπεδο Κρήτης. Δεν φτάνει η γενικότερη υστέρησή μας (δρόμοι, σχολές, ενέργεια) φτάσαμε να δίνουμε και νερά με το αμφιλεγόμενο έργο του Αποσελέμη την ίδια ώρα που η Ιεράπετρα έχει ξεραθεί. Πρέπει να πάρουμε πρωτοβουλία, να θέσουμε με επιτακτικό τρόπο το θέμα, να προκαλέσουμε συζήτηση και δέσμευση στο ΠΣ ώστε να προχωρήσει επιτέλους η ενιαία διαχείριση των υδάτων σε επίπεδο Κρήτης.
2. Να ελέγξουμε στο νομό μας τις γεωτρήσεις, ξέρετε ότι πολλές είναι παράνομες. Μέχρι να αποκτήσουμε ενιαία διαχείριση νερών στην Κρήτη ας έχουμε τουλάχιστον μια αξιόπιστη εικόνα της κατάστασης στο Νομό μας.
3. Να βοηθήσουμε τους αγρότες να επιλέξουν καλλιέργειες λιγότερο υδροβόρες προχωρώντας σε κατάλληλα ενημερωτικά σεμινάρια.
4. Να συμβάλουμε με ενημέρωση, θέσπιση κινήτρων και αντικινήτρων στην εξοικονόμηση του νερού. Το πως ποτίζουμε, το πόσο ορθολογικά διαχειριζόμαστε το νερό, ο εκσυγχρονισμός των συστημάτων άρδευσης είναι εξ ίσου σημαντικό ζήτημα με το θέμα της επάρκειας του νερού.
5. Να πάψουμε να είμαστε αντιφατικοί γιατί περί αντίφασης πρόκειται όταν κοπτόμαστε για την λειψυδρία και την ερημοποίηση και την ίδια στιγμή εγκρίνουμε γήπεδα γκολφ, τα οποία είναι κατ' εξοχήν υδροβόρα.
6. Η λύση της αφαλάτωσης είναι έσχατη λύση γιατί τελικά οξύνει το πρόβλημα που προσπαθεί να λύσει αφού αφαλάτωση σημαίνει περισσότερο καμένο μαζούτ στον Αθερινόλακκο και στα Λινοπεράματα, όξυνση δηλαδή του φαινομένου του θερμοκηπίου που προκαλεί την κλιματική αλλαγή. Τη λύση της αφαλάτωσης θα την αποδεχόμουν μόνο αν συνδυάζονταν με ενέργεια από ΑΠΕ.»

ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ

Ο Νομαρχιακός Σύμβουλος κ. Αντώνιος Ανηψητάκης επανέφερε την πρόταση του για σύσκεψη το προσεχές δεκαπενθήμερο στην Ιεράπετρα και επανέλαβε τους άξονες δράσεις που είχε εισηγηθεί στην αρχή της συνεδρίασης. Στην αρχή της τοποθέτησης του ενώπιον των αγροτών είπε.

«Η κλιματική αλλαγή μας φέρνει σε μια κατάσταση όπου πρέπει να αλλάξουμε όλοι και να αλλάξουμε τον τρόπο που συνεργαζόμαστε. Να υπάρξει μια δέσμευση στο χρόνο και στον τρόπο συνεργασίας. Προτείνω μια σύσκεψη όπου όλοι θα είναι παρόντες και θα τα ακούσουν όλα ώστε να υπάρξουν αμοιβαίες δεσμεύσεις. Η Ν.Α. Λασιθίου μπορεί να κάνει μια εισήγηση που θα αναδεικνύει το μέγεθος του προβλήματος και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν, έτσι ώστε να καταλήξουμε σ' ένα δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα.

Ο καθένας μας μπορεί να βελτιώσει τον τρόπο που αντιμετωπίζει το νερό, ας το κάνουμε.

Ενδεικτικά αναφέρω ότι οι αγρότες μπορούν να βελτιώσουν τα συστήματα άρδευσης με στόχο την εξοικονόμηση, ο Δήμος, οι Δήμοι να περιορίσουν τις διαρροές των δικτύων και να πάρουν μέτρα ορθολογικής διαχείρισης, η Ν.Α.Λ. να προχωρήσει σε έλεγχο των γεωτρήσεων, υπάρχουν πολλές παράνομες γεωτρήσεις, να βοηθήσει και μέσω της Αναπτυξιακής τους αγρότες να επιλέξουν λιγότερο υδροβόρες καλλιέργειες, η Περιφέρεια να προχωρήσει αμέσως στην ενιαία διαχείριση του νερού σε επίπεδο Κρήτης και η Κυβέρνηση να χρηματοδοτήσει αμέσως τα έργα που πρέπει να γίνουν.

Για το θέμα της αφαλάτωσης όπως ήδη είπα σε μια περίοδο ερημοποίησης είμαι αρνητικός, αλλά είμαι θετικός για την αφαλάτωση όταν συνδυαστεί με ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές.

29.9.07 - για τη μερική απασχόληση

Ο Νομαρχιακός Σύμβουλος κ. Αντώνιος Ανηψητάκης ανέφερε τα εξής : «Θα μπορούσα να δεχτώ αυτές τις θέσεις εργασίας, αν είχαμε μια Ν.Α. επαρκώς στελεχωμένη και χρειάζονταν να καλυφθούν κάποιες έκτακτες ανάγκες. Όταν όμως οι ελλείψεις του οργανισμού της Ν.Α. Λασιθίου είναι τόσο μεγάλες και ερχόμαστε να εισάγουμε τέτοιες θέσεις εργασίας που ουσιαστικά υπονομεύουν και δεν ικανοποιούν την λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, δεν συμφωνώ. Οι θέσεις αυτές ουσιαστικά μπαλώνουν την τρύπια Δημόσια Διοίκηση, διαιωνίζοντας την αναποτελεσματικότητα της και δημιουργούν μια νέα κατηγορία εργαζομένων στη ΔΔ, με μεγάλη επισφάλεια, μειωμένα δικαιώματα, μειωμένους μισθούς. Ούτε το πρόβλημα της ΔΔ λύνουν, ούτε το πρόβλημα της ανεργίας αντιμετωπίζουν. Αναφέρθηκε π.χ. στην εισήγηση ότι στην πολιτική προστασία, που είδαμε το καλοκαίρι πόσο κρίσιμες ελλείψεις υπάρχουν δεν θα τοποθετηθεί κανείς.

Θα πρότεινα να επικαιροποιήσουμε το θέμα του οργανισμού. Να καταλήξουμε χωρίς υπερβολές σ' ένα οργανισμό που θα ικανοποιεί με σύγχρονο τρόπο τις ανάγκες της Ν.Α. Να έχουμε ένα τέτοιο εκσυγχρονιστικό στόχο και τεκμηριωμένα να τον διεκδικήσουμε. Κι επειδή και οι άλλες νομαρχίες έχουν αντίστοιχα προβλήματα να αναδείξουμε στην ΕΝΑΕ το θέμα έτσι ώστε κεντρικά να διεκδικούμε προσωπικό που θα έχει ποιοτικές συνθήκες δουλειάς ώστε να μπορεί να προσφέρει πραγματικά.

Απ' την άλλη κατανόω τη δυσκολία μιας απόφασης όπου μια μεμονωμένη Νομαρχία δεν θα αποδεχτεί αυτό το μπάλωμα, μια μεμονωμένη Νομαρχία θα αρνηθεί σε μερικούς νέους αυτή την ασπρίνη στο θέμα της ανεργίας. Μ' αυτό το σκεπτικό ψηφίζω λευκό και επιμένω να αναδείξουμε μέσα από την ΕΝΑΕ το θέμα αυτής της διπλής κοροϊδίας που δήθεν βοηθάει την νομαρχιακή αυτοδιοίκηση και δήθεν λύνει το πρόβλημα της ανεργίας ».

9.9.07 Αναζητώντας την Αριστερά της Πρότασης

του Αντώνη Ανηψητάκη

«Εκφράζουμε την ελπίδα ότι η αμέτρητη θλίψη από την καταστροφή εκτεταμένων περιοχών της πατρίδας μας δεν θα εξανεμιστεί σε ιδιοτελείς αντεγκλήσεις, αλλά θα γίνει αιτία να αλλάξουμε όλοι, λαός, αυτοδιοίκηση, κόμματα, κυβέρνηση τον τρόπο που αντιμετωπίζουμε το περιβάλλον». (Απόσπασμα από το ομόφωνο ψήφισμα του Νομαρχιακού Συμβουλίου Λασιθίου της 31.8.07)

Βιώσαμε μια νέα μικρασιαστική καταστροφή χωρίς πόλεμο. 85 χρόνια μετά τη Σμύρνη καταφέραμε να κάψουμε μόνοι μας την Ελλάδα, και το μόνο που δεν ευθύνεται βέβαια είναι το βιβλίο Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού και το όνομα της FYROM. Ήταν επόμενο, αφού φτάσαμε να θεωρούμε αρχαιότητες, δάση και περιοχές natura εμπόδιο στη χυδαία ανάπτυξη μας. Μετακυλούμε συστηματικά το κόστος αυτής της ανάπτυξης στο περιβάλλον και στα μυαλά μας. Μια χώρα διάσπαρτη από χωματερές, καλώδια, καταπατήσεις, αυθαιρεσίες, ανομίες. Φωτιές αποκαλύψεως. Τίποτα δεν μπορεί να μείνει ίδιο, κανείς μας δεν δικαιούται να συμπεριφέρεται όπως πριν, να εμφανίζεται αρειμάνιος και δικαιωμένος. Αυτονόητη ανάγκη επιβίωσης μάς το επιβάλλει.

30η Ιουνίου. Στα αποκαϊδία της Πάρνηθας. Συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής του ΣΥΝ. Οργή, αλλά και ευφορία γιατί ο ΣΥΝ πάει καλά στις δημοσκοπήσεις. Αναρωτιέμαι από του βήματος: «Πάμε καλά; Μα και η ΝΔ πάει καλά αφού φαίνεται να προηγείται, και το ΠΑΣΟΚ πάει καλά αφού κλείνει την ψαλίδα και ελπίζει, και το ΚΚΕ πάει καλά, μεγαλοεισπράκτωρ της δυσαρέσκειας, κι ο Καρατζαφέρης πάει καλά αποδεικνύοντας τη δεξιά μετατόπιση της Ελληνικής κοινωνίας. Πως γίνεται λοιπόν να πηγαίνουμε όλοι καλά και η Ελλάδα να καίγεται; Πως γίνεται να καταδικάζεται ο δικομματισμός που μας έφερε σ' αυτά τα χάλια και παράλληλα να θριαμβεύει με ποσοστά 80 – 85%;»

Μεσολάβησε η προκήρυξη εκλογών και η καταστροφή. Κάηκαν, άνθρωποι, τόποι, ιστορία, πολιτισμός. Επαναδιατυπώνω τις απαντήσεις μου.

Η αισιοδοξία όλων των κομμάτων εν μέσω καταστροφής αποδεικνύει την κρίση του πολιτικού συστήματος. Αισιοδοξούν γιατί έχουν ορίζοντα ποσοστών και όχι ορίζοντα λύσεων.

Ο δικομματισμός θριαμβεύει παρά τα αδιέξοδα και τις καταστροφές που έχει σωρεύσει γιατί δεν υπάρχει εναλλακτική πρόταση. Μ' αυτή την έννοια ως αριστερός αποφεύγω να καταδικάζω το δικομματισμό γιατί θεωρώ ότι τον συντηρώ μη προτείνοντας εναλλακτική πρόταση εξουσίας.

Επαναστατική εναλλακτική πρόταση με τη ζαλάδα που επικρατεί παγκοσμίως στην αριστερά μετά τη μεγάλη ήττα και τον εκφυλισμό των λογής υπαρκτών σοσιαλισμών δεν υπάρχει ούτε στο βάθος του ορίζοντα, του δικού μου βίου τουλάχιστον. Η ήττα είναι ιστορική και θα διαρκέσει.

Για πολλά χρόνια η αριστερά μόνο ως μεταρρυθμιστική δύναμη μπορεί να υπάρξει, κι αυτό δεν είναι λίγο. Μια αριστερά που θα διεκδικεί την προοδευτική διεύθυνση της κοινωνίας, που θα έχει δηλαδή ταυτόχρονα κυβερνητική και κινηματική κουλτούρα. Μια αριστερά του ονείρου, αλλά και του λογισμού, που αξιοποιεί τις νέες τεχνολογίες, επεξεργάζεται ρεαλιστικές, προοδευτικές λύσεις και αναζητεί πολιτικές και κοινωνικές συμμαχίες να κυβερνήσει για να τις εφαρμόσει. Μια αριστερά που δεν θα εξαντλείται σε κινήματα διαμαρτυρίας και σε κάποιες προτάσεις προς δεξιές κυβερνήσεις, που στην καλύτερη περίπτωση θα τις υιοθετήσουν στρεβλά. Τα κινήματα εύκολα δομούνται πάνω σ' ένα ΟΧΙ ενώ το ζητούμενο είναι να επιβάλλουν ένα ΝΑΙ. Στην παιδεία ασ πούμε...

Κι η εξουσία δεν είναι ματαιόδοξο τρόπαιο για να τη σνομπάρουμε, αλλά βασικό εργαλείο μεταρρυθμίσεων που επιβάλλεται να διεκδικούμε.

5. Θα αποδεχόμουν ένα μεγάλο συνασπισμό ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, κι αν μην τον ψήφιζα, αν μας έδινε επιτέλους τα στοιχειώδη, αυτά που η Δυτική Ευρώπη απολαμβάνει δεκαετίες, ένα αξιοπρεπές κράτος, όπου η Ελλάδα των νόμων θα ταυτιστεί κάποτε με την Ελλάδα της πράξης, μ' ένα υπουργείο περιβάλλοντος, περιβάλλοντος μόνο, χωρίς δημόσια έργα κι ένα υπουργείο παιδείας, παιδείας μόνο, σοβαρής, χωρίς θρησκευάματα. Ένα κράτος που θα μπορεί να ξεχωρίζει τους κουκουλοφόρους απ' τους διαδηλωτές, τους χούλιγκανς από τους φιλάθλους, τους απατεώνες απ' τους σοβαρούς επενδυτές.
Αφελής; Ενδεχομένως.

6. Θα προτιμούσα όμως ένα μικρότερο κεντροαριστερό συνασπισμό, που πέραν των παραπάνω αυτονόητων εκσυγχρονισμών θα δούλευε για μια πιο δίκαιη, πιο μορφωμένη, πιο οικολογική, πιο ευρωπαϊστική, πιο αποκεντρωμένη και αυτοδιοικούμενη κοινωνία. Επιθυμώ δηλαδή μια συνεργασία ΠΑΣΟΚ – ΣΥΝ. Αυτό νομίζω θέλει κι ο πολύς κόσμος, που ζητάει εφικτές βελτιώσεις ΣΗΜΕΡΑ. Όμως δυστυχώς το πολιτικό κενό μεγαλώνει ανάμεσα σ' ένα ΠΑΣΟΚ δεξιόστροφο, φατριασμένο, εθισμένο στην αποκλειστική νομή της εξουσίας και στην λαφυραγώγηση της αριστεράς κι ένα ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ που τραβάει «αριστερότερα» και στο συμβολαιογραφείο του ΣΥΡΙΖΑ υπογράφει συμβόλαιο αποκήρυξης του ΠΑΣΟΚ και μια πολιτική διαθήκη, όπου θεωρείται ιερό καθήκον αποκλειστικά και μόνο η κινηματική δράση και έγκλημα η ανάληψη οποιασδήποτε κυβερνητικής ευθύνης.

Δεν είναι ώριμες οι συνθήκες, μου λένε. Επείγει να ωριμάσουν οι πολιτικοί, απαντώ. Οι καιροί ου μενετοί.

7. Μέγιστο πρόβλημα του πολιτικού μας συστήματος είναι το έλλειμμα διαλόγου μέσα και ανάμεσα στις παρατάξεις. Το πρόβλημα μεγεθύνεται από τα εγχώρια εκλογικά συστήματα που μεταπολιτευτικά ψήφισαν το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ. Το ισχύουν π.χ. προτιμά να βγάλει κυβέρνηση στη ρουλέτα της μιας ψήφου παρά ν' αναγκάσει τα κόμματα να αναζητήσουν κυβερνήσεις συνεργασίας.

Κι η αριστερά όμως μοιάζει να βολεύεται μ' αυτά τα συστήματα. Την απλή αναλογική που θα επέβαλε το διάλογο, προωθητικούς συμβιβασμούς, προγραμματικές συγκλίσεις δεν την διεκδικεί πια.

Εν τέλει κανένα κόμμα δεν θέλει την απλή αναλογική γιατί κανένα δεν θέλει να διαλέγεται, αλλά και γιατί τυχόν υιοθέτησή της θα αποκάλυπτε για όλους προγραμματική ένδεια και συνθηματολογική φλυαρία.

Στις προσεχείς εκλογές ελπίζω ότι λόγοι επιβίωσης του λαού μας θα δώσουν, παρά τις δυσκολίες του εκλογικού νόμου, ένα αποτέλεσμα που θα αναγκάσει τα κόμματα να σοβαρευτούν. Δεν μπορώ να διανοηθώ επανάληψη αυτοδυναμιών, δηλαδή επιβράβευση όσων μας έφεραν σ' αυτό το χάλι. Δεν θα μπορώ όμως και να συγχωρήσω μια αριστερά που θα παίζει αυτιστικά με τα αναμενόμενα αυξημένα ποσοστά της αδιαφορώντας για την εξουσία.

Ψηφίζω λοιπόν κριτικά τον ΣΥΡΙΖΑ και λυπάμαι που δεν μου δόθηκε η δυνατότητα να ψηφίζω ταυτόχρονα και τους ΟΙΚΟΛΟΓΟΥΣ ΠΡΑΣΙΝΟΥΣ αναγνωρίζοντας τους ως την πιο δραστήρια οικολογική δύναμη.

... μ ... , μ